

Publicatieblad

van de Europese Unie

C 38 E

Uitgave
in de Nederlandse taal

Mededelingen en bekendmakingen

52e jaargang

17 februari 2009

<u>Nummer</u>	Inhoud	Bladzijde
	III <i>Voorbereidende handelingen</i>	
	RAAD	
2009/C 38 E/01	Gemeenschappelijk standpunt (EG) nr. 3/2009 van 20 november 2008, vastgesteld door de Raad, volgens de procedure van artikel 251 van het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, met het oog op de aanneming van een verordening van het Europees Parlement en de Raad betreffende statistieken over gewasbeschermingsmiddelen ⁽¹⁾	1
2009/C 38 E/02	Gemeenschappelijk standpunt (EG) nr. 4/2009 van 17 december 2008, vastgesteld door de Raad, volgens de procedure van artikel 251 van het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, met het oog op de aanneming van een verordening van het Europees Parlement en de Raad tot vaststelling van de wijze van toepassing van Verordening (EG) nr. 883/2004 betreffende de coördinatie van de socialezekerheidsstelsels ⁽²⁾	26

Bericht aan de lezer (zie bladzijde 3 van de omslag)

NL

⁽¹⁾ Voor de EER relevante tekst

⁽²⁾ Voor de EER en Zwitserland relevante tekst

III

(Vorbereidende handelingen)

RAAD

GEMEENSCHAPPELIJK STANDPUNT (EG) Nr. 3/2009**door de Raad vastgesteld op 20 november 2008****met het oog op de aanneming van Verordening (EG) nr. .../2009 van het Europees Parlement en de Raad van ... betreffende statistieken over gewasbeschermingsmiddelen****(Voor de EER relevante tekst)**

(2009/C 38 E/01)

HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, en met name op artikel 285, lid 1,

Gezien het voorstel van de Commissie,

Gezien het advies van het Europees Economisch en Sociaal Comité ⁽¹⁾,

Na raadpleging van het Comité van de Regio's,

Handelend volgens de procedure van artikel 251 van het Verdrag ⁽²⁾,

Overwegende hetgeen volgt:

(1) In Besluit nr. 1600/2002/EG van 22 juli 2002 tot vaststelling van het Zesde Milieuactieprogramma van de Europese Gemeenschap ⁽³⁾ hebben het Europees Parlement en de Raad te kennen gegeven dat het effect van pesticiden en met name van in de landbouw gebruikte gewasbeschermingsmiddelen op de volksgezondheid en het milieu verder moet worden teruggedrongen. Er werd gewezen op de noodzaak om een duurzamer gebruik van pesticiden tot stand te brengen en opgeroepen tot een significante algemene vermindering van de risico's en van het pesticidengebruik die strookt met de noodzakelijke gewasbescherming.

⁽¹⁾ PB C 256 van 27.10.2007, blz. 86.

⁽²⁾ Advies van het Europees Parlement van 12 maart 2008 (nog niet bekendgemaakt in het Publicatieblad) en Gemeenschappelijk Standpunt van de Raad van 20 november 2008 en standpunt van het Europees Parlement van ... (nog niet bekendgemaakt in het Publicatieblad).

⁽³⁾ PB L 242 van 10.9.2002, blz. 1.

(2) In haar mededeling aan de Raad, het Europees Parlement en het Europees Economisch en Sociaal Comité, getiteld „Op weg naar een thematische strategie voor een duurzaam gebruik van pesticiden”, heeft de Commissie erkend dat er behoefte is aan omvattende, geharmoniseerde en geactualiseerde statistieken over de verkoop en het gebruik van pesticiden op Gemeenschapsniveau. Zulke statistieken zijn noodzakelijk voor de beoordeling van beleid van de Europese Unie op het gebied van duurzame ontwikkeling en voor de berekening van relevante indicatoren van gezondheids- en milieurisico's in verband met pesticidengebruik.

(3) Geharmoniseerde en vergelijkbare communautaire statistieken over de verkoop en het gebruik van pesticiden zijn essentieel voor de ontwikkeling van en het toezicht op communautaire wetgeving en beleid in het kader van de thematische strategie voor een duurzaam gebruik van pesticiden.

(4) Aangezien de gevolgen van Richtlijn 98/8/EG van het Europees Parlement en de Raad van 16 februari 1998 betreffende het op de markt brengen van biociden ⁽⁴⁾ pas ruim na 2006 zichtbaar zullen worden, nadat de eerste evaluatie van werkzame stoffen voor gebruik in biociden is afgesloten, hebben noch de Commissie, noch de meeste lidstaten op dit moment voldoende kennis of ervaring om nadere maatregelen op het gebied van biociden voor te stellen. Het toepassingsgebied van deze verordening dient dan ook beperkt te zijn tot gewasbeschermingsmiddelen die vallen onder Verordening (EG) nr. .../2009 van het Europees Parlement en de Raad van ... betreffende het op de markt brengen van gewasbeschermingsmiddelen ⁽⁵⁾, waarvoor reeds een ruime ervaring met de verzameling van gegevens is opgedaan.

⁽⁴⁾ PB L 123 van 24.4.1998, blz. 1.

⁽⁵⁾ PB L ...

- (5) De jarenlange ervaring van de Commissie met de verzameling van gegevens over de verkoop en het gebruik van gewasbeschermingsmiddelen heeft geleerd dat er behoefte is aan een geharmoniseerde methode voor de verzameling van statistieken op Gemeenschapsniveau van zowel de fase van het op de markt brengen als van de gebruikers. Bovendien moeten de statistieken met het oog op de berekening van accurate risico-indicatoren overeenkomstig de doelstellingen van de thematische strategie voor een duurzaam gebruik van pesticiden gedetailleerd worden tot het niveau van de werkzame stoffen.
- (6) Van de verschillende mogelijkheden voor de verzameling van gegevens die in het kader van de effectbeoordeling van de thematische strategie voor een duurzaam gebruik van pesticiden zijn beoordeeld, werd de verplichte gegevensverzameling als de beste mogelijkheid aanbevolen, omdat dit de ontwikkeling van nauwkeurige en betrouwbare gegevens over het op de markt brengen en het gebruik van gewasbeschermingsmiddelen snel en kosten-efficiënt mogelijk zou maken.
- (7) Verordening (EG) nr. 322/97 van de Raad van 17 februari 1997 betreffende de communautaire statistiek ⁽¹⁾ vormt het referentiekader voor de bepalingen van deze verordening. Zij verlangt met name dat de statistieken worden opgesteld op basis van onpartijdigheid, betrouwbaarheid, relevantie, kosteneffectiviteit, statistische geheimhouding en doorzichtigheid.
- (8) De toezending van onder de statistische geheimhoudingsplicht vallende gegevens wordt beheerst door de in Verordening (EG) nr. 322/97 en Verordening (Euratom, EEG) nr. 1588/90 van de Raad van 11 juni 1990 betreffende de toezending van onder de statistische geheimhoudingsplicht vallende gegevens aan het Bureau voor de Statistiek van de Europese Gemeenschappen, neergelegde regels ⁽²⁾. Overeenkomstig deze verordeningen genomen maatregelen garanderen de fysieke en logische bescherming van vertrouwelijke gegevens en zorgen ervoor dat er bij de productie en verspreiding van communautaire statistieken geen sprake is van onwettige openbaarmaking of gebruik voor andere dan statistische doeleinden.
- (9) De noodzakelijke bescherming van de vertrouwelijkheid van gegevens van commerciële waarde dient onder meer te worden verzekerd door een adequate aggregatie bij het publiceren van statistieken.
- (10) Om vergelijkbare resultaten te garanderen, moeten de statistieken over gewasbeschermingsmiddelen worden geproduceerd volgens een gespecificeerde indeling, in een adequate vorm en binnen een vastgestelde termijn vanaf het eind van een referentiejaar zoals vastgesteld in de bijlagen bij deze verordening.
- (11) De voor de uitvoering van deze richtlijn vereiste maatregelen moeten worden vastgesteld overeenkomstig Besluit 1999/468/EG van de Raad van 28 juni 1999 tot vaststelling van de voorwaarden voor de uitoefening van de aan de Commissie verleende uitvoeringsbevoegdheden ⁽³⁾.
- (12) In het bijzonder moet de Commissie de bevoegdheid worden gegeven om het behandelde areaal te definiëren en bijlage III aan te passen. Daar het hier gaat om maatregelen van algemene strekking tot wijziging van niet-essentiële onderdelen van deze verordening onder meer door haar aan te vullen met nieuwe niet-essentiële onderdelen, moeten zij worden vastgesteld volgens de in artikel 5 bis van Besluit 1999/468/EG bepaalde regelgevingsprocedure met toetsing.
- (13) Aangezien de doelstelling van deze verordening, namelijk het scheppen van een gemeenschappelijk kader voor de systematische productie van communautaire statistieken over het in de handel brengen en het gebruik van gewasbeschermingsmiddelen, niet voldoende door de lidstaten kan worden verwezenlijkt en derhalve beter door de Gemeenschap kan worden verwezenlijkt, kan de Gemeenschap overeenkomstig het in artikel 5 van het Verdrag neergelegde subsidiariteitsbeginsel maatregelen nemen. Overeenkomstig het in hetzelfde artikel neergelegde evenredigheidsbeginsel, gaat deze verordening niet verder dan nodig is om deze doelstelling te verwezenlijken.
- (14) Het Comité statistisch programma, dat is opgericht bij Besluit 89/382/EEG, Euratom ⁽⁴⁾, van de Raad, is geraadpleegd,

HEBBEN DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

Onderwerp, toepassingsgebied en doelstellingen

- Deze verordening stelt een gemeenschappelijk kader vast voor de systematische productie van communautaire statistieken over het op de markt brengen en het gebruik van gewasbeschermingsmiddelen.
- De statistieken betreffen:
 - de jaarlijkse hoeveelheid gewasbeschermingsmiddelen die op de markt zijn gebracht overeenkomstig bijlage I;
 - de jaarlijks in de landbouw gebruikte hoeveelheden gewasbeschermingsmiddelen overeenkomstig bijlage II.
- Samen met andere relevante gegevens dienen de statistieken de doelstellingen van artikel 14 van Richtlijn 2009/.../EG van het Europees Parlement en de Raad van ... tot vaststelling van een kader voor communautaire actie ter verwezenlijking van een duurzaam gebruik van pesticiden ⁽⁵⁾.

⁽¹⁾ PBL 52 van 22.2.1997, blz. 61.

⁽²⁾ PBL 151 van 15.6.1990, blz. 1.

⁽³⁾ PBL 184 van 17.7.1999, blz. 23.

⁽⁴⁾ PBL 181 van 28.6.1989, blz. 47.

⁽⁵⁾ PBL ...

Artikel 2

Definities

Voor de toepassing van deze verordening wordt verstaan onder:

- a) „gewasbeschermingsmiddelen”: gewasbeschermingsmiddelen zoals bedoeld in artikel 2, lid 1, van Verordening (EG) nr. .../2009;
- b) „stoffen”: stoffen zoals gedefinieerd in artikel 3, punt 2, van Verordening (EG) nr. .../2009, met inbegrip van werkzame stoffen, beschermstoffen en synergistische middelen;
- c) „werkzame stoffen”: werkzame stoffen zoals bedoeld in artikel 2, lid 2, van Verordening (EG) nr. .../2009;
- d) „beschermstoffen”: beschermstoffen zoals bedoeld in artikel 2, lid 3, onder a), van Verordening (EG) nr. .../2009;
- e) „synergistische middelen”: synergistische middelen zoals bedoeld in artikel 2, lid 3, onder b), van Verordening (EG) nr. .../2009;
- f) „op de markt brengen”: op de markt brengen zoals gedefinieerd in artikel 3, punt 8 van Verordening (EG) nr. .../2009;
- g) „houder van een toelating”: houder van een toelating zoals gedefinieerd in artikel 3, punt 20, van Verordening (EG) nr. .../2009;
- h) „gebruik in de landbouw”: elk type toepassing van een gewasbeschermingsmiddel, direct of indirect verband houdend met de productie van plantaardige producten in het kader van de economische activiteit van een landbouwbedrijf;
- i) „professionele gebruiker”: professionele gebruiker zoals gedefinieerd in artikel 3, punt 1, van Richtlijn 2009/.../EG;
- j) „landbouwbedrijf”: landbouwbedrijf zoals gedefinieerd in Verordening (EG) nr. .../2009 van het Europees Parlement en de Raad van ... betreffende enquêtes naar de structuur van de landbouwbedrijven en de enquête naar de productie-methoden in de landbouw (¹).

Artikel 3

Verzameling, indiening en verwerking van gegevens

1. De lidstaten verzamelen de noodzakelijke gegevens voor de specificatie van de in de bijlagen I en II opgenomen kenmerken, door middel van:

- enquêtes;
- verplichtingen met betrekking tot het op de markt brengen van gewasbeschermingsmiddelen met name verplichtingen overeenkomstig artikel 67 van Verordening (EG) nr. .../2009;
- verplichtingen voor professionele gebruikers op basis van bijgehouden gegevens over het gebruik van gewasbeschermingsmiddelen, met name verplichtingen overeenkomstig artikel 64 van Verordening (EG) nr. .../2009;
- administratieve bronnen, of

— een combinatie van deze middelen, met inbegrip van statistische schattingsprocedures op basis van deskundigenbeoordelingen of modellen.

2. De lidstaten dienen de statistische resultaten, met inbegrip van vertrouwelijke gegevens, in bij de Commissie (Eurostat) in overeenstemming met de tijdschema's en de frequentie die in de bijlagen I en II zijn vastgesteld. De gegevens worden gepresenteerd in overeenstemming met de in bijlage III voorgeschreven indeling.

3. De lidstaten verstrekken de gegevens in elektronische vorm en in een geschikt, volgens de in artikel 6, lid 2, bedoelde procedure, door de Commissie (Eurostat) vast te stellen technisch formaat.

4. Om redenen van vertrouwelijkheid, aggregereert de Commissie (Eurostat) de gegevens vóór publicatie volgens de chemische klassen of de categorieën van producten vermeld in bijlage III, met inachtneming van de bescherming van vertrouwelijke gegevens in de afzonderlijke lidstaten. Conform artikel 15 van Verordening (EG) nr. 322/97 betreffende de communautaire statistiek worden vertrouwelijke gegevens door de nationale instanties en de Commissie (Eurostat) uitsluitend voor statistische doeleinden gebruikt.

Artikel 4

Kwaliteitsbeoordeling

1. Voor de toepassing van deze verordening gelden de volgende kwaliteitsbeoordelingscriteria voor de te verstrekken gegevens:

- „relevantie” heeft betrekking op de mate waarin statistieken voorzien in de huidige en potentiële behoeften van de gebruikers;
- „nauwkeurigheid” heeft betrekking op de mate waarin de ramingen de onbekende werkelijke waarden benaderen;
- „actualiteit” heeft betrekking op het tijdsverloop tussen de beschikbaarheid van de informatie en de gebeurtenis die of het verschijnsel dat door de informatie wordt beschreven;
- „stiptheid” heeft betrekking op het tijdsverloop tussen de datum van publicatie van de gegevens en de datum waarop ze hadden moeten worden gepubliceerd;
- „toegankelijkheid” en „duidelijkheid” hebben betrekking op de voorwaarden en modaliteiten waaronder de gebruikers de gegevens kunnen verkrijgen, gebruiken en interpreteren;
- „vergelijkbaarheid” heeft betrekking op de meting van het effect van verschillen in de toegepaste statistische begrippen, meetinstrumenten en meetprocedures wanneer statistieken tussen geografische gebieden of sectoren c.q. gedurende een periode worden vergeleken;
- „coherentie” heeft betrekking op de geschiktheid van de gegevens om betrouwbaar op verschillende manieren en voor verschillende doeleinden te worden gecombineerd.

(¹) PBL ...

2. De lidstaten verstrekken de Commissie (Eurostat) verslagen over de kwaliteit van de toegezonden gegevens als bepaald in de bijlagen I en II. De Commissie (Eurostat) beoordeelt de kwaliteit van de toegezonden gegevens.

Artikel 5

Uitvoeringsmaatregelen

1. De Commissie stelt volgens de in artikel 6, lid 2, bedoelde regelgevingsprocedure het geschikte technische formaat voor de toezending van gegevens vast.

2. De Commissie stelt de definitie van „behandeld areaal” als bedoeld in sectie 2 van bijlage II vast. Deze maatregel, die beoogt niet-essentiële onderdelen van deze verordening te wijzigen door haar aan te vullen, wordt vastgesteld volgens de in artikel 6, lid 3, bedoelde regelgevingsprocedure met toetsing.

3. De Commissie kan de geharmoniseerde indeling van stoffen zoals gedefinieerd in Bijlage III wijzigen om deze aan te passen aan wijzigingen in de lijst van werkzame stoffen die is vastgesteld conform artikel 78, lid 3, van Verordening (EG) nr. .../2009. Deze maatregelen, die beogen niet-essentiële onderdelen van deze verordening te wijzigen, worden vastgesteld volgens de in artikel 6, lid 3, bedoelde regelgevingsprocedure met toetsing.

Artikel 6

Comitéprocedure

1. De Commissie wordt bijgestaan door het Comité statistisch programma.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te ...

Voor het Europees Parlement

De voorzitter

...

2. Wanneer naar dit lid wordt verwezen, zijn de artikelen 5 en 7 van Besluit 1999/468/EG van toepassing, met inachtneming van artikel 8 van dat besluit.

De in artikel 5, lid 6, van Besluit 1999/468/EG bedoelde termijn wordt vastgesteld op drie maanden.

3. Wanneer naar dit lid wordt verwezen, zijn artikel 5 bis, leden 1 tot en met 4, en artikel 7 van Besluit 1999/468/EG van de Raad van toepassing, met inachtneming van artikel 8 van dat besluit.

Artikel 7

Verslag

De Commissie brengt om de vijf jaar verslag uit aan het Europees Parlement en de Raad over de uitvoering van deze verordening. In dit verslag wordt in het bijzonder de kwaliteit van de toegezonden gegevens als bedoeld in artikel 4, beoordeeld, de last voor het bedrijfsleven, landbouwbedrijven en nationale overheden en het nut van deze statistieken in de context van de thematische strategie voor een duurzaam gebruik van pesticiden, met name met betrekking tot de in artikel 1 genoemde doelstellingen. Het bevat in voorkomend geval voorstellen die bedoeld zijn om de kwaliteit van de gegevens verder te verbeteren en de last voor het bedrijfsleven, landbouwbedrijven en nationale overheden te verminderen.

Het eerste verslag wordt uiterlijk 1 januari ... (*) uitgebracht.

Artikel 8

Inwerkingtreding

Deze verordening treedt in werking op de twintigste dag volgende op die van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

Voor de Raad

De voorzitter

...

(*) 8 jaar na de aanneming van deze verordening.

BIJLAGE I

STATISTIEKEN OVER HET OP DE MARKT BRENGEN VAN GEWASBESCHERMINGSMIDDELEN

SECTIE 1

Dekking

De statistieken hebben betrekking op de in bijlage III opgenomen stoffen in de op de markt gebrachte gewasbeschermingsmiddelen. Speciale aandacht wordt besteed aan het vermijden van dubbeltellingen bij herverpakking van het product of bij overdracht van een toelating tussen houders van een toelating.

SECTIE 2

Variabelen

De hoeveelheid van elke in bijlage III opgenomen stof in de op de markt gebrachte gewasbeschermingsmiddelen wordt vastgesteld.

SECTIE 3

Meeteenheid

De hoeveelheden stoffen worden uitgedrukt in kilogram.

SECTIE 4

Referentieperiode

De referentieperiode is het kalenderjaar.

SECTIE 5

Eerste referentieperiode, frequentie en indiening van de resultaten

1. De eerste referentieperiode is het tweede kalenderjaar na ... (*).
2. De lidstaten verstrekken gegevens voor elk kalenderjaar volgend op de eerste referentieperiode.
3. De gegevens worden binnen twaalf maanden na het eind van het referentiejaar bij de Commissie (Eurostat) ingediend.

SECTIE 6

Kwaliteitsverslag

De lidstaten verstrekken de Commissie (Eurostat) een kwaliteitsverslag, als bedoeld in artikel 3bis, met de volgende gegevens:

- de gebruikte gegevensverzamelingsmethode;
- relevante kwaliteitsaspecten, afhankelijk van de gebruikte gegevensverzamelingsmethode;
- een beschrijving van de schattingen, aggregaties en gebruikte uitsluitingsmethoden.

Dit verslag wordt binnen 15 maanden na het eind van het referentiejaar bij de Commissie (Eurostat) ingediend.

(*) Datum van inwerkingtreding van deze verordening invullen.

BIJLAGE II

STATISTIEKEN OVER HET AGRARISCH GEBRUIK VAN GEWASBESCHERMINGSMIDDELEN

SECTIE 1

Dekking

1. De statistieken hebben betrekking op de in bijlage III opgenomen stoffen in gewasbeschermingsmiddelen die in de landbouw voor elk gekozen gewas worden gebruikt.
2. Elke lidstaat stelt de selectie vast van de gewassen waarvoor in de in sectie 5 genoemde periode van vijf jaar gegevens verzameld moeten worden. De selectie moet representatief zijn voor de gewassen die in de lidstaat verbouwd worden en voor de gebruikte stoffen.

Bij de selectie van gewassen wordt rekening gehouden met de gewassen die het meest relevant zijn voor de nationale actieplannen als bedoeld in artikel 4 van Richtlijn 2009/.../EG.

SECTIE 2

Variabelen

Voor elk geselecteerd gewas worden de volgende variabelen verzameld:

- a) De hoeveelheid van elke in bijlage III vermelde stof in gewasbeschermingsmiddelen die voor dit gewas worden gebruikt,
- b) het areaal dat met elke stof behandeld is.

SECTIE 3

Meeteenheid

1. De hoeveelheid gebruikte stoffen wordt uitgedrukt in kilogram.
2. Het behandelde areaal wordt uitgedrukt in hectare.

SECTIE 4

Referentieperiode

1. De referentieperiode is in principe een maximumperiode van 12 maanden die alle gewasbeschermingsbehandelingen beslaat die bij het gewas horen.
2. Als referentieperiode wordt genomen het jaar waarin met het oogsten is begonnen.

SECTIE 5

Eerste referentieperiode, frequentie en indiening van de resultaten

1. Voor elke periode van vijf jaar verzamelen de lidstaten statistieken over het gebruik van gewasbeschermingsmiddelen voor elk gekozen gewas binnen een referentieperiode zoals vastgesteld in sectie 4.
2. De lidstaten kunnen de referentieperiode op elk moment van de periode van vijf jaar kiezen. De keuze kan voor elk gekozen gewas verschillend zijn.
3. De eerste periode van vijf jaar begint in het eerste kalenderjaar na ... (*).
4. De lidstaten verstrekken gegevens voor elke periode van vijf jaar.
5. De gegevens worden binnen twaalf maanden na het eind van elke periode van vijf jaar bij de Commissie (Eurostat) ingediend.

(*) Datum van inwerkingtreding van deze verordening invullen.

SECTIE 6

Kwaliteitsverslag

Bij de toezending van hun resultaten verstrekken de lidstaten de Commissie (Eurostat) een kwaliteitsverslag, als bedoeld in artikel 4, met de volgende gegevens:

- het model van de bemonsteringsmethode;
 - de gebruikte gegevensverzamelingsmethode;
 - een raming van het aandeel van de desbetreffende gewassen in de totale hoeveelheid gebruikte gewasbeschermingsmiddelen;
 - relevante kwaliteitsaspecten, afhankelijk van de gebruikte gegevensverzamelingsmethode;
 - een vergelijking tussen gegevens over de gebruikte gewasbeschermingsmiddelen tijdens de periode van vijf jaar en de op de markt gebrachte gewasbeschermingsmiddelen tijdens de desbetreffende vijf jaar.
-

BIJLAGE III

GEHARMONISEERDE INDELING VAN DE STOFFEN

Hoofdcategorieën	Code	Chemische klasse	Stof gangbare naam	CAS RN ⁽¹⁾	CIPAC ⁽²⁾
Middelen categorie			Gemeenschappelijke nomenclatuur		
Fungiciden en bactericiden	F0				
Anorganische fungiciden	F1				
	F1.1	KOPERVERBINDINGEN	ALLE KOPERVERBINDINGEN		44
	F1.1		BORDEAUSE PAP	8011-63-0	44
	F1.1		KOPERHYDROXIDE	20427-59-2	44
	F1.1		KOPERHYDROXIDE	1332-40-7	44
	F1.1		TRIBASISCH KOPERSULFAAT	1333-22-8	44
	F1.1		KOPER(I)OXIDE	1319-39-1	44
	F1.1		ANDERE KOPERZOUTEN		44
	F1.2	ANORGANISCHE ZWAVEL	ZWAVEL	7704-34-9	18
	F1.3	ANDERE ANORGANISCHE FUNGICIDEN	ANDERE ANORGANISCHE FUNGICIDEN		
Fungiciden op basis van carba- maten en dithiocarbamaten	F2				
	F2.1	FUNGICIDEN OP BASIS VAN CARBANILATEN	DIETHOFENCARB	87130-20-9	513
	F2.2	FUNGICIDEN OP BASIS VAN CARBAMATEN	BENTHIAVALICARB	413615-35-7	744
	F2.2		IPROVALICARB	140923-17-7	620
	F2.2		PROPAMOCARB	24579-73-5	399
	F2.3	FUNGICIDEN OP BASIS VAN DITHIOCARBAMATEN	MANCOZEB	8018-01-7	34
	F2.3		MANEB	12427-38-2	61
	F2.3		METIRAM	9006-42-2	478
	F2.3		PROPINEB	12071-83-9	177
	F2.3		THIRAM	137-26-8	24
	F2.3		ZIRAM	137-30-4	31
Fungiciden op basis van benzimi- dazolen	F3				
	F3.1	FUNGICIDEN OP BASIS VAN BENZIMIDAZOLEN	CARBENDAZIM	10605-21-7	263
	F3.1		FUBERIDAZOOL	3878-19-1	525
	F3.1		THIABENDAZOOL	148-79-8	323
	F3.1		THIOFANAAT-METHYL	23564-05-8	262

Hoofdcategorieën	Code	Chemische klasse	Stof gangbare naam	CAS RN ⁽¹⁾	CIPAC ⁽²⁾
Middelen categorie			Gemeenschappelijke nomenclatuur		
Fungiciden op basis van imidazolen en triazolen	F4				
	F4.1	FUNGICIDEN OP BASIS VAN CONAZOLEN	BITERTANOL	55179-31-2	386
	F4.1		BROMUCONAZOOL	116255-48-2	680
	F4.1		CYPROCONAZOOL	94361-06-5	600
	F4.1		DIFENOCONAZOLE	119446-68-3	687
	F4.1		DINICONAZOLE	83657-24-3	690
	F4.1		EPOXICONAZOLE	106325-08-0	609
	F4.1		ETRIDIAZOLE	2593-15-9	518
	F4.1		FENBUCONAZOLE	114369-43-6	694
	F4.1		FLUQUINCONAZOLE	136426-54-5	474
	F4.1		FLUSILAZOLE	85509-19-9	435
	F4.1		FLUTRIAFOL	76674-21-0	436
	F4.1		HEXACONAZOOL	79983-71-4	465
	F4.1		IMAZALIL (ENILCONAZOLE)	58594-72-2	335
	F4.1		METCONAZOOL	125116-23-6	706
	F4.1		MYCLOBUTANIL	88671-89-0	442
	F4.1		PENCONAZOOL	66246-88-6	446
	F4.1		PROPICONAZOOL	60207-90-1	408
	F4.1		PROTHIOCONAZOOL	178928-70-6	745
	F4.1		TEBUCONAZOOL	107534-96-3	494
	F4.1		TETRACONAZOOL	112281-77-3	726
	F4.1		TRIADIMENOL	55219-65-3	398
	F4.1		TRICYCLAZOOL	41814-78-2	547
	F4.1		TRIFLUMIZOOL	99387-89-0	730
	F4.1		TRITICONAZOOL	131983-72-7	652
	F4.2	FUNGICIDEN OP BASIS VAN IMIDAZOLEN	CYAZOFAMIDE	120116-88-3	653
	F4.2		FENAMIDONE	161326-34-7	650
	F4.2		TRIAZOXIDE	72459-58-6	729
Fungiciden op basis van morfolinen	F5				
	F5.1	FUNGICIDEN OP BASIS VAN MORFOLINEN	DIMETHOMORF	110488-70-5	483
	F5.1		DODEMORF	1593-77-7	300
	F5.1		FENPROPIMORF	67564-91-4	427

Hoofdcategorieën	Code	Chemische klasse	Stof gangbare naam	CAS RN ⁽¹⁾	CIPAC ⁽²⁾
Middelencategorie			Gemeenschappelijke nomenclatuur		
Andere fungiciden	F6				
	F6.1	FUNGICIDEN OP BASIS VAN STIKSTOFVERBINDINGEN	CYMOXANIL	57966-95-7	419
	F6.1		DODINE	2439-10-3	101
	F6.1		GUAZATINE	108173-90-6	361
	F6.2	FUNGICIDEN OP BASIS VAN AMIDEN	BENALAXYL	71626-11-4	416
	F6.2		BOSCALID	188425-85-6	673
	F6.2		FLUTOLANIL	66332-96-5	524
	F6.2		MEPRONIL	55814-41-0	533
	F6.2		METALAXYL	57837-19-1	365
	F6.2		METALAXYL-M	70630-17-0	580
	F6.2		PROCHLORAZ	67747-09-5	407
	F6.2		SILTHIOFAM	175217-20-6	635
	F6.2		TOLYLFLUANIDE	731-27-1	275
	F6.2		ZOXAMIDE	156052-68-5	640
	F6.3	FUNGICIDEN OP BASIS VAN ANILIDEN	CARBOXIN	5234-68-4	273
	F6.3		FENHEXAMIDE	126833-17-8	603
	F6.4	ANTIBIOTISCHE FUNGICIDEN-BACTERICIDEN	KASUGAMYCINE	6980-18-3	703
	F6.4		POLYOXINES	11113-80-7	710
	F6.4		STREPTOMYCINE	57-92-1	312
	F6.5	FUNGICIDEN OP BASIS VAN AROMATISCHE VERBINDINGEN	CHLOORTHALONIL	1897-45-6	288
	F6.5		DICLORAN	99-30-9	150
	F6.6	FUNGICIDEN OP BASIS VAN DICARBOXIMIDE	IPRODIONE	36734-19-7	278
	F6.6		PROCYMIDON	32809-16-8	383
	F6.7	FUNGICIDEN OP BASIS VAN DINITROANILINEN	FLUAZINAM	79622-59-6	521
	F6.8	FUNGICIDEN OP BASIS VAN DINITROFENOLEN	DINOCAP	39300-45-3	98
	F6.9	FUNGICIDEN OP BASIS VAN ORGANISCHE FOSFORVERBINDINGEN	FOSETYL	15845-66-6	384
	F6.9		TOLCLOFOS-METHYL	57018-04-9	479
	F6.10	FUNGICIDEN OP BASIS VAN OXAZOLEN	HYMEXAZOL	10004-44-1	528
	F6.10		FAMOXADONE	131807-57-3	594
	F6.10		VINCHLOZOLIN	50471-44-8	280
	F6.11	FUNGICIDEN OP BASIS VAN FENYLPYRROLEN	FLUDIOXONIL	131341-86-1	522

Hoofdcategorieën	Code	Chemische klasse	Stof gangbare naam	CAS RN ⁽¹⁾	CIPAC ⁽²⁾
Middelen categorie			Gemeenschappelijke nomenclatuur		
	F6.12	FUNGICIDEN OP BASIS VAN FTAALIMIDEN	CAPTAN	133-06-2	40
	F6.12		FOLPET	133-07-3	75
	F6.13	FUNGICIDEN OP BASIS VAN PYRIMIDINEN	BUPIRIMATE	41483-43-6	261
	F6.13		CYPRODINIL	121552-61-2	511
	F6.13		FENARIMOL	60168-88-9	380
	F6.13		MEPANIPYRIM	110235-47-7	611
	F6.13		PYRIMETHANIL	53112-28-0	714
	F6.14	FUNGICIDEN OP BASIS VAN CHINOLINEN	QUINOXYFEN	124495-18-7	566
	F6.14		8-HYDROXYQUINOLINE SULFAAT	134-31-6	677
	F6.15	FUNGICIDEN OP BASIS VAN CHINONEN	DITHIANON	3347-22-6	153
	F6.16	FUNGICIDEN OP BASIS VAN STROBILURINEN	AZOXYSTROBINE	131860-33-8	571
	F6.16		DIMOXYSTROBINE	149961-52-4	739
	F6.16		FLUOXASTROBINE	361377-29-9	746
	F6.16		KRESOXYM-METHYL	143390-89-0	568
	F6.16		PICOXYSTROBINE	117428-22-5	628
	F6.16		PYRACLOSTROBINE	175013-18-0	657
	F6.16		TRIFLOXYSTROBINE	141517-21-7	617
	F6.17	FUNGICIDEN OP BASIS VAN UREUM	PENCYCURON	66063-05-6	402
	F6.18	NIET-INGEDEELDE FUNGI- CIDEN	ACIBENZOLAR	126448-41-7	597
	F6.18		BENZOËZUUR	65-85-0	622
	F6.18		DICHLOROFEEN	97-23-4	325
	F6.18		FENPROPIDIN	67306-00-7	520
	F6.18		METRAFENONE	220899-03-6	752
	F6.18		2-FENYLFENOL	90-43-7	246
	F6.18		SPIROXAMINE	118134-30-8	572
	F6.19	ANDERE FUNGICIDEN	ANDERE FUNGICIDEN		
Herbiciden, loofdoders en mosbestrijders	H0				
Herbiciden op basis van fenoxi- fytohormonen	H1				
	H1.1	FENOXY-HERBICIDEN	2,4-D	94-75-7	1
	H1.1		2,4-DB	94-82-6	83
	H1.1		DICHLLOORPROP-P	15165-67-0	476
	H1.1		MCPA	94-74-6	2

Hoofdcategorieën	Code	Chemische klasse	Stof gangbare naam	CAS RN ⁽¹⁾	CIPAC ⁽²⁾
Middelen categorie			Gemeenschappelijke nomenclatuur		
	H1.1		MCPB	94-81-5	50
	H1.1		MECOPROP	7085-19-0	51
	H1.1		MECOPROP-P	16484-77-8	475
Herbiciden op basis van triazinen en triazinonen	H2				
	H2.1	HERBICIDEN OP BASIS VAN METHYLTHIOTRIAZINE	METHOPROTRYN	841-06-5	94
	H2.2	HERBICIDEN OP BASIS VAN TRIAZINEN	SIMETRYN	1014-70-6	179
	H2.2		TERBUTHYLAZINE	5915-41-3	234
	H2.3	HERBICIDEN OP BASIS VAN TRIAZINONEN	METAMITRON	41394-05-2	381
	H2.3		METRIBUZINE	21087-64-9	283
Herbiciden op basis van amiden en aniliden	H3				
	H3.1	HERBICIDEN OP BASIS VAN AMIDEN	BEFLUBUTAMIDE	113614-08-7	662
	H3.1		DIMETHENAMIDE	87674-68-8	638
	H3.1		FLUPOXAM	119126-15-7	8158
	H3.1		ISOXABEN	82558-50-7	701
	H3.1		NAPROPAMIDE	15299-99-7	271
	H3.1		PETHOXAMIDE	106700-29-2	665
	H3.1		PROPYZAMIDE	23950-58-5	315
	H3.2	HERBICIDEN OP BASIS VAN ANILIDEN	DIFLUFENICAN	83164-33-4	462
	H3.2		FLORASULAM	145701-23-1	616
	H3.2		FLUFENACET	142459-58-3	588
	H3.2		METOSULAM	139528-85-1	707
	H3.2		METAZACHLOOR	67129-08-2	411
	H3.2		PROPANIL	709-98-8	205
	H3.3	HERBICIDEN OP BASIS VAN CHLOROACEETANILIDEN	ACETOCHLOOR	34256-82-1	496
	H3.3		ALACHLOOR	15972-60-8	204
	H3.3		DIMETHACHLOOR	50563-36-5	688
	H3.3		PRETILACHLOOR	51218-49-6	711
	H3.3		PROPACHLOOR	1918-16-7	176
	H3.3		S-METOLACHLOOR	87392-12-9	607

Hoofdcategorieën	Code	Chemische klasse	Stof gangbare naam	CAS RN ⁽¹⁾	CIPAC ⁽²⁾
Middelencategorie			Gemeenschappelijke nomenclatuur		
Herbiciden op basis van carbamaten en biscarbamaten	H4				
	H4.1	HERBICIDEN OP BASIS VAN BISCARBAMATEN	CHLOORPROFAM	101-21-3	43
	H4.1		DESMEDIFAM	13684-56-5	477
	H4.1		FENMEDIFAM	13684-63-4	77
	H4.2	HERBICIDEN OP BASIS VAN CARBAMATEN	ASULAM	3337-71-1	240
	H4.2		CARBETAMIDE	16118-49-3	95
Herbiciden op basis van dinitro-anilinederivaten	H5				
	H5.1	HERBICIDEN OP BASIS VAN DINITROANILINEN	BENFLURALIN	1861-40-1	285
	H5.1		BUTRALIN	33629-47-9	504
	H5.1		ETHALFLURALIN	55283-68-6	516
	H5.1		ORYZALINE	19044-88-3	537
	H5.1		PENDIMETHALIN	40487-42-1	357
	H5.1		TRIFLURALIN	2582-09-8	183
Herbiciden op basis van ureum-, uracil- of sulfonylureumderivaten	H6				
	H6.1	HERBICIDEN OP BASIS VAN SULFONYLUREUM	AMIDOSULFURON	120923-37-7	515
	H6.1		AZIMSULFURON	120162-55-2	584
	H6.1		BENSULFURON	99283-01-9	502
	H6.1		CHLORSULFURON	64902-72-3	391
	H6.1		CINOSULFURON	94593-91-6	507
	H6.1		ETHOXSULFURON	126801-58-9	591
	H6.1		FLAZASULFURON	104040-78-0	595
	H6.1		FLUPYRSULFURON	150315-10-9	577
	H6.1		FORAMSULFURON	173159-57-4	659
	H6.1		IMAZOSULFURON	122548-33-8	590
	H6.1		IODOSULFURON	185119-76-0	634
	H6.1		MESOSULFURON	400852-66-6	663
	H6.1		METSULFURON	74223-64-6	441
	H6.1		NICOSULFURON	111991-09-4	709
	H6.1		OXASULFURON	144651-06-9	626
	H6.1		PRIMISULFURON	113036-87-6	712
	H6.1		PROSULFURON	94125-34-5	579

Hoofdcategorieën	Code	Chemische klasse	Stof gangbare naam	CAS RN ⁽¹⁾	CIPAC ⁽²⁾
Middelencategorie			Gemeenschappelijke nomenclatuur		
	H6.1		RIMSULFURON	122931-48-0	716
	H6.1		SULFOSULFURON	141776-32-1	601
	H6.1		THIFENSULFURON	79277-67-1	452
	H6.1		TRIASULFURON	82097-50-5	480
	H6.1		TRIBENURON	106040-48-6	546
	H6.1		TRIFLUSULFURON	135990-29-3	731
	H6.1		TRITOSULFURON	142469-14-5	735
	H6.2	HERBICIDEN OP BASIS VAN URACIL	LENACIL	2164-08-1	163
	H6.3	HERBICIDEN OP BASIS VAN UREUM	CHLOORTOLURON	15545-48-9	217
	H6.3		DIURON	330-54-1	100
	H6.3		FLUOMETURON	2164-17-2	159
	H6.3		ISOPROTURON	34123-59-6	336
	H6.3		LINURON	330-55-2	76
	H6.3		METHABENZTHIAZURON	18691-97-9	201
	H6.3		METOBROMURON	3060-89-7	168
	H6.3		METOXURON	19937-59-8	219
Andere herbiciden	H7				
	H7.1	HERBICIDEN OP BASIS VAN ARYLOXYFENOXYPROPIO-NATEN	CLODINAFOP	114420-56-3	683
	H7.1		CYHALOFOP	122008-85-9	596
	H7.1		DICLOFOP	40843-25-2	358
	H7.1		FENOXAPROP-P	113158-40-0	484
	H7.1		FLUAZIFOP-P-BUTYL	79241-46-6	395
	H7.1		HALOXYFOP	69806-34-4	438
	H7.1		HALOXYFOP-R	72619-32-0	526
	H7.1		PROPAQUIZAFOP	111479-05-1	713
	H7.1		QUIZALOFOP	76578-12-6	429
	H7.1		QUIZALOFOP-P	94051-08-8	641
	H7.2	HERBICIDEN OP BASIS VAN BENZOFURAN	ETHOFUMESAAT	26225-79-6	233
	H7.3	HERBICIDEN OP BASIS VAN BENZOËZUUR	CHLOORTHAL	2136-79-0	328
	H7.3		DICAMBA	1918-00-9	85
	H7.4	HERBICIDEN OP BASIS VAN BIPYRIDYLIUM	DIQUAT	85-00-7	55
	H7.4		PARAQUAT	4685-14-7	56

Hoofdcategorieën	Code	Chemische klasse	Stof gangbare naam	CAS RN ⁽¹⁾	CIPAC ⁽²⁾
Middelen categorie			Gemeenschappelijke nomenclatuur		
	H7.5	HERBICIDEN OP BASIS VAN CYCLOHEXAANDIONEN	CLETHODIM	99129-21-2	508
	H7.5		CYCLOXYDIM	101205-02-1	510
	H7.5		TEPRALOXYDIM	149979-41-9	608
	H7.5		TRALKOXYDIM	87820-88-0	544
	H7.6	HERBICIDEN OP BASIS VAN DIAZINEN	PYRIDAAT	55512-33-9	447
	H7.7	HERBICIDEN OP BASIS VAN DICARBOXIMIDEN	CINIDON-ETHYL	142891-20-1	598
	H7.7		FLUMIOXAZINE	103361-09-7	578
	H7.8	HERBICIDEN OP BASIS VAN DIFENYLETHER	ACLONIFEN	74070-46-5	498
	H7.8		BIFENOX	42576-02-3	413
	H7.8		NITROFEEN	1836-75-5	170
	H7.8		OXYFLUORFEN	42874-03-3	538
	H7.9	HERBICIDEN OP BASIS VAN IMIDAZOLINON	IMAZAMETHABENZ	100728-84-5	529
	H7.9		IMAZAMOX	114311-32-9	619
	H7.9		IMAZETHAPYR	81335-77-5	700
	H7.10	ANORGANISCHE HERBICIDEN	AMMONIUMSULFAMAAT	7773-06-0	679
	H7.10		CHLORATEN	7775-09-9	7
	H7.11	HERBICIDEN OP BASIS VAN ISOXAZOLEN	ISOXAFLUTOOL	141112-29-0	575
	H7.12	HERBICIDEN OP BASIS VAN MORFACTINEN	FLURENOL	467-69-6	304
	H7.13	HERBICIDEN OP BASIS VAN NITRILLEN	BROMOXYNIL	1689-84-5	87
	H7.13		DICHOLOBENIL	1194-65-6	73
	H7.13		IOXYNIL	1689-83-4	86
	H7.14	HERBICIDEN OP BASIS VAN ORGANISCHE FOSFOR-VERBINDINGEN	GLUFOSINAAT	51276-47-2	437
	H7.14		GLYFOSAAT	1071-83-6	284
	H7.15	HERBICIDEN OP BASIS VAN FENYLPYRAZOLEN	PYRAFLUFEN	129630-19-9	605
	H7.16	HERBICIDEN OP BASIS VAN PYRIDAZINONEN	CHLORIDAZON	1698-60-8	111
	H7.16		FLURTAMONE	96525-23-4	569
	H7.17	HERBICIDEN OP BASIS VAN PYRIDINECARBOXAMIDEN	PICOLINAFEN	137641-05-5	639
	H7.18	HERBICIDEN OP BASIS VAN PYRIDINECARBONZUUR	CLOPYRALID	1702-17-6	455
	H7.18		PICLORAM	1918-02-1	174

Hoofdcategorieën	Code	Chemische klasse	Stof gangbare naam	CAS RN ⁽¹⁾	CIPAC ⁽²⁾
Middelen categorie			Gemeenschappelijke nomenclatuur		
	H7.19	HERBICIDEN OP BASIS VAN PYRIDYLOXYAZIJNZUUR	FLUROXYPYR	69377-81-7	431
	H7.19		TRICLOPYR	55335-06-3	376
	H7.20	HERBICIDEN OP BASIS VAN CHINOLINEN	QUINCLORAC	84087-01-4	493
	H7.20		QUINMERAC	90717-03-6	563
	H7.21	HERBICIDEN OP BASIS VAN THIADIAZINEN	BENTAZON	25057-89-0	366
	H7.22	HERBICIDEN OP BASIS VAN THIOCARBAMATEN	EPTC	759-94-4	155
	H7.22		MOLINAAT	2212-67-1	235
	H7.22		PROSULFOCARB	52888-80-9	539
	H7.22		THIOBENCARB	28249-77-6	388
	H7.22		TRI-ALLAAT	2303-17-5	97
	H7.23	HERBICIDEN OP BASIS VAN TRIAZOLEN	AMITROL	61-82-5	90
	H7.24	HERBICIDEN OP BASIS VAN TRIAZOLINONEN	CARFENTRAZONE	128639-02-1	587
	H7.25	HERBICIDEN OP BASIS VAN TRIAZOLONEN	PROPOXYCARBAZONE	145026-81-9	655
	H7.26	HERBICIDEN OP BASIS VAN TRIKETONEN	MESOTRIONE	104206-82-8	625
	H7.26		SULCOTRIONE	99105-77-8	723
	H7.27	NIET-INGEDEELDE HERBICIDEN	CLOMAZONE	81777-89-1	509
	H7.27		FLUROCHLORIDONE	61213-25-0	430
	H7.27		QUINOCLAMINE	2797-51-5	648
	H7.27		METHAZOLE	20354-26-1	369
	H7.27		OXADIARGYL	39807-15-3	604
	H7.27		OXADIAZON	19666-30-9	213
	H7.27	HERBICIDEN, LOOFDODERS EN MOSBESTRIJDER	HERBICIDEN, LOOFDODERS EN MOSBESTRIJDER		
Insecticiden en acariciden	I0				
Insecticiden op basis van pyretroïden	I1				
	I1.1	INSECTICIDEN OP BASIS VAN PYRETROÏDEN	ACRINATHRIN	101007-06-1	678
	I1.1		ALFA-CYPERMETHRIN	67375-30-8	454
	I1.1		BETA-CYFLUTHRIN	68359-37-5	482
	I1.1		BETA-CYPERMETHRIN	65731-84-2	632
	I1.1		BIFENTHRIN	82657-04-3	415
	I1.1		CYFLUTHRIN	68359-37-5	385
	I1.1		CYPERMETHRIN	52315-07-8	332

Hoofdcategorieën	Code	Chemische klasse	Stof gangbare naam	CAS RN ⁽¹⁾	CIPAC ⁽²⁾
Middelencategorie			Gemeenschappelijke nomenclatuur		
	I1.1		DELTAMETHRIN	52918-63-5	333
	I1.1		ESFENVALERAAT	66230-04-4	481
	I1.1		ETOFENPROX	80844-07-1	471
	I1.1		GAMMA-CYHALOTHRIN	76703-62-3	768
	I1.1		LAMBDA-CYHALOTHRIN	91465-08-6	463
	I1.1		TAU-FLUVALINAAT	102851-06-9	432
	I1.1		TEFLUTHRIN	79538-32-2	451
	I1.1		ZETA-CYPERMETHRIN	52315-07-8	733
Insecticiden op basis van gechlooreerde koolwaterstoffen	I2				
	I2.1	INSECTICIDEN OP BASIS VAN ORGANOCHLORINEN	DICOFOL	115-32-2	123
	I2.1		TETRASUL	2227-13-6	114
Insecticiden op basis van carbamaten en oxime-carbamaten	I3				
	I3.1	INSECTICIDEN OP BASIS VAN OXIME-CARBAMATEN	METHOMYL	16752-77-5	264
	I3.1		OXAMYL	23135-22-0	342
	I3.2	INSECTICIDEN OP BASIS VAN CARBAMATEN	BENFURACARB	82560-54-1	501
	I3.2		CARBARYL	63-25-2	26
	I3.2		CARBOFURAN	1563-66-2	276
	I3.2		CARBOSULFAN	55285-14-8	417
	I3.2		FENOXYCARB	79127-80-3	425
	I3.2		FORMETANAAT	22259-30-9	697
	I3.2		METHIOCARB	2032-65-7	165
	I3.2		PIRIMICARB	23103-98-2	231
Insecticiden op basis van organische fosfaten	I4				
	I4.1	INSECTICIDEN OP BASIS VAN ORGANISCHE FOSFORVERBINDINGEN	AZINFOS-METHYL	86-50-0	37
	I4.1		CADUSAFOS	95465-99-9	682
	I4.1		CHLOORPYRIFOS	2921-88-2	221
	I4.1		CHLOORPYRIFOS-METHYL	5589-13-0	486
	I4.1		COUMAFOS	56-72-4	121
	I4.1		DIAZINON	333-41-5	15

Hoofdcategorieën	Code	Chemische klasse	Stof gangbare naam	CAS RN ⁽¹⁾	CIPAC ⁽²⁾
Middelencategorie			Gemeenschappelijke nomenclatuur		
	I4.1		DICHLORVOS	62-73-7	11
	I4.1		DIMETHOAT	60-51-5	59
	I4.1		ETHOPROFOS	13194-48-4	218
	I4.1		FENAMIFOS	22224-92-6	692
	I4.1		FENITROTHION	122-14-5	35
	I4.1		FOSTHIAZAAT	98886-44-3	585
	I4.1		ISOENFOS	25311-71-1	412
	I4.1		MALATHION	121-75-5	12
	I4.1		METHAMIDOFOS	10265-92-6	355
	I4.1		NALED	300-76-5	195
	I4.1		OXYDEMETON-METHYL	301-12-2	171
	I4.1		FOSALON	2310-17-0	109
	I4.1		FOSMET	732-11-6	318
	I4.1		FOXIM	14816-18-3	364
	I4.1		PIRIMIFOS-METHYL	29232-93-7	239
	I4.1		TRICHLORFON	52-68-6	68
Insecticiden op basis van biologische en botanische producten	I5				
	I5.1	BIOLOGISCHE INSECTICIDEN	AZADIRACTIN	11141-17-6	627
	I5.1		NICOTINE	54-11-5	8
	I5.1		PYRETHRINES	8003-34-7	32
	I5.1		ROTENON	83-79-4	671
Andere insecticiden	I6				
	I6.1	DOOR VERGISTING VERKREGEN INSECTICIDEN	ABAMECTINE	71751-41-2	495
	I6.1		MILBEMECTIN	51596-10-2 51596-11-3	660
	I6.1		SPINOSAD	168316-95-8	636
	I6.3	INSECTICIDEN OP BASIS VAN BENZOYLUREUM	DIFLUBENZURON	35367-38-5	339
	I6.3		FLUFENOXURON	101463-69-8	470
	I6.3		HEXAFLUMURON	86479-06-3	698
	I6.3		LUFENURON	103055-07-8	704
	I6.3		NOVALURON	116714-46-6	672

Hoofdcategorieën	Code	Chemische klasse	Stof gangbare naam	CAS RN ⁽¹⁾	CIPAC ⁽²⁾
Middelen categorie			Gemeenschappelijke nomenclatuur		
	I6.3		TEFLUBENZURON	83121-18-0	450
	I6.3		TRIFLUMURON	64628-44-0	548
	I6.4	INSECTICIDEN OP BASIS VAN CARBAZATEN	BIFENAZAAT	149877-41-8	736
	I6.5	INSECTICIDEN OP BASIS VAN DIAZYLHYDRAZINE	METHOXYFENOZIDE	161050-58-4	656
	I6.5		TEBUFENOZIDE	112410-23-8	724
	I6.6	INSECTENGROEIREMMERS	BUPROFEZIN	69327-76-0	681
	I6.6		CYROMAZINE	66215-27-8	420
	I6.6		HEXYTHIAZOX	78587-05-0	439
	I6.7	INSECTENFEROMONEN	(E/Z)-9-DODECENYLACETAAT	35148-19-7	422
	I6.8	INSECTICIDEN OP BASIS VAN NITROGUANIDINEN	CLOTHIANIDINE	210880-92-5	738
	I6.8		THIAMETHOXAM	153719-23-4	637
	I6.9	INSECTICIDEN OP BASIS VAN ORGANISCHE TINVERBINDINGEN	AZOCYCLOTIN	41083-11-8	404
	I6.9		CYHEXATIN	13121-70-5	289
	I6.9		FENBUTATINOXIDE	13356-08-6	359
	I6.10	INSECTICIDEN OP BASIS VAN OXADIAZINEN	INDOXACARB	173584-44-6	612
	I6.11	INSECTICIDEN OP BASIS VAN FENYLETHER	PYRIPROXYFEN	95737-68-1	715
	I6.12	INSECTICIDEN OP BASIS VAN (FENYL -)PYRAZOLEN	FENPYROXIMAAT	134098-61-6	695
	I6.12		FIPRONIL	120068-37-3	581
	I6.12		TEBUFENPYRAD	119168-77-3	725
	I6.13	INSECTICIDEN OP BASIS VAN PYRIDINEN	PYMETROZINE	123312-89-0	593
	I6.14	INSECTICIDEN OP BASIS VAN PYRIDYLMETHYLAMINEN	ACETAMIPRID	135410-20-7	649
	I6.14		IMIDACLOPRID	138261-41-3	582
	I6.14		THIACLOPRID	111988-49-9	631
	I6.15	INSECTICIDEN OP BASIS VAN SULFIET-ESTER	PROPARGIET	2312-35-8	216
	I6.16	INSECTICIDEN OP BASIS VAN TETRAZINEN	CLOFENTEZINE	74115-24-5	418

Hoofdcategorieën	Code	Chemische klasse	Stof gangbare naam	CAS RN ⁽¹⁾	CIPAC ⁽²⁾
Middelencategorie			Gemeenschappelijke nomenclatuur		
	I6.17	INSECTICIDEN OP BASIS VAN TETRONZUUR	SPIRODICLOFEN	148477-71-8	737
	I6.18	INSECTICIDEN OP BASIS VAN (CARBAMOYL-) TRIAZOLEN	TRIAZAMAAT	112143-82-5	728
	I6.19	INSECTICIDEN OP BASIS VAN UREUM	DIAFENTHIURON	80060-09-9	8097
	I6.20	NIET-INGEDEELDE INSECTICIDEN	ETOXAZOLE	153233-91-1	623
	I6.20		FENAZAQUIN	120928-09-8	693
	I6.20		PYRIDABEN	96489-71-3	583
	I6.21	ANDERE INSECTICIDEN-ACARICIDEN	ANDERE INSECTICIDEN-ACARICIDEN		
Mollusciden (slakkenbestrijdingsmiddelen), totaal:	M0				
Mollusciden	M1				
	M1.1	MOLLUSCICIDEN OP BASIS VAN CARBAMATEN	THIODICARB	59669-26-0	543
	M1.2	ANDERE MOLLUSCICIDEN	IJZERFOSFAAT	10045-86-0	629
	M1.2		METALDEHYDE	108-62-3	62
	M1.2		ANDERE MOLLUSCICIDEN		
Plantengroeiregulatoren, totaal:	PGR0				
Fysiologische Plantengroeiregulatoren	PGR1				
	PGR1.1	FYSIOLOGISCHE PLANTENGROEIREGULATOREN	CHLOORMEQUAT	999-81-5	143
	PGR1.1		CYCLANILIDE	113136-77-9	586
	PGR1.1		DAMINOZIDE	1596-84-5	330
	PGR1.1		DIMETHIPIN	55290-64-7	689
	PGR1.1		DIFENYLAMINE	122-39-4	460
	PGR1.1		ETHEFON	16672-87-0	373
	PGR1.1		ETHOXYQUINE	91-53-2	517
	PGR1.1		FLORCHLORFENURON	68157-60-8	633
	PGR1.1		FLURPRIMIDOL	56425-91-3	696
	PGR1.1		IMAZAQUIN	81335-37-7	699
	PGR1.1		MALEÏNE HYDRAZIDE	51542-52-0	310

Hoofdcategorieën	Code	Chemische klasse	Stof gangbare naam	CAS RN ⁽¹⁾	CIPAC ⁽²⁾
Middelen categorie			Gemeenschappelijke nomenclatuur		
	PGR1.1		MEPIQUAT	24307-26-4	440
	PGR1.1		1-METHYLCYCLOPROPEEN	3100-04-7	767
	PGR1.1		PACLOBUTRAZOL	76738-62-0	445
	PGR1.1		PROHEXADION-CALCIUM	127277-53-6	567
	PGR1.1		NATRIUM 5-NITROGUAIALACOLATE	67233-85-6	718
	PGR1.1		NATRIUM O-NITROFENOLAAT	824-39-5	720
	PGR1.1		TRINEXAPAC-ETHYL	95266-40-3	8349
Middelen om het kiemen tegen te gaan	PGR2				
	PGR2.2	MIDDELEN OM HET KIEMEN TEGEN TE GAAN	CARVON	99-49-0	602
	PGR2.2		CHLOORPROFAM	101-21-3	43
Andere plantengroei-regulatoren	PGR3				
	PGR3.1	ANDERE PLANTENGROEI-REGULATOREN	ANDERE PLANTENGROEI-REGULATOREN		
Andere gewasbeschermingsmiddelen, totaal:	ZR0				
Minerale oliën	ZR1				
	ZR1.1	MINERALE OLIE	AARDOLIE	64742-55-8	29
Plant aardige oliën	ZR2				
	ZR2.1	PLANTAARDIGE OLIE	TEEROLIE		30
Grondontsmetters (incl. nematociden)	ZR3				
	ZR3.1	METHYLBROMIDE	METHYLBROMIDE	74-83-9	128
	ZR3.2	ANDERE GRONDONTSMETTERS	CHLOORPICRINE	76-06-2	298
	ZR3.2		DAZOMET	533-74-4	146
	ZR3.2		1,3-DICHOORPROPEEN	542-75-6	675
	ZR3.2		METAM-NATRIUM	137-42-8	20
	ZR3.2		ANDERE GRONDONTSMETTERS		
Rodenticiden (knaagdierbestrijdingsmiddelen)	ZR4				
	ZR4.1	RODENTICIDEN	BRODIFACOU	56073-10-0	370
	ZR4.1		BROMADIOLONE	28772-56-7	371
	ZR4.1		CHLORALOSE	15879-93-3	249

Hoofdcategorieën	Code	Chemische klasse	Stof gangbare naam	CAS RN ⁽¹⁾	CIPAC ⁽²⁾
Middelencategorie			Gemeenschappelijke nomenclatuur		
	ZR4.1		CHLOORFACINON	3691-35-8	208
	ZR4.1		COUMATETRALYL	5836-29-3	189
	ZR4.1		DIFENACOUM	56073-07-5	514
	ZR4.1		DIFETHIALONE	104653-34-1	549
	ZR4.1		FLOCOUMAFEN	90035-08-8	453
	ZR4.1		WARFARINE	81-81-2	70
	ZR4.1		ANDERE RODENTICIDEN		
Alle andere gewasbeschermingsmiddelen	ZR5				
	ZR5.1	ONTSMETTINGSMIDDELEN	ANDERE ONTSMETTINGSMIDDELEN		
	ZR5.2	ANDERE GEWASBESCHERMINGSMIDDELEN	ANDERE GEWASBESCHERMINGSMIDDELEN		

⁽¹⁾ Chemical Abstracts Service Registry Numbers.

⁽²⁾ Collaborative International Pesticides Analytical Council.

MOTIVERING VAN DE RAAD

I. INLEIDING

De Commissie heeft op 12 december 2006 bij de Raad een voorstel ⁽¹⁾ voor een verordening betreffende statistieken over gewasbeschermingsmiddelen ingediend, dat op artikel 285, lid 1, van het EG-Verdrag gebaseerd is.

Het Europees Parlement heeft in maart 2008 zijn advies in eerste lezing uitgebracht (zie doc. 7412/08).

Het Economisch en Sociaal Comité heeft in juli 2007 advies uitgebracht ⁽²⁾. Het Comité van de Regio's heeft in juni 2007 besloten geen advies uit te brengen.

De Raad heeft op 20 november 2008 zijn gemeenschappelijk standpunt vastgesteld overeenkomstig artikel 251 van het EG-Verdrag.

II. DOELSTELLINGEN

Met dit voorstel wordt beoogd ervoor te zorgen dat in alle lidstaten vergelijkbare gegevens worden verzameld. Dit maakt het mogelijk met andere relevante gegevens geharmoniseerde risico-indicatoren te berekenen.

Het voorstel voorziet met name in geharmoniseerde regels voor het verzamelen en het verspreiden van gegevens over het in de handel brengen en het gebruik van gewasbeschermingsmiddelen. Het voorstel schrijft de lidstaten ook voor regelmatig gegevens te verzamelen, hoe zij gegevens moeten verzamelen en hoe zij gegevens bij de Commissie moeten indienen.

III. ANALYSE VAN HET GEMEENSCHAPPELIJK STANDPUNT

1. Algemene opmerkingen

Het Europees Parlement heeft op 12 maart 2008 in eerste lezing 26 amendementen aangenomen. In zijn gemeenschappelijk standpunt heeft de Raad rekening gehouden met 5 amendementen. Hiervan is amendement 5 volledig overgenomen, terwijl de amendementen 10, 13, 18 en 32 naar de geest of gedeeltelijk zijn overgenomen.

Het gemeenschappelijk standpunt omvat tevens andere, niet door het Europees Parlement voorziene wijzigingen die tegemoetkomen aan een aantal bedenkingen die de lidstaten tijdens de onderhandelingen hebben geuit.

Er is ook een aantal technische en redactionele wijzigingen aangebracht om de werkingssfeer van enkele bepalingen te omschrijven, de formulering van de verordening explicieter te maken en rechtszekerheid te garanderen, en om de samenhang met andere communautaire instrumenten te vergroten.

2. Specifieke opmerkingen

— *Uitbreiding van het toepassingsgebied van de verordening*

De Raad heeft de amendementen 1, 6, 7, 8, 12, 15, 21 en 26 niet aanvaard, omdat het volgens hem voor de respondenten en de overheden te belastend zou zijn indien het toepassingsgebied ruimer zou worden dan verkoop en gebruik.

— *Opneming van biociden*

De Raad heeft de amendementen 11, 12, 22, 33 en 34 niet aanvaard, omdat de kennis over en de ervaringen met biociden nog beperkt zijn; bovendien is er niets over de gevolgen bekend, omdat de sector nog in ontwikkeling is.

⁽¹⁾ PB C 126 van 7.6.2007, blz. 5.

⁽²⁾ PB C 256 van 27.10.2007, blz. 86.

— *Keuze van gegevensbronnen*

Amendement 14

De eis dat de Commissie de methoden goedkeurt, zou tot een dure en omslachtige procedure leiden. Conform het subsidiariteitsbeginsel behoort de keuze van de methoden voor het verzamelen van gegevens of van de gegevensbronnen tot de bevoegdheid van de lidstaten.

— *Analyse van de verzamelde gegevens door een gekwalificeerde groep van deskundigen*

Amendement 31

De Raad kan niet instemmen met een dergelijke analyse, omdat ze verder gaat dan het doel van de verordening.

— *Periodieke aanpassing van de lijst van stoffen aan de hand van de permanente beoordeling van werkzame stoffen*

Amendement 19

Dit voorstel kan de administratieve lasten nodeloos doen toenemen.

— *Vertrouwelijkheid*

Amendementen 16, 25, 30

De Commissie is verplicht alle nodige maatregelen te nemen om de bescherming van de door de lidstaten toegezonden vertrouwelijke gegevens te waarborgen, als bepaald in Verordening (EG) nr. 322/97. Daarom hoeven in dit verband geen nieuwe bepalingen of verwijzingen te worden opgenomen.

— *Verplichting inzake jaarlijkse rapportage over de hoeveelheden gewasbeschermingsmiddelen*

Amendementen 15 en 23

De verordening voorziet in de verplichting voor de lidstaten om de vereiste statistieken aan de Commissie toe te zenden. De lidstaten kiezen de methoden voor het verzamelen van gegevens of de gegevensbronnen die zij het meest geschikt achten. De verplichting inzake rapportage over de hoeveelheden geproduceerde, ingevoerde of uitgevoerde gewasbeschermingsmiddelen moet worden gezien in het kader van de verordening betreffende het op de markt brengen van gewasbeschermingsmiddelen.

— *Publicatie van gegevens*

Amendementen 25 en 28

De Raad kan niet aanvaarden dat in deze specifieke verordening een verplichting voor de lidstaten wordt opgenomen om de statistieken te publiceren. De verordening voorziet in de verplichting voor de lidstaten om de nodige gegevens te verzamelen en de statistische resultaten aan de Commissie toe te zenden.

— *Definities*

De definities zijn aangepast aan de definities van de verordening betreffende het op de markt brengen van gewasbeschermingsmiddelen.

— *Grondbeginselen*

Nauwkeurigheid wordt niet genoemd onder de beginselen die overeenkomstig Verordening (EG) nr. 322/97, waarnaar in overweging 8 wordt verwezen, ten grondslag liggen aan de communautaire statistieken. Daarom kan de Raad amendement 3 niet aanvaarden. Hij heeft dit beginsel evenwel onder de kwaliteitscriteria in artikel 4 opgenomen.

— *Verwijzing naar Verordening (EG) nr. 322/97 en Verordening (EG) nr. 1588/90*

Er is een nieuwe overweging 8 opgenomen om te verduidelijken binnen welk kader de toezending van gegevens moet geschieden en om aan te geven hoe de vertrouwelijkheid van gegevens wordt gewaarborgd.

— *Doelstellingen*

De Raad stemt ermee in om in artikel 1 een verwijzing naar artikel 14 van de richtlijn inzake een duurzaam gebruik van pesticiden op te nemen. De Raad kan evenwel niet aanvaarden dat de uitvoering en beoordeling van de thematische strategie voor een duurzaam gebruik van pesticiden het doel van de verordening moet zijn, zoals in amendement 10 van het EP wordt voorgesteld.

— *Kwaliteitsbeoordeling*

De Raad heeft een artikel betreffende kwaliteitsbeoordeling ingevoegd (artikel 4). De kwaliteitsbeoordelingscriteria zijn reeds in andere teksten over statistieken opgenomen, zoals de verordeningen van het Europees Parlement en de Raad betreffende volks- en woningtellingen, vlees- en veestatistieken, energiestatistieken en vacatures in de Gemeenschap.

— *Uitvoeringsmaatregelen*

Aangezien het door de Raad ingevoegde artikel over kwaliteitsbeoordeling vrij specifiek is, is de verwijzing naar de regelgevingsprocedures voor de kwaliteitsverslagen en de rapportagemaatregelen geschrapt. Voorts is de definitie van het „behandelde areaal” verplaatst van bijlage II naar artikel 5 en is de mogelijkheid dat de Commissie de geharmoniseerde indeling wijzigt eveneens verplaatst van bijlage III naar artikel 5.

— *Bijlage II, sectie I, dekking*

De Raad heeft ervoor geopteerd de lidstaten een ruime beoordelingsvrijheid te geven bij de keuze van de gewassen die onder de verordening zouden moeten vallen. Het verslag over de uitvoering van de verordening overeenkomstig artikel 7 biedt de gelegenheid na te gaan of de keuze van de gewassen moet worden gewijzigd.

IV. CONCLUSIE

De Raad is van oordeel dat zijn gemeenschappelijk standpunt bij deze eerste poging om vergelijkbare gegevens over gewasbeschermingsmiddelen te verzamelen, een evenwichtige en realistische oplossing biedt voor een aantal bedenkingen. Hij zou graag een opbouwend debat met het Europees Parlement aangaan met het oog op een werkbaar akkoord over deze verordening.

GEMEENSCHAPPELIJK STANDPUNT (EG) Nr. 4/2009**door de Raad vastgesteld op 17 december 2008****met het oog op de aanneming van Verordening (EG) nr. .../2009 van het Europees Parlement en de Raad van ... tot vaststelling van de wijze van toepassing van Verordening (EG) nr. 883/2004 betreffende de coördinatie van de socialezekerheidsstelsels****(Voor de EER en Zwitserland relevante tekst)**

(2009/C 38 E/02)

HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, en met name op de artikelen 42 en 308,

Gelet op Verordening (EG) nr. 883/2004 van het Europees Parlement en de Raad van 29 april 2004 betreffende de coördinatie van de socialezekerheidsstelsels ⁽¹⁾, en met name op artikel 89,

Gezien het voorstel van de Commissie,

Gezien het advies van het Europees Economisch en Sociaal Comité ⁽²⁾,Volgens de procedure van artikel 251 van het Verdrag ⁽³⁾,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Verordening (EG) nr. 883/2004 moderniseert de voorschriften voor de coördinatie van de nationale socialezekerheidsstelsels van de lidstaten door in de nodige uitvoeringsmaatregelen en -procedures te voorzien en ze te vereenvoudigen ten behoeve van alle betrokkenen. De wijze van toepassing hiervan moet worden vastgesteld.
- (2) Een efficiëntere en nauwere samenwerking tussen de socialezekerheidsorganen is van essentieel belang om ervoor te zorgen dat de onder Verordening (EG) nr. 883/2004 vallende personen zo spoedig mogelijk en onder de meest gunstige voorwaarden hun rechten kunnen gaan uitoefenen.
- (3) Voor een snelle en betrouwbare uitwisseling van gegevens tussen de organen van de lidstaten is het gebruik van elektronische communicatie de aangewezen weg. De elektronische verwerking van gegevens moet bijdragen tot een snellere afwikkeling van de procedures voor de betrokkenen. Deze zouden overigens alle garanties moeten genieten die door de communautaire bepalingen inzake de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens geboden worden.
- (4) De terbeschikkingstelling van de adressen, ook de elektronische, en verdere gegevens van de instanties van de lidstaten die bij de toepassing van Verordening (EG) nr. 883/2004 betrokken kunnen zijn, in zodanige vorm dat deze realtime kunnen worden bijgewerkt, moet de uitwisseling tussen de organen van de lidstaten vergemakkelijken. Deze benadering, die toegespitst is op de rele-

vantie van louter feitelijke informatie en de onmiddellijke beschikbaarheid daarvan voor de burgers, vormt een belangrijke vereenvoudiging die bij de onderhavige verordening zou moeten worden ingevoerd.

- (5) Met het oog op een zo vlot mogelijk verloop en het efficiënte beheer van de complexe procedures voor de uitvoering van de voorschriften inzake de coördinatie van de stelsels voor sociale zekerheid is een systeem nodig voor de onmiddellijke bijwerking van bijlage IV. De voorbereiding en toepassing van de bepalingen daartoe vereist een nauwe samenwerking tussen de lidstaten en de Commissie en de tenuitvoerlegging ervan moet spoedig gebeuren gezien de gevolgen die vertragingen met zich kunnen meebrengen voor de burgers en de administratieve organen. Daarom is het noodzakelijk dat de Commissie de bevoegdheid heeft een gegevensbank op te zetten en te beheren en ervoor te zorgen dat deze uiterlijk op de datum van inwerkingtreding van deze verordening operationeel is. De Commissie moet met name de nodige maatregelen treffen om de in bijlage IV opgesomde informatie te integreren in deze gegevensbank.
- (6) De versterking van sommige procedures moet de gebruikers van Verordening (EG) nr. 883/2004 meer rechtszekerheid en transparantie bieden. Met name de vaststelling van gemeenschappelijke termijnen voor de vervulling van bepaalde verplichtingen of administratieve taken moet de relaties tussen de verzekerden en de organen helpen verduidelijken en structureren.
- (7) De lidstaten, hun bevoegde autoriteiten of de socialezekerheidsorganen zouden de mogelijkheid moeten hebben onderling afspraken te maken over vereenvoudigde procedures en administratieve overeenkomsten die zij efficiënter achten en beter vinden aansluiten bij hun respectieve socialezekerheidsstelsels. Dergelijke afspraken zouden echter de rechten van de onder Verordening (EG) nr. 883/2004 vallende personen niet mogen aantasten.
- (8) Omdat de sociale zekerheid nu eenmaal een complexe materie is, moet van alle organen van de lidstaten een bijzondere inspanning ten behoeve van de verzekerden worden verlangd om de betrokkenen die hun aanvraag of bepaalde informatie aan het bevoegd orgaan niet volgens de voorschriften en procedures van Verordening (EG) nr. 883/2004 of de onderhavige verordening hebben ingediend, niet te benadelen.

⁽¹⁾ PB L 166 van 30.4.2004, blz. 1. Corrigendum in PB L 200 van 7.6.2004, blz. 1.

⁽²⁾ PB C 324 van 30.12.2006, blz. 59.

⁽³⁾ Advies van het Europees Parlement van 9 juli 2008 (nog niet bekendgemaakt in het Publicatieblad), gemeenschappelijk standpunt van de Raad van 17 december 2008 en besluit van de Raad van ... (nog niet bekendgemaakt in het Publicatieblad).

- (9) Voor de vaststelling van het bevoegd orgaan, dat wil zeggen het orgaan waarvan de wetgeving van toepassing is of dat bepaalde uitkeringen verschuldigd is, moet de feitelijke situatie van een verzekerde en van de gezinsleden door de organen van een of meerdere lidstaten worden onderzocht. Om ervoor te zorgen dat de betrokkene gedurende deze noodzakelijke uitwisselingen tussen de organen verzekerd is, moet hij of zij voorlopig worden aangesloten bij een van de socialezekerheidsstelsels.
- (10) De lidstaten dienen samen te werken met het oog op de vaststelling van de woonplaats van de personen op wie deze verordening en Verordening (EG) nr. 883/2004 van toepassing zijn, en elke lidstaat dient in geval van een geschil rekening te houden met alle relevante criteria om de kwestie op te lossen, zo nodig met inbegrip van de in het desbetreffende artikel van deze verordening genoemde criteria.
- (11) Tal van maatregelen en procedures in deze verordening hebben ten doel de criteria die de organen van de lidstaten in het kader van Verordening (EG) nr. 883/2004 moeten hanteren, transparanter te maken. Dergelijke maatregelen en procedures vloeien voort uit de jurisprudentie van het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen, de besluiten van de Administratieve Commissie en de gedurende meer dan 30 jaar opgedane ervaring met de coördinatie van de socialezekerheidsstelsels in het kader van de in het Verdrag verankerde fundamentele vrijheden.
- (12) Deze verordening voorziet in maatregelen en procedures om de mobiliteit van werknemers en werklozen te bevorderen. Volledig werkloos geworden grensarbeiders kunnen zich ter beschikking stellen van de arbeidsvoorzieningsdienst in zowel het woonland als de lidstaat waar zij hun laatste werkzaamheden hebben verricht. Zij hebben evenwel alleen aanspraak op een uitkering van de lidstaat waar zij wonen.
- (13) Een aantal specifieke voorschriften en procedures is nodig om te bepalen welke wetgeving van toepassing is voor het in aanmerking nemen van de tijdvakken die een verzekerde heeft gewijd aan de opvoeding van kinderen in de verschillende lidstaten.
- (14) Bij sommige procedures zou bovendien rekening gehouden moeten worden met de vereiste van een evenwichtige verdeling van de kosten tussen de lidstaten. Met name in het kader van de ziekteverzekering moet bij dergelijke procedures rekening worden gehouden met de situatie van enerzijds de lidstaten die de kosten dragen van de gezondheidsvoorzieningen die zij de verzekerden ter beschikking stellen, en anderzijds van de lidstaten waarvan de organen de kosten van de verstrekkingen dragen die hun verzekerden in een andere lidstaat dan die waar zij woonachtig zijn, hebben ontvangen.
- (15) In het specifieke kader van Verordening (EG) nr. 883/2004 moeten de voorwaarden voor de rechtstreekse betaling van de kosten in verband met verstrekkingen bij ziekte in het kader van geplande geneeskundige verzorging, dat wil zeggen een behandeling waarvoor een verzekerde zich naar een andere lidstaat begeeft dan die waar hij verzekerd of woonachtig is, verduidelijkt worden. De verplichtingen van de verzekerde met betrekking tot het verzoek om voorafgaande toestemming dienen nader te worden omschreven, evenals de verplichtingen van het orgaan ten aanzien van de patiënt betreffende de voorwaarden voor de toestemming. Ook moeten de gevolgen voor de rechtstreekse betaling van de kosten van een met voorafgaande toestemming in een andere lidstaat ontvangen medische behandeling worden verduidelijkt.
- (16) Deze verordening, en met name de bepalingen betreffende het verblijf buiten de bevoegde lidstaat en betreffende een geplande behandeling, zouden geen beletsel mogen vormen voor de toepassing van gunstiger nationale bepalingen, met name met betrekking tot de vergoeding van de in een andere lidstaat gemaakte kosten.
- (17) Dwingender procedures om de termijnen voor de betaling van schuldvorderingen tussen de organen van de lidstaten in te korten, zijn van essentieel belang om het vertrouwen in de uitwisselingen te handhaven en te voldoen aan de eisen van goed beheer die aan de socialezekerheidsstelsels van de lidstaten worden gesteld. De procedures voor de behandeling van schuldvorderingen in het kader van de ziekte- en werkloosheidsuitkeringen zouden dus moeten worden aangescherpt.
- (18) Met het oog op een effectievere invordering en een soepeler werking van de coördinatieregels dienen de procedures inzake de wederzijdse bijstand tussen de organen bij de invordering van schuldvorderingen op het gebied van de sociale zekerheid te worden versterkt. Effectieve invordering is tevens een middel om misbruik en fraude te voorkomen en aan te pakken en een manier om de houdbaarheid van de socialezekerheidsregelingen te verzekeren. Dit houdt in dat er uitgaande van een aantal bestaande bepalingen van Richtlijn 2008/55/EG van de Raad van 26 mei 2008 betreffende de wederzijdse bijstand inzake de invordering van schuldvorderingen die voortvloeien uit bepaalde bijdragen, rechten en belastingen, alsmede uit andere maatregelen ⁽¹⁾ nieuwe procedures dienen te worden aangenomen. Zulke nieuwe invorderingsprocedures dienen na vijf jaar toepassing in het licht van de opgedane ervaring te worden geëvalueerd en indien nodig te worden aangepast, in het bijzonder om ervoor te zorgen dat ze volledig werkbaar zijn.
- (19) Voor de toepassing van bepalingen inzake wederzijdse bijstand betreffende de terugvordering van ten onrechte verstrekte prestaties, de terug- en invordering van voorlopige betalingen en premies en de verrekening en bijstand inzake invordering, is de bevoegdheid van de aangezochte lidstaat beperkt tot rechtsvorderingen inzake uitvoeringsmaatregelen. Alle andere rechtsvorderingen vallen onder de bevoegdheid van de verzoekende lidstaat.
- (20) De in de aangezochte lidstaat getroffen uitvoeringsmaatregelen impliceren niet dat deze lidstaat de gegrondheid of de grondslagen van de schuldvordering erkent.

⁽¹⁾ PB L 150 van 10.6.2008, blz. 28.

- (21) Informatie aan de verzekerden over hun rechten en plichten is een essentieel onderdeel van een vertrouwensrelatie met de bevoegde autoriteiten en de organen van de lidstaten.
- (22) Aangezien de doelstelling van deze verordening, namelijk de vaststelling van coördinerende maatregelen om te waarborgen dat het recht van vrij verkeer van personen daadwerkelijk kan worden uitgeoefend, niet voldoende door de lidstaten kan worden verwezenlijkt en derhalve wegens haar omvang en gevolgen beter door de Gemeenschap kan worden verwezenlijkt, kan de Gemeenschap, overeenkomstig het in artikel 5 van het Verdrag neergelegde subsidiariteitsbeginsel, maatregelen nemen.

Overeenkomstig het in hetzelfde artikel neergelegde evenredigheidsbeginsel gaat deze verordening niet verder dan nodig is om deze doelstelling te verwezenlijken.

- (23) Deze verordening is bedoeld ter vervanging van Verordening (EEG) nr. 574/72 van de Raad van 21 maart 1972 tot vaststelling van de wijze van toepassing van Verordening (EEG) nr. 1408/71, betreffende de toepassing van de socialezekerheidsregelingen op werknemers en zelfstandigen, alsmede op hun gezinsleden, die zich binnen de Gemeenschap verplaatsen ⁽¹⁾,

HEBBERN DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

TITEL I

ALGEMENE BEPALINGEN

HOOFDSTUK I

Definities

Artikel 1

Definities

1. In deze verordening:
 - a) wordt verstaan onder „basisverordening”, Verordening (EG) nr. 883/2004;
 - b) wordt verstaan onder „toepassingsverordening”, deze verordening;
 - c) zijn de definities van de basisverordening van toepassing.
2. Naast de in lid 1 bedoelde definities wordt verstaan onder,
 - a) „toegangspunt”, een instantie die voorziet in:
 - i) een elektronisch contactpunt;
 - ii) automatische routing op basis van het adres; en
 - iii) intelligente routing op basis van software die automatische controle en routing mogelijk maakt (bijvoorbeeld kunstmatige intelligentie-applicatie) en/of menselijke tussenkomst;
 - b) „verbindingsorgaan”, elke door de bevoegde autoriteit van een lidstaat voor een of meer van de in artikel 3 van de basisverordening bedoelde takken van sociale zekerheid aangewezen instantie die in staat is de verzoeken om inlichtingen of bijstand ten behoeve van de toepassing van de basisverordening en de toepassingsverordening te beantwoorden en die de haar op grond van titel IV van de toepassingsverordening toegewezen taken moet uitvoeren;
 - c) „document”, een verzameling gegevens op ongeacht welke drager, zodanig gestructureerd dat zij langs elektronische weg kan worden uitgewisseld en waarvan de mededeling noodzakelijk is voor een goede werking van de basisverordening en de toepassingsverordening;
 - d) „gestructureerd elektronisch document”, elk gestructureerd document waarvan de opmaak is bestemd voor de elektronische uitwisseling van informatie tussen de lidstaten;
 - e) „verzending langs elektronische weg”, de verzending van gegevens met behulp van elektronische apparatuur voor de

verwerking (met inbegrip van digitale compressie) daarvan en met gebruikmaking van kabels, radio, optische technologie of andere elektromagnetische middelen;

- f) „Rekencommissie”, de in artikel 74 van de basisverordening bedoelde commissie.

HOOFDSTUK II

Bepalingen inzake samenwerking en gegevensuitwisseling

Artikel 2

Tussen de organen uit te wisselen informatie en wijze waarop deze uitwisseling moet plaatsvinden

1. Voor de toepassing van de toepassingsverordening wordt de uitwisseling tussen de autoriteiten en organen van de lidstaten en de personen die onder de basisverordening vallen, gebaseerd op de beginselen van openbare dienstverlening, efficiëntie, actieve bijstand, snelle verstrekking en toegankelijkheid, inclusief e-toegankelijkheid, met name voor mensen met een handicap en ouderen.
2. Door de organen worden onverwijld alle gegevens verstrekt of uitgewisseld die nodig zijn voor de vaststelling van de rechten en plichten van degenen op wie de basisverordening van toepassing is. De uitwisseling van deze gegevens tussen de lidstaten geschiedt hetzij rechtstreeks tussen de organen zelf, hetzij indirect via de verbindingsorganen.
3. Informatie, documenten en aanvragen die de verzekerde bij vergissing heeft toegezonden aan een orgaan in een andere lidstaat dan die waar het volgens de toepassingsverordening aangewezen orgaan is gevestigd, moeten onverwijld door het eerste orgaan worden doorgestuurd aan het volgens de toepassingsverordening aangewezen orgaan, onder vermelding van de datum waarop zij oorspronkelijk zijn ingediend. Deze datum is bindend voor het aangewezen orgaan. De organen van een lidstaat worden echter niet aansprakelijk gesteld of geacht een beslissing te hebben genomen op grond van het feit dat zij nagelaten hebben te handelen omdat de organen van een andere lidstaat informatie, documenten of aanvragen laattijdig hebben doorgegeven.

⁽¹⁾ PB L 74 van 27.3.1972, blz. 1.

4. Indien de gegevens indirect via het verbindingsorgaan van de aangewezen lidstaat worden overgebracht, gaan de termijnen voor het beantwoorden van aanvragen in op de datum waarop het verbindingsorgaan de aanvraag heeft ontvangen, alsof de aanvraag was ontvangen door het orgaan in deze lidstaat.

Artikel 3

Tussen de betrokkenen en de organen uit te wisselen informatie en wijze van uitwisseling

1. Degenen op wie de basisverordening van toepassing is, zijn verplicht het bevoegde orgaan alle informatie, documenten en bewijsstukken te verstrekken die nodig zijn voor de vaststelling van hun situatie of van die van hun gezin, voor de vaststelling en het behoud van hun rechten en plichten, alsook voor de vaststelling van de toepasselijke wetgeving en de daaruit voor hen voortvloeiende verplichtingen.

2. Bij het overeenkomstig hun eigen wetgeving verzamelen, doorgeven en verwerken van persoonsgegevens voor de uitvoering van de basisverordening zorgen de lidstaten ervoor dat de betrokkenen hun rechten ten aanzien van de bescherming van persoonsgegevens ten volle kunnen uitoefenen, overeenkomstig de communautaire bepalingen inzake de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens.

3. Voor zover dit nodig is voor de toepassing van de basisverordening en de toepassingsverordening, worden de informatie en de documenten door de bevoegde organen onverwijld aan de betrokkenen verstrekt.

Het betrokken orgaan stelt de aanvrager die in een andere lidstaat woont of verblijft, rechtstreeks dan wel via het verbindingsorgaan van de lidstaat van woonplaats of verblijf van zijn beslissing in kennis. In geval van weigering vermeldt het de redenen voor deze weigering, de rechtsmiddelen en de beroepstermijnen. Van deze beslissing wordt een kopie gestuurd naar de andere betrokken organen.

Artikel 4

Vorm en wijze van uitwisseling van gegevens

1. De Administratieve Commissie stelt de structuur, de inhoud en de opmaak van de documenten en de gestructureerde elektronische documenten vast, alsmede gedetailleerde instructies voor de wijze waarop deze worden uitgewisseld.

2. De gegevensuitwisseling tussen de organen of verbindingsorganen geschiedt langs elektronische weg, hetzij direct, hetzij indirect via de toegangspunten, in een gemeenschappelijke beveiligde omgeving die borg staat voor de vertrouwelijkheid en de bescherming van de uitgewisselde gegevens.

3. In hun communicatie met de betrokkenen maken de bevoegde organen gebruik van de per geval passende regelingen en geven zij daarbij zoveel mogelijk de voorkeur aan elektronische media.

De Administratieve Commissie stelt de praktische regelingen vast voor het langs elektronische weg toezenden van informatie, documenten of beslissingen aan de betrokkene.

Artikel 5

Juridische waarde van in een andere lidstaat afgegeven documenten en bewijsstukken

1. De door het orgaan van een lidstaat voor de toepassing van de basisverordening en de toepassingsverordening afgegeven documenten over iemands situatie en de bewijsstukken op grond waarvan de documenten zijn afgegeven, zijn voor de organen van de andere lidstaten bindend zolang de documenten of bewijsstukken niet door de lidstaat waar zij zijn afgegeven, zijn ingetrokken of ongeldig verklaard.

2. Bij twijfel omtrent de geldigheid van het document of de juistheid van de feiten die aan de vermeldingen daarin ten grondslag liggen, verzoekt het orgaan van de lidstaat dat het document ontvangt, het orgaan van afgifte om opheldering en eventueel om intrekking van het document. Het orgaan van afgifte heroverweegt de gronden voor de afgifte van het document en, indien noodzakelijk, de intrekking van het document.

3. Overeenkomstig lid 2, wordt, bij twijfel omtrent de geldigheid van het document of ondersteunend bewijs of de juistheid van de feiten die aan de vermeldingen daarin ten grondslag liggen, voor zover dit mogelijk is, de noodzakelijke verificatie van deze informatie of dit document op verzoek van het bevoegde orgaan uitgevoerd door het orgaan van de woon- of verblijfplaats.

4. Worden de betrokken organen het niet eens, dan kan door de bevoegde autoriteiten de zaak aan de Administratieve Commissie worden voorgelegd, zulks op zijn vroegst één maand na de datum waarop het orgaan dat het document heeft ontvangen zijn verzoek heeft ingediend. De Administratieve Commissie tracht binnen zes maanden na de datum waarop de zaak aan haar is voorgelegd, een voor beide zijden aanvaardbare oplossing te vinden.

Artikel 6

Voorlopige toepassing van een wetgeving en voorlopige betaling van uitkeringen

1. Tenzij in de toepassingsverordening anders is bepaald, wordt in geval van een meningsverschil tussen de organen of autoriteiten van twee of meer lidstaten inzake de vaststelling van de toepasselijke wetgeving, op de betrokkene voorlopig de wetgeving van een van deze lidstaten toegepast, waarbij de rangorde als volgt wordt bepaald:

a) de wetgeving van de lidstaat waar de betrokkene feitelijk zijn werkzaamheden in loondienst of anders dan in loondienst verricht, indien de werkzaamheden in slechts één lidstaat worden uitgeoefend;

- b) de wetgeving van de lidstaat van de woonplaats, waar de betrokkene een deel van zijn werkzaamheden verricht of waar hij niet in loondienst of anders dan in loondienst werkzaam is;
- c) de wetgeving van de lidstaat waar het eerst om toepassing van de wetgeving is verzocht, wanneer de betrokkene in twee of meer lidstaten werkzaamheden verricht.

2. Indien tussen de organen of autoriteiten van twee of meer lidstaten een meningsverschil bestaat over de vaststelling van het orgaan dat de uitkeringen of verstrekkingen moet verlenen, ontvangt de betrokkene die aanspraak op prestaties zou kunnen maken indien dit geschil niet bestond, voorlopige prestaties als bepaald in de wetgeving die door het orgaan van de woonplaats wordt toegepast of, indien de betrokkene niet op het grondgebied van een van de betrokken lidstaten woont, prestaties op grond van de wetgeving die wordt toegepast door het orgaan waarbij de aanvraag het eerst is ingediend.

3. Worden de betrokken organen of autoriteiten het niet eens, dan kan door de bevoegde autoriteiten de zaak aan de Administratieve Commissie worden voorgelegd, zulks op zijn vroegst één maand na de datum waarop het meningsverschil als bedoeld in lid 1 en lid 2 is ontstaan. De Administratieve Commissie tracht binnen zes maanden na de datum waarop de zaak aan haar is voorgelegd, een voor beide zijden aanvaardbare oplossing te vinden.

4. Indien is komen vast te staan dat de toepasselijke wetgeving niet die van de lidstaat is waar voorlopige aansluiting heeft plaatsgevonden, of dat het orgaan dat voorlopige uitkeringen heeft verleend, niet het bevoegde orgaan was, wordt het als bevoegd aangemerkte orgaan geacht retroactief bevoegd te zijn geweest alsof er geen meningsverschil heeft bestaan uiterlijk vanaf de datum van voorlopige aansluiting of van de eerste voorlopige betaling van de uitkeringen.

5. Zo nodig wordt de financiële situatie van de betrokkene met betrekking tot de premies en uitkeringen die voorlopig worden betaald, door het als bevoegd aangemerkte orgaan en het orgaan dat voorlopig uitkeringen heeft verstrekt dan wel voorlopig premies heeft ontvangen, geregeld, waar zulks passend is, overeenkomstig titel IV, hoofdstuk III, van de toepassingsverordening.

Door een orgaan overeenkomstig lid 2 voorlopig gedane verstrekkingen worden vergoed door het overeenkomstig de bepalingen van titel IV van de toepassingsverordening bevoegde orgaan.

Artikel 7

Voorlopige berekening van uitkeringen en premies

1. Tenzij in de toepassingsverordening anders is bepaald, wordt, indien een persoon in aanmerking komt voor een uitkering of een premie verschuldigd is overeenkomstig de basisver-

ordening, terwijl het bevoegde orgaan niet beschikt over alle gegevens betreffende de situatie in een andere lidstaat die nodig zijn voor de definitieve berekening van de hoogte van die uitkering of premie, door dit orgaan de uitkering op verzoek van de betrokkene verleend of de premie voorlopig berekend, mits deze berekening mogelijk is aan de hand van de gegevens waarover het orgaan beschikt.

2. De uitkering of premie wordt opnieuw berekend zodra het orgaan in het bezit is van alle nodige bewijsstukken of documenten.

HOOFDSTUK III

Overige algemene bepalingen voor de toepassing van de basisverordening

Artikel 8

Administratieve overeenkomsten tussen twee of meer lidstaten

1. De toepassingsverordening treedt in de plaats van de overeenkomsten betreffende de toepassing van de in artikel 8, lid 1, van de basisverordening bedoelde verdragen, met uitzondering van de overeenkomsten met betrekking tot de in bijlage II van de basisverordening bedoelde verdragen, voor zover de bepalingen van de bedoelde overeenkomsten in bijlage I van de toepassingsverordening worden vermeld.

2. De lidstaten kunnen zo nodig onderling overeenkomsten afsluiten betreffende de toepassing van de in artikel 8, lid 2, van de basisverordening bedoelde verdragen, mits deze overeenkomsten de rechten en verplichtingen van de betrokkenen onverlet laten en zijn opgenomen in bijlage I van de toepassingsverordening.

Artikel 9

Andere procedures tussen de autoriteiten en de organen

1. Twee of meer lidstaten of hun bevoegde autoriteiten kunnen andere procedures overeenkomen dan die welke in de toepassingsverordening zijn vastgesteld, mits zulke procedures de rechten en verplichtingen van de betrokkenen onverlet laten.

2. De hiertoe gesloten overeenkomsten worden ter kennis gebracht van de Administratieve Commissie en worden vermeld in bijlage I bij de toepassingsverordening.

3. Bepalingen die vervat zijn in uitvoeringsovereenkomsten, door twee of meer lidstaten met hetzelfde doel gesloten als, of die overeenstemmen met de bepalingen bedoeld in lid 2, en die van kracht zijn op de dag vóór de inwerkingtreding van de toepassingsverordening, en opgenomen zijn in bijlage V bij Verordening (EEG) nr. 574/72, blijven, met het oog op regelingen tussen die lidstaten, toepasselijk voor zover zij ook in bijlage I bij de toepassingsverordening zijn opgenomen.

*Artikel 10***Voorkoming van samenloop van prestaties**

Onverminderd andere bepalingen in de basisverordening worden, indien op grond van de wetgeving van twee of meer lidstaten verschuldigde uitkeringen wederzijds worden vermindert, geschorst of ingetrokken, de bedragen die bij een strikte toepassing van de wetgevingen van de betrokken lidstaten inzake vermindering, schorsing of intrekking niet zouden worden uitbetaald, gedeeld door het aantal uitkeringen dat aan vermindering, schorsing of intrekking wordt onderworpen.

*Artikel 11***Gegevens voor de vaststelling van de woonplaats**

1. Indien tussen de organen van twee of meer lidstaten een verschil van mening bestaat over de vaststelling van de woonplaats van een persoon op wie de basisverordening van toepassing is, stellen deze organen in onderlinge overeenstemming het centrum van de belangen van de betrokkene vast op basis van een algemene beoordeling van alle beschikbare informatie met betrekking tot relevante feiten. Hiertoe behoren onder meer, naar gelang van het geval:

- a) de duur en de continuïteit van de aanwezigheid op het grondgebied van de betrokken lidstaten;
- b) de persoonlijke situatie van de betrokkene, waaronder:
 - i) de aard en de specifieke kenmerken van de uitgeoefende werkzaamheden, met name de plaats waar deze gewoonlijk worden uitgeoefend, het stabiele karakter van de werkzaamheden of de duur van een arbeidsovereenkomst;
 - ii) de gezinssituatie en de familiebanden;
 - iii) de uitoefening van onbezoldigde werkzaamheden;
 - iv) in het geval van studenten, de bron van hun inkomsten;
 - v) de huisvestingssituatie, met name hoe permanent deze is;
 - vi) de lidstaat waar de betrokkene geacht wordt te wonen voor belastingdoeleinden.

2. Indien de organen het na afweging van de in lid 1 genoemde, op relevante feiten gebaseerde criteria niet eens kunnen worden, wordt de intentie van de betrokkene, zoals deze blijkt uit de feiten en omstandigheden, met name de redenen om te verhuizen, voor de vaststelling van zijn woonplaats als doorslaggevend beschouwd.

*Artikel 12***Samentelling van tijdvakken**

1. Voor de toepassing van artikel 6 van de basisverordening verzoekt het bevoegde orgaan de organen van de lidstaat waarvan de wetgeving ook op de betrokkene van toepassing was, om een opgave van de overeenkomstig die wetgeving vervulde tijdvakken.

2. Voor zover dit nodig is voor de toepassing van artikel 6 van de basisverordening, worden de respectieve op grond van

de wetgeving van een lidstaat vervulde tijdvakken van verzekering, van werkzaamheid in loondienst of anders dan in loondienst, of van wonen, gevoegd bij de op grond van de wetgeving van elke andere lidstaat vervulde tijdvakken van verzekering, van werkzaamheid in loondienst of anders dan in loondienst, of van wonen, mits deze tijdvakken elkaar niet overlappen.

3. Indien een tijdvak van verzekering of van wonen, vervuld op grond van een verplichte verzekering op grond van de wetgeving van een lidstaat, samenvalt met een op grond van een vrijwillige of vrijwillig voortgezette verzekering op grond van de wetgeving van een andere lidstaat vervuld tijdvak van verzekering, wordt alleen het tijdvak in aanmerking genomen dat is vervuld op grond van de verplichte verzekering.

4. Indien een op grond van de wetgeving van een lidstaat vervuld tijdvak van verzekering of van wonen dat geen gelijkgesteld tijdvak is, samenvalt met een op grond van de wetgeving van een andere lidstaat gelijkgesteld tijdvak, wordt alleen het niet-gelijkgestelde tijdvak in aanmerking genomen.

5. Elk op grond van de wetgevingen van twee of meer lidstaten gelijkgesteld tijdvak wordt slechts in aanmerking genomen door het orgaan van de lidstaat waarvan de wetgeving laatstelijk vóór het genoemde tijdvak op de betrokkene verplicht van toepassing was. Indien de wetgeving van een lidstaat vóór genoemd tijdvak niet verplicht van toepassing was op de betrokkene, wordt dit tijdvak in aanmerking genomen door het orgaan van de lidstaat waarvan de wetgeving na bedoeld tijdvak voor het eerst verplicht van toepassing was op de betrokkene.

6. Indien de periode waarin bepaalde tijdvakken van verzekering of van wonen werden vervuld op grond van de wetgeving van een lidstaat, niet nauwkeurig kan worden bepaald, wordt ervan uitgegaan dat deze tijdvakken de op grond van de wetgeving van een andere lidstaat vervulde tijdvakken van verzekering of van wonen niet overlappen, en wordt hiermede, indien dit gunstig is voor de betrokkene, rekening gehouden, voor zover de tijdvakken redelijkerwijs in aanmerking kunnen worden genomen.

*Artikel 13***Regels voor de omrekening van tijdvakken**

1. Indien de tijdvakken, vervuld op grond van de wetgeving van een lidstaat, worden uitgedrukt in andere eenheden dan in de wetgeving van een andere lidstaat worden gehanteerd, geschiedt de omrekening die op grond van artikel 6 van de basisverordening voor de samentelling nodig is volgens de onderstaande regels:

- a) het tijdvak dat moet worden gebruikt als basis voor de omrekening is het tijdvak dat wordt meegedeeld door het orgaan van de lidstaat volgens de wetgeving op grond waarvan het tijdvak is vervuld;
- b) in het geval van regelingen waarin de tijdvakken in dagen worden uitgedrukt, geschiedt de omrekening van dagen in andere eenheden, en omgekeerd, alsook de omrekening tussen verschillende op dagen gebaseerde regelingen, volgens de onderstaande tabel:

Regeling gebaseerd op	1 dag komt overeen met	1 week komt overeen met	1 maand komt overeen met	1 kwartaal komt overeen met	Maximum aantal dagen in één kalenderjaar
5 dagen	9 uur	5 dagen	22 dagen	66 dagen	264 dagen
6 dagen	8 uur	6 dagen	26 dagen	78 dagen	312 dagen
7 dagen	6 uur	7 dagen	30 dagen	90 dagen	360 dagen

- c) in het geval van regelingen waarin de tijdvakken in andere eenheden dan dagen worden uitgedrukt:
- drie maanden of dertien weken gelden als een kwartaal, en omgekeerd;
 - één jaar geldt als vier kwartalen, 12 maanden of 52 weken, en omgekeerd;
 - voor de omrekening van weken in maanden, en omgekeerd, worden weken en maanden omgerekend in dagen volgens de in de in punt b) opgenomen tabel bepaalde omrekening voor de regelingen op basis van zes dagen;
- d) in het geval van tijdvakken die in gedeelten worden uitgedrukt, worden deze omgerekend naar de volgende kleinere gehele eenheid, door toepassing van de punten b) en c). Gedeelten van jaren worden omgerekend in maanden, tenzij de betrokken regeling is gebaseerd op kwartalen;
- e) indien de omrekening op grond van dit lid leidt tot een gedeelte van een eenheid, wordt het resultaat afgerond naar de volgende hogere gehele eenheid.

2. De toepassing van lid 1 mag er niet toe leiden dat de som van de tijdvakken die gedurende één kalenderjaar zijn vervuld, een totaal oplevert van meer dan de in de laatste kolom van de tabel in lid 1, onder b), vermelde dagen, dan tweeënvijftig weken, dan twaalf maanden of dan vier kwartalen.

Indien de om te rekenen tijdvakken overeenkomen met het maximale aantal tijdvakken per jaar op grond van de wetgeving van de lidstaat waar zij zijn vervuld, mag de toepassing van lid 1 in één kalenderjaar niet leiden tot tijdvakken die korter zijn dan het eventuele maximale aantal tijdvakken per jaar waarin de betrokken wetgeving voorziet.

3. De omrekening wordt uitgevoerd, hetzij in een enkele operatie die betrekking heeft op alle tijdvakken die als een geheel zijn meegedeeld, hetzij voor elk jaar indien de tijdvakken op jaarbasis zijn meegedeeld.

4. Wanneer een orgaan tijdvakken in dagen meedeelt, geeft het tegelijkertijd aan of de toegepaste regeling is gebaseerd op vijf, zes of zeven dagen.

TITEL II

VASTSTELLING VAN DE TOEPASSELIJKE WETGEVING

Artikel 14

Verduidelijkingen bij de artikelen 12 en 13 van de basisverordening

1. Voor de toepassing van artikel 12, lid 1, van de basisverordening slaat degene „die werkzaamheden in loondienst verricht in een lidstaat voor rekening van een werkgever die daar zijn werkzaamheden normaliter verricht, en die door deze werkgever naar een andere lidstaat wordt gedetacheerd” ook op een persoon die is aangeworven met het oog op detachering naar een andere lidstaat, op voorwaarde dat de betrokkene, onmiddellijk voor het begin van zijn werkzaamheden in loondienst, reeds onderworpen is aan de wetgeving van de lidstaat waar zijn werkgever gevestigd is.

2. Voor de toepassing van artikel 12, lid 1, van de basisverordening hebben de woorden „die daar zijn werkzaamheden normaliter verricht” betrekking op een werkgever die normaliter op het grondgebied van de lidstaat waar hij is gevestigd substantiële werkzaamheden verricht die verder gaan dan louter intern beheer. Dit wordt vastgesteld aan de hand van alle criteria die de door de werkgever uitgevoerde werkzaamheden kenmerken. De ter zake dienende criteria moeten zijn toegesneden op de specifieke kenmerken van elke werkgever en de ware aard van de werkzaamheden.

3. Voor de toepassing van artikel 12, lid 2, van de basisverordening is degene „die werkzaamheden anders dan in loondienst pleegt te verrichten” iemand die normaliter substantiële werkzaamheden verricht op het grondgebied van de lidstaat waar hij is gevestigd. Met name moet hij zijn werkzaamheden reeds enige tijd hebben uitgeoefend voor de datum waarop hij een beroep wenst te doen op dat artikel en, gedurende iedere periode van tijdelijke werkzaamheden in een andere lidstaat, in de lidstaat waar hij is gevestigd de nodige voorwaarden blijven vervullen voor de uitoefening van zijn werkzaamheden zodat hij hiermee kan doorgaan na zijn terugkeer.

4. Voor de toepassing van artikel 12, lid 2, van de basisverordening is het criterium om te bepalen of de werkzaamheden anders dan in loondienst die een persoon in een andere lidstaat gaat uitoefenen, „van gelijke aard” zijn als de werkzaamheden die hij normaliter anders dan in loondienst verricht, de feitelijke aard van de werkzaamheid en niet het feit dat deze werkzaamheden eventueel door deze andere lidstaat als werkzaamheden in loondienst of anders dan in loondienst worden betiteld.

5. Voor de toepassing van artikel 13, lid 1, van de basisverordening wordt onder degene die „in twee of meer lidstaten werkzaamheden in loondienst pleegt te verrichten” met name verstaan, iemand die

- a) terwijl hij een werkzaamheid in een andere lidstaat voortzet, gelijktijdig een andere afzonderlijke werkzaamheid uitoefent op het grondgebied van één of meer andere lidstaten, ongeacht de duur en de aard van deze afzonderlijke werkzaamheid;
- b) permanent in twee of meer lidstaten elkaar afwisselende werkzaamheden uitoefent, met uitzondering van marginale werkzaamheden, ongeacht de frequentie of het al dan niet regelmatige karakter van de afwisseling.

6. Voor de toepassing van artikel 13, lid 2, van de basisverordening wordt onder degene die „in twee of meer lidstaten werkzaamheden anders dan in loondienst pleegt te verrichten” met name verstaan, iemand die gelijktijdig of afwisselend op het grondgebied van twee of meer lidstaten een of meer afzonderlijke werkzaamheden anders dan in loondienst uitoefent, ongeacht de aard van deze anders dan in loondienst verrichte werkzaamheden.

7. Ten behoeve van het onderscheid tussen de in de leden 5 en 6 bedoelde werkzaamheden en de in artikel 12, leden 1 en 2, van de basisverordening bedoelde gevallen, is de duur van de werkzaamheid in een of meer lidstaten (of zij permanent, dan wel ad hoc of tijdelijk van aard is) doorslaggevend. Daartoe wordt een algemene beoordeling verricht van alle relevante feiten, waaronder met name, met betrekking tot een persoon in loondienst, de in de arbeidsovereenkomst bepaalde arbeidsplaats.

8. Voor de toepassing van artikel 13, leden 1 en 2, van de basisverordening betekent een „substantieel gedeelte van de werkzaamheden die in loondienst of anders dan in loondienst” in een lidstaat worden verricht dat een kwantitatief substantieel deel van alle werkzaamheden in loondienst of anders dan in loondienst daar wordt verricht, zonder dat het hierbij noodzakelijkerwijs om het grootste deel van deze werkzaamheden hoeft te gaan.

De beoordeling of een substantieel gedeelte van de werkzaamheden in een lidstaat wordt verricht, gebeurt mede op grond van de volgende indicatieve criteria:

- a) in geval van een werkzaamheid in loondienst, de arbeidstijd en/of de bezoldiging; en
- b) in geval van een werkzaamheid anders dan in loondienst, de omzet, de arbeidstijd, het aantal verleende diensten en/of het inkomen.

In het kader van een algemene beoordeling geldt een aandeel van minder dan 25 % voor de bovengenoemde criteria als indicatie dat een substantieel gedeelte van de werkzaamheden niet in de betrokken lidstaat wordt verricht.

9. Voor de toepassing van artikel 13, lid 2, onder b), van de basisverordening wordt het „centrum van belangen” van anders dan in loondienst verrichte werkzaamheden van een persoon bepaald aan de hand van alle elementen waaruit zijn beroeps-werkzaamheden bestaan, met name de vaste en blijvende plaats van waaruit hij zijn werkzaamheden verricht, de gebruikelijke aard of de duur van de uitgeoefende werkzaamheden, het aantal verleende diensten, alsmede de intentie van de betrokkene zoals die uit alle omstandigheden blijkt.

10. Voor de vaststelling van de toepasselijke wetgeving op grond van de leden 8 en 9, houden de betrokken organen reke-

ning met de verwachte situatie in de volgende twaalf kalendermaanden.

11. Degene die zijn werkzaamheid in loondienst in twee of meer lidstaten voor rekening van een buiten het grondgebied van de Unie gevestigde werkgever verricht en in een lidstaat woont zonder daar een substantiële werkzaamheid te verrichten, valt onder de wetgeving van de lidstaat van de woonplaats.

Artikel 15

Procedures voor de toepassing van artikel 11, lid 3, punt b) en punt d), artikel 11, lid 4, en artikel 12 van de basisverordening

(betreffende de verstrekking van informatie aan de betrokken organen)

1. Indien een persoon zijn werkzaamheid uitoefent in een andere lidstaat dan de op grond van titel II van de basisverordening bevoegde lidstaat, stelt de werkgever of, in het geval van iemand die geen werkzaamheid in loondienst verricht, de betrokkene zelf, indien mogelijk van tevoren, het bevoegde orgaan van de lidstaat waarvan de wetgeving van toepassing blijft, daarvan in kennis, tenzij anders is bepaald in artikel 16 van de toepassingsverordening. Dit orgaan stelt onverwijld informatie betreffende de overeenkomstig artikel 11, lid 3, punt b), of artikel 12 van de basisverordening op de betrokkene van toepassing zijnde wetgevingen ter beschikking van het orgaan dat is aangewezen door de bevoegde autoriteit van de lidstaat waar de werkzaamheid wordt uitgeoefend.

2. Lid 1 is van overeenkomstige toepassing op personen die onder artikel 11, lid 3, punt d), van de basisverordening vallen.

3. Een werkgever als bedoeld in artikel 11, lid 4, van de basisverordening bij wie een persoon in loondienst werkzaam is aan boord van een zeeschip dat onder de vlag van een andere lidstaat vaart, stelt, indien mogelijk van tevoren, het bevoegde orgaan van de lidstaat waarvan de wetgeving van toepassing is, daarvan in kennis. Dit orgaan stelt onverwijld informatie betreffende de wetgeving die op grond van artikel 11, lid 4, van de basisverordening op de betrokkene van toepassing is, ter beschikking van het orgaan dat is aangewezen door de bevoegde autoriteit van de lidstaat onder de vlag waarvan het zeeschip aan boord waarvan de werknemer de werkzaamheden zal verrichten, vaart.

Artikel 16

Procedure voor de toepassing van artikel 13 van de basisverordening

1. Degene die in twee of meer lidstaten werkzaamheden verricht, stelt het orgaan dat is aangewezen door de bevoegde autoriteit van de lidstaat van woonplaats, daarvan in kennis.

2. Het aangewezen orgaan van de woonplaats stelt onverwijld de op de betrokkene toepasselijke wetgeving vast, met inachtneming van artikel 13 van de basisverordening en artikel 14 van de toepassingsverordening. Deze aanvankelijke vaststelling heeft een voorlopig karakter. Het orgaan brengt de aangewezen organen van elke lidstaat waar werkzaamheden worden verricht op de hoogte van zijn voorlopige vaststelling.

3. De voorlopige vaststelling van de toepasselijke wetgeving, bedoeld in lid 2, wordt definitief binnen twee maanden nadat de door de bevoegde autoriteiten van de betrokken lidstaten aangewezen organen ervan in kennis zijn gesteld, tenzij de wetgeving reeds definitief is vastgesteld op basis van lid 4, of tenzij ten minste een van de betrokken organen de door de bevoegde autoriteit van de lidstaat van woonplaats aangewezen organen aan het eind van de periode van twee maanden ervan in kennis stelt dat het nog niet met de vaststelling kan instemmen of hierover een ander standpunt inneemt.

4. Indien onzekerheid betreffende de vaststelling van de toepasselijke wetgeving noopt tot contacten tussen de organen of autoriteiten van twee of meer lidstaten wordt, op verzoek van een of meer van de door de bevoegde autoriteiten van de betrokken lidstaten aangewezen organen of van de bevoegde autoriteiten zelf, de op de betrokkene toepasselijke wetgeving in onderlinge overeenstemming vastgesteld, met inachtneming van artikel 13 van de basisverordening en de desbetreffende bepalingen van artikel 14 van de toepassingsverordening.

Indien er een verschil van mening bestaat tussen de betrokken organen of bevoegde autoriteiten, streven deze instanties naar een akkoord overeenkomstig bovengenoemde voorwaarden; artikel 6 van de toepassingsverordening is van toepassing.

5. Het bevoegde orgaan van de lidstaat waarvan de wetgeving voorlopig of definitief van toepassing is verklaard, stelt de betrokkene onverwijld in kennis.

6. Indien de betrokkene nalaat de in lid 1 vermelde informatie te verstrekken, wordt dit artikel toegepast op initiatief van het door de bevoegde autoriteit van de lidstaat van woonplaats aangewezen orgaan, zodra het, eventueel via een ander betrokken orgaan, in kennis is gesteld van de situatie van de betrokkene.

Artikel 17

Procedure voor de toepassing van artikel 15 van de basisverordening

Contractuele personeelsleden van de Europese Gemeenschappen oefenen bij de sluiting van de arbeidsovereenkomst het keuze-recht overeenkomstig artikel 15 van de basisverordening uit. De tot het sluiten van deze overeenkomst bevoegde autoriteit stelt het aangewezen orgaan van de lidstaat in kennis van de wetgeving waarvoor de contractuele personeelsleden hebben gekozen.

Artikel 18

Procedure voor de toepassing van artikel 16 van de basisverordening

Een verzoek van de werkgever of de betrokkene om een uitzondering op de artikelen 11 tot en met 15 van de basisverordening wordt, indien mogelijk vooraf, ingediend bij de bevoegde autoriteit of het orgaan dat is aangewezen door de autoriteit van

de lidstaat waarvan de werknemer of de betrokkene toepassing van de wetgeving wenst.

Artikel 19

Verstrekking van informatie aan betrokkenen en werkgevers

1. Het bevoegde orgaan van de lidstaat waarvan de wetgeving op grond van titel II van de basisverordening van toepassing wordt, informeert de betrokkene en eventueel zijn werkgever over de in die wetgeving neergelegde verplichtingen. Het verleent hun de nodige hulp bij het vervullen van de op grond van die wetgeving verplichte formaliteiten.

2. Op verzoek van de betrokkene of de werkgever verstrekt het bevoegde orgaan van de lidstaat waarvan de wetgeving op grond van een bepaling van titel II van de basisverordening van toepassing is, een verklaring dat die wetgeving van toepassing is en vermeldt het eventueel tot welke datum en onder welke voorwaarden.

Artikel 20

Samenwerking tussen organen

1. De betrokken organen verstrekken het bevoegde orgaan van de lidstaat waarvan de wetgeving op grond van titel II van de basisverordening van toepassing is, de nodige gegevens voor de vaststelling van de datum waarop deze wetgeving van toepassing wordt, alsook de premies en bijdragen die de betrokkene en zijn werkgevers ingevolge die wetgeving verschuldigd zijn.

2. Het bevoegde orgaan van de lidstaat waarvan de wetgeving op een persoon van toepassing wordt op grond van titel II van de basisverordening, stelt het orgaan dat is aangewezen door de bevoegde autoriteit van de lidstaat waarvan de wetgeving het laatst op die persoon van toepassing was, in kennis van de datum waarop de toepassing van de wetgeving ingaat.

Artikel 21

Verplichtingen van de werkgever

1. Een werkgever die zijn statutaire zetel of vestiging buiten de bevoegde lidstaat heeft, dient alle verplichtingen na te komen waarin de op zijn werknemers toepasselijke wetgeving voorziet, met name de verplichting tot het betalen van de in die wetgeving bedoelde premies en bijdragen, alsof hij zijn statutaire zetel of vestiging in de bevoegde lidstaat zou hebben.

2. Een werkgever die geen vestiging heeft in de lidstaat waarvan de wetgeving van toepassing is en de werknemer kunnen overeenkomen dat de werknemer de verplichtingen van de werkgever inzake de betaling van premies en bijdragen voor rekening van deze laatste nakomt, zonder afbreuk te doen aan de onderliggende verplichtingen van de werkgever. De werkgever brengt een dergelijke regeling ter kennis van het bevoegde orgaan van die lidstaat.

TITEL III

BIJZONDERE BEPALINGEN VOOR VERSCHILLENDE CATEGORIEËN UITKERINGEN

HOOFDSTUK I

Artikel 25

Prestaties bij ziekte, en moederschaps- en daarmee gelijk-gestelde vaderschapsuitkeringen

Artikel 22

Algemene toepassingsbepalingen

1. De bevoegde autoriteiten of organen zien erop toe dat alle nodige informatie betreffende de procedures en voorwaarden voor de toekenning van verstrekkingen ter beschikking van de verzekerden wordt gesteld wanneer zulke verstrekkingen worden ontvangen op het grondgebied van een andere lidstaat dan die van het bevoegde orgaan.

2. Onverminderd artikel 5, onder a), van de basisverordening kunnen de kosten van verstrekkingen in de zin van artikel 22 van de basisverordening, respectievelijk de artikelen 23 tot en met 30 van de basisverordening, slechts dan ten laste komen van een lidstaat, indien de verzekerde op grond van de wetgeving van die lidstaat een aanvraag voor een pensioen heeft ingediend, respectievelijk een pensioen ontvangt.

Artikel 23

Toe te passen stelsel als er in het land van de woon- of verblijfplaats meer dan één stelsel bestaat

Indien de wetgeving van de lidstaat van de woon- of verblijfplaats voor meer dan één categorie verzekerden meer dan één verzekeringsstelsel voor ziekte en moederschap of vaderschap kent, worden voor de toepassing van artikel 17, artikel 19, lid 1, en de artikelen 20, 22, 24 en 26 van de basisverordening de bepalingen van de wetgeving met betrekking tot het algemeen stelsel voor werknemers gevolgd.

Artikel 24

Woonplaats in een andere dan de bevoegde lidstaat

1. Voor de toepassing van artikel 17 van de basisverordening zijn de verzekerde en/of zijn gezinsleden verplicht zich te laten inschrijven bij het orgaan van de woonplaats. Hun recht op verstrekkingen in de lidstaat van de woonplaats blijkt uit een verklaring die door het bevoegde orgaan op verzoek van de verzekerde of op verzoek van het orgaan van de woonplaats is verstrekt.

2. Het in lid 1 bedoelde document blijft geldig totdat het bevoegde orgaan het orgaan van de woonplaats in kennis stelt van de intrekking ervan.

Het orgaan van de woonplaats stelt het bevoegde orgaan in kennis van iedere inschrijving overeenkomstig lid 1 en van iedere wijziging of schrapping daarvan.

3. Dit artikel is van overeenkomstige toepassing op de in de artikelen 22, 24, 25 en 26 van de basisverordening bedoelde personen.

Verblijf in een andere dan de bevoegde lidstaat

A) Procedure en draagwijdte van het recht

1. Voor de toepassing van artikel 19 van de basisverordening verstrekt de verzekerde de zorgverlener in de lidstaat van verblijf een door het bevoegd orgaan uitgereikt document waaruit blijkt dat hij recht heeft op verstrekkingen. Indien de verzekerde niet in het bezit is van een dergelijk document, vraagt het orgaan van de verblijfplaats het nodige document op verzoek, of indien anderszins noodzakelijk, bij het bevoegde orgaan op.

2. Uit dat document moet blijken dat de verzekerde volgens de voorwaarden van artikel 19 van de basisverordening recht heeft op verstrekkingen onder dezelfde voorwaarden als die welke gelden voor verzekerden ingevolge de wetgeving van de lidstaat van verblijf.

3. Met de in artikel 19, lid 1, van de basisverordening genoemde verstrekkingen worden verstrekkingen bedoeld die in de lidstaat van verblijf volgens zijn wetgeving worden verleend en die medisch noodzakelijk blijken om te voorkomen dat de verzekerde vóór het einde van zijn geplande verblijf naar de bevoegde lidstaat moet terugkeren om er de behandeling te ontvangen die hij nodig heeft.

B) Procedure en regelingen voor de rechtstreekse betaling en/of vergoeding van verstrekkingen

4. Indien de verzekerde de kosten van alle of een deel van de op grond van artikel 19 van de basisverordening verleende verstrekkingen zelf heeft betaald en indien de door het orgaan van de verblijfplaats toegepaste wetgeving voorziet in de mogelijkheid van vergoeding van deze kosten aan de verzekerde, kan hij een verzoek om vergoeding aan het orgaan van de verblijfplaats richten. In dat geval vergoedt dat orgaan hem het bedrag van de kosten van de verstrekkingen rechtstreeks, binnen de grenzen en onder de voorwaarden van de volgens de wetgeving van het orgaan geldende vergoedingstarieven.

5. Indien het verzoek om vergoeding van zulke kosten niet rechtstreeks bij het orgaan van de verblijfplaats is ingediend, worden de kosten door het bevoegde orgaan aan de betrokkene vergoed tegen het vergoedingstarief dat het orgaan van de verblijfplaats in het betrokken geval toepast, dan wel ten bedrage van de vergoeding die door het orgaan van de verblijfplaats zou zijn uitbetaald indien artikel 62 van de toepassingsverordening van toepassing was geweest.

Het orgaan van de verblijfplaats is verplicht het bevoegde orgaan desgevraagd de nodige inlichtingen over die tarieven of bedragen te verstrekken.

6. In afwijking van lid 5 kan het bevoegde orgaan de gemaakte kosten vergoeden binnen de grenzen en volgens de voorwaarden van de tarieven vastgesteld in zijn wetgeving, op voorwaarde dat de verzekerde ermee akkoord gaat dat deze bepaling op hem wordt toegepast.

7. Indien de wetgeving van de lidstaat van verblijf in het betrokken geval niet voorziet in vergoeding overeenkomstig de leden 4 en 5, mag het bevoegde orgaan de gemaakte kosten binnen de grenzen en volgens de voorwaarden van de tarieven vastgesteld in zijn wetgeving vergoeden zonder instemming van de verzekerde.

8. De vergoeding voor de verzekerde mag het bedrag van de werkelijk door hem gemaakte kosten nooit overschrijden.

9. Indien het om aanzienlijke uitgaven gaat, kan het bevoegde orgaan een passend voorschot aan de verzekerde uitbetalen zodra deze de aanvraag tot vergoeding bij dit orgaan indient.

C) Gezinsleden

10. De leden 1 tot en met 9 zijn van overeenkomstige toepassing op de gezinsleden van de verzekerde.

Artikel 26

Geplande geneeskundige verzorging

A) Toestemmingsprocedure

1. Voor de toepassing van artikel 20, lid 1, van de basisverordening wordt door de verzekerde een door het bevoegde orgaan verstrekt document aan het orgaan van de verblijfplaats overgelegd. Voor de toepassing van dit artikel wordt onder bevoegd orgaan verstaan het orgaan dat de kosten van de geplande behandeling voor zijn rekening neemt; in de in artikel 20, lid 4, en artikel 27, lid 5, van de basisverordening bedoelde gevallen, waarin de in de lidstaat van de woonplaats toegekende verstrekkingen op basis van vaste bedragen worden vergoed, is het bevoegde orgaan het orgaan van de woonplaats.

2. De verzekerde die niet in de bevoegde lidstaat woont verzoekt om de toestemming aan het orgaan van de woonplaats, dat het verzoek onverwijld aan het bevoegde orgaan doorzendt.

In dat geval geeft het orgaan van de woonplaats in een verklaring aan dat in de lidstaat van de woonplaats is voldaan aan de voorwaarden van artikel 20, lid 2, tweede zin, van de basisverordening.

De gevraagde toestemming kan door het bevoegde orgaan alleen geweigerd worden indien, in overeenstemming met het oordeel van het orgaan van de woonplaats, in de lidstaat van de woonplaats van de verzekerde niet is voldaan aan de voorwaarden van artikel 20, lid 2, tweede zin, van de basisverordening, of indien dezelfde behandeling binnen een medisch verantwoorde termijn, gelet op de gezondheidstoestand van dat moment en het te verwachten ziekteverloop van de betrokkene, in de bevoegde lidstaat zelf kan worden gegeven.

Het bevoegde orgaan stelt het orgaan van de woonplaats in kennis van zijn besluit.

Is binnen de in de nationale wetgeving vastgestelde termijnen geen antwoord ontvangen, dan wordt de toestemming geacht door het bevoegde orgaan te zijn verleend.

3. Indien een niet in de bevoegde lidstaat woonachtige verzekerde een dringende levensreddende behandeling nodig heeft en de toestemming niet kan worden geweigerd op grond van de tweede zin van artikel 20, lid 2, van de basisverordening, wordt de toestemming door het orgaan van de woonplaats verleend namens het bevoegde orgaan, dat onverwijld door het orgaan van de woonplaats wordt ingelicht.

Het bevoegde orgaan aanvaardt de bevindingen en behandelingskeuzen van artsen die zijn erkend door het orgaan van de woonplaats dat toestemming verleent met betrekking tot de noodzaak van een dringende levensreddende behandeling.

4. Tijdens de procedure voor het verlenen van de toestemming behoudt het bevoegde orgaan steeds de mogelijkheid de verzekerde door een door het orgaan gekozen arts in de lidstaat van de woon- of verblijfplaats te laten onderzoeken.

5. Het orgaan van de verblijfplaats stelt, onverminderd enige beslissing inzake de toestemming, het bevoegde orgaan in voorkomend geval ervan in kennis dat een aanvulling op de door de toestemming gedekte behandeling uit medisch oogpunt nodig blijkt.

B) Rechtstreekse betaling van de door de verzekerde gemaakte kosten in verband met verstrekkingen

6. Onverminderd lid 7, is artikel 25, leden 4 en 5, van de toepassingsverordening van overeenkomstige toepassing.

7. Indien de verzekerde de kosten voor een medische behandeling waarvoor toestemming is verleend geheel of gedeeltelijk zelf heeft betaald en de kosten die het bevoegde orgaan op grond van lid 6 verplicht is aan het orgaan van de verblijfplaats of aan de verzekerde zelf te vergoeden (werkelijke kostprijs) lager zijn dan de kosten die het voor dezelfde behandeling in de bevoegde lidstaat zou hebben moeten dragen (fictieve kostprijs), dan vergoedt het bevoegde orgaan op verzoek de door de verzekerde gemaakte kosten van de behandeling tot het bedrag waarmee de fictieve kostprijs de werkelijke kostprijs overstijgt. Het vergoede bedrag mag evenwel niet hoger zijn dan de werkelijke kosten van de verzekerde, waarbij ook rekening kan worden gehouden met het bedrag dat de verzekerde zou hebben moeten betalen indien de behandeling in de bevoegde lidstaat had plaatsgevonden.

C) Reis- en verblijfskosten in het kader van een geplande behandeling

8. Indien toestemming is verleend voor een behandeling in een andere lidstaat, en de nationale wetgeving van het bevoegde orgaan voorziet in de vergoeding van de aan de behandeling verbonden reis- en verblijfskosten van de verzekerde, worden deze kosten voor de betrokkene en zo nodig voor een begeleider door dat orgaan betaald.

D) Gezinsleden

9. De leden 1 tot en met 8 zijn van overeenkomstige toepassing op de gezinsleden van de verzekerden.

Artikel 27

Arbeidsongeschiktheidsuitkeringen in het geval dat de woon- of verblijfplaats zich in een andere dan de bevoegde lidstaat bevindt*A) Door de verzekerde te volgen procedure*

1. Indien de wetgeving van de bevoegde lidstaat voorschrijft dat de verzekerde een bewijs overlegt om in aanmerking te komen voor een arbeidsongeschiktheidsuitkering in de zin van artikel 21, lid 1, van de basisverordening, vraagt de verzekerde de arts van de lidstaat van de woonplaats die zijn gezondheidstoestand heeft vastgesteld, om een bewijs van arbeidsongeschiktheid met vermelding van de vermoedelijke duur ervan.

2. De verzekerde zendt het bewijs binnen de door de wetgeving van de bevoegde lidstaat bepaalde termijn aan het bevoegde orgaan toe.

3. Indien door de behandelende artsen van de lidstaat van de woonplaats geen bewijzen van arbeidsongeschiktheid worden afgegeven en deze volgens de wetgeving van de bevoegde lidstaat vereist zijn, wendt de betrokkene zich rechtstreeks tot het orgaan van de woonplaats. Dit orgaan zorgt er onmiddellijk voor dat de arbeidsongeschiktheid van de betrokkene medisch wordt beoordeeld en het in lid 1 bedoelde bewijs wordt uitgeschreven. Het bewijs wordt onverwijld naar het bevoegde orgaan doorgezonden.

4. De doorzending van het in de leden 1, 2 en 3 bedoelde document ontslaat de verzekerde niet van de in de toepasselijke wetgeving vervatte verplichtingen, met name ten aanzien van zijn werkgever. In voorkomend geval kan de werkgever en/of het bevoegde orgaan de werknemer oproepen deel te nemen aan activiteiten om de terugkeer naar het arbeidsproces te bevorderen en te ondersteunen.

B) Door het orgaan van de lidstaat van de woonplaats te volgen procedure

5. Als het bevoegde orgaan daarom verzoekt, worden door het orgaan van de woonplaats, in overeenstemming met de door dat orgaan toegepaste wetgeving, ten aanzien van de betrokkene de nodige administratieve controles of medische onderzoeken verricht. Het verslag van de controlerend arts, waarin met name de vermoedelijke duur van de arbeidsongeschiktheid wordt vermeld, wordt door het orgaan van de woonplaats onverwijld aan het bevoegde orgaan gezonden.

C) Door het bevoegde orgaan te volgen procedure

6. Het bevoegde orgaan behoudt het recht de verzekerde te laten onderzoeken door een arts die het orgaan zelf heeft gekozen.

7. Onverminderd artikel 21, lid 1, tweede zin, van de basisverordening, betaalt het bevoegde orgaan de uitkeringen rechtstreeks aan de betrokkene en stelt het, indien nodig, het orgaan van de woonplaats hiervan in kennis.

8. Voor de toepassing van artikel 21, lid 1, van de basisverordening hebben de vermeldingen op het bewijs van arbeidsongeschiktheid van de verzekerde, dat in een andere lidstaat op grond van de medische bevindingen van de controlerend arts of het controlerend orgaan is opgesteld, dezelfde juridische waarde als het in de bevoegde lidstaat opgesteld bewijs.

9. Indien het bevoegde orgaan besluit de uitkeringen te weigeren, stelt het de verzekerde en tegelijkertijd het orgaan van de woonplaats van zijn besluit in kennis.

D) Procedure bij verblijf in een andere dan de bevoegde lidstaat

10. De leden 1 tot en met 9 zijn van overeenkomstige toepassing in het geval dat de verzekerde in een andere dan de bevoegde lidstaat verblijft.

Artikel 28

Uitkeringen bij langdurige zorg in het geval dat de woon- of verblijfplaats zich in een andere dan de bevoegde lidstaat bevindt*A) Door de verzekerde te volgen procedure*

1. Om in aanmerking te komen voor uitkeringen bij langdurige zorg op grond van artikel 21, lid 1, van de basisverordening, wendt de verzekerde zich tot het bevoegde orgaan. Het bevoegde orgaan stelt zo nodig het orgaan van de woonplaats daarvan in kennis.

B) Door het orgaan van de woonplaats te volgen procedure

2. Het orgaan van de woonplaats onderzoekt op verzoek van het bevoegde orgaan de toestand van de verzekerde, met het oog op zijn behoefte aan langdurige zorg. Het bevoegde orgaan verschaft het orgaan van de woonplaats alle voor dit onderzoek nodige gegevens.

C) Door het bevoegde orgaan te volgen procedure

3. Het bevoegde orgaan heeft het recht om, teneinde de mate van behoefte aan langdurige zorg te bepalen, de verzekerde te laten onderzoeken door een arts of andere deskundige die het orgaan zelf heeft gekozen.

4. Artikel 27, lid 7, van de toepassingsverordening is van overeenkomstige toepassing.

D) Procedure bij verblijf in een andere dan de bevoegde lidstaat

5. De leden 1 tot en met 4 zijn van overeenkomstige toepassing op de verzekerde die in een andere dan de bevoegde lidstaat verblijft.

E) Gezinsleden

6. De leden 1 tot en met 5 zijn van overeenkomstige toepassing op de gezinsleden van de verzekerde.

*Artikel 29***Toepassing van artikel 28 van de basisverordening**

Indien de lidstaat waar de voormalige grensarbeider het laatst werkzaam was niet langer bevoegd is en de voormalige grensarbeider of een lid van zijn gezin er heen reist om er verstrekkingen op grond van artikel 28 van de basisverordening te verkrijgen, legt hij aan het orgaan van de verblijfplaats een door het bevoegde orgaan afgegeven document over.

*Artikel 30***Premies en bijdragen ten laste van de pensioengerechtigden**

In het geval van een persoon die van meer dan één lidstaat een pensioen ontvangt, is het bedrag van de op alle betaalde pensioenen geheven premies en bijdragen in geen geval hoger dan het bedrag dat geheven wordt ten aanzien van iemand die hetzelfde bedrag aan pensioenen van de bevoegde lidstaat ontvangt.

*Artikel 31***Toepassing van artikel 34 van de basisverordening***A) Door het bevoegde orgaan te volgen procedure*

1. Het bevoegde orgaan stelt de betrokkene in kennis van de bepaling van artikel 34 van de basisverordening, ter voorkoming van samenloop van prestaties. De toepassing van deze voorschriften garandeert aan de persoon die niet op het grondgebied van de bevoegde lidstaat woont, het recht op prestaties die ten minste gelijk zijn aan het totale bedrag of de totale waarde waarop hij aanspraak zou kunnen maken als hij in die lidstaat woonde.

2. Het bevoegde orgaan stelt voorts het orgaan van de woon- of verblijfplaats in kennis van de betaling van uitkeringen bij langdurige zorg, indien de door laatstbedoeld orgaan toegepaste wetgeving voorziet in de verstrekkingen voor langdurige zorg die zijn vermeld op de in artikel 34, lid 2, van de basisverordening bedoelde lijst.

B) Door het orgaan van de woon- of verblijfplaats te volgen procedure

3. Na ontvangst van de in lid 2 bedoelde informatie stelt het orgaan van de woon- of verblijfplaats het bevoegde orgaan onverwijld in kennis van elke voor hetzelfde doel bestemde verstrekking bij langdurige zorg die het op grond van zijn wetgeving aan de betrokkene verleent, en van het vergoedingstarief daarvan.

4. De Administratieve Commissie neemt de maatregelen die nodig zijn ter uitvoering van dit artikel.

*Artikel 32***Bijzondere toepassingsmaatregelen**

1. Wanneer een persoon of een groep personen op verzoek is vrijgesteld van verplichte ziekteverzekering en die personen dus niet zijn gedekt door een ziekteverzekeringstelsel waarop

de basisverordening van toepassing is, wordt het orgaan van een andere lidstaat, louter ten gevolge van die vrijstelling, niet verantwoordelijk voor de kosten van de verstrekkingen of uitkeringen die uit hoofde van titel III, hoofdstuk I, van de basisverordening aan die personen of hun gezinsleden worden verleend.

2. Voor de in bijlage II bedoelde lidstaten zijn de bepalingen van titel III, hoofdstuk I, van de basisverordening betreffende verstrekkingen slechts van toepassing op personen die uitsluitend op basis van een bijzonder stelsel voor ambtenaren recht hebben op verstrekkingen, voor zover zulks in die bijlage is gespecificeerd.

Het orgaan van een andere lidstaat wordt niet, louter op die grond, verantwoordelijk voor de kosten van de verstrekkingen of uitkeringen die aan die personen of hun gezinsleden worden verleend.

3. Wanneer de in de leden 1 en 2 bedoelde personen en hun gezinsleden wonen in een lidstaat waar het recht op verstrekkingen niet is onderworpen aan verzekeringsvoorwaarden of de uitoefening van werkzaamheden, al dan niet in loondienst, worden zij aangesproken voor de volledige kosten van de verstrekkingen die hun in hun land van woonplaats worden verleend.

*HOOFDSTUK II***Prestaties bij arbeidsongevallen en beroepsziekten***Artikel 33***Recht op verstrekkingen en uitkeringen voor degene die in een andere dan de bevoegde lidstaat woont of verblijft**

1. De in de artikelen 24 tot en met 27 van de toepassingsverordening vastgestelde procedures zijn van overeenkomstige toepassing op artikel 36 van de basisverordening.

2. Indien op grond van de nationale wetgeving van de lidstaat van woonplaats of verblijf specifieke verstrekkingen worden gedaan in verband met arbeidsongeval en beroepsziekte, stelt het orgaan van deze lidstaat het bevoegde orgaan hiervan onverwijld op de hoogte.

*Artikel 34***Procedure in geval van een arbeidsongeval of beroepsziekte in een andere dan de bevoegde lidstaat**

1. Indien een arbeidsongeval plaatsvindt of een beroepsziekte voor de eerste maal medisch wordt vastgesteld op het grondgebied van een andere dan de bevoegde lidstaat, en de nationale wetgeving in een aangifte of kennisgeving voorziet, wordt de aangifte of de kennisgeving van het arbeidsongeval of van de beroepsziekte gedaan overeenkomstig de wetgeving van de bevoegde lidstaat, in voorkomend geval onverminderd enige andersluidende toepasselijke wettelijke bepalingen die op het grondgebied van de lidstaat waar het arbeidsongeval plaatsvond of waar de beroepsziekte voor de eerste maal medisch werd vastgesteld, gelden en die in dat geval van toepassing blijven. De aangifte of kennisgeving wordt gericht aan het bevoegde orgaan.

2. Het orgaan van de lidstaat op het grondgebied waarvan het arbeidsongeval plaatsvond of waar de beroepsziekte voor de eerste maal medisch werd vastgesteld, zendt aan het bevoegde orgaan de op het grondgebied van deze lidstaat opgestelde geneeskundige verklaringen toe.

3. Indien wegens een ongeval op weg van of naar het werk dat op het grondgebied van een andere lidstaat dan de bevoegde lidstaat heeft plaatsgevonden, op dat grondgebied een onderzoek moet worden verricht om een mogelijk recht op de desbetreffende prestaties vast te stellen, kan het bevoegde orgaan hiertoe een persoon aanwijzen, waarna het de autoriteiten van eerstgenoemde lidstaat van deze aanwijzing in kennis stelt. De organen werken samen om alle nuttige informatie te onderzoeken en om de verslagen en andere documenten in verband met het ongeval te raadplegen.

4. Het bevoegde orgaan ontvangt, na afloop van de behandeling, op verzoek een uitvoerig verslag, vergezeld van de geneeskundige verklaringen betreffende de blijvende gevolgen van het ongeval of de ziekte en in het bijzonder de huidige toestand van de getroffene alsmede de genezing of de stabilisering van de letsels. De honoraria worden betaald door het orgaan van de woonplaats of de plaats van verblijf, naargelang het geval, overeenkomstig het door dit orgaan toegepaste tarief, maar komen voor rekening van het bevoegde orgaan.

5. Op verzoek van het bevoegde orgaan van de woon- of de verblijfplaats geeft het bevoegde orgaan in voorkomend geval kennis van de beslissing waarin de datum van de genezing of van de stabilisering der letsels wordt vastgesteld, alsmede, indien van toepassing, van de beslissing betreffende de toekenning van een rente.

Artikel 35

Geschillen naar aanleiding van de vraag of het ongeval of de ziekte al dan niet het gevolg is van de uitoefening van een beroep

1. Indien het bevoegde orgaan betwist dat in het kader van artikel 36, lid 2, van de basisverordening de wetgeving inzake arbeidsongevallen of beroepsziekten van toepassing is, stelt het het orgaan van de woon- of van de verblijfplaats, dat de verstrekkingen heeft verleend, hiervan onverwijld in kennis; de verstrekkingen worden dan als verstrekkingen van de ziekteverzekering beschouwd.

2. Wanneer hieromtrent een definitieve beslissing is genomen, stelt het bevoegde orgaan het orgaan van de woon- of de verblijfplaats dat de verstrekkingen heeft verleend, hiervan onverwijld in kennis.

Indien niet is komen vast te staan dat van een arbeidsongeval of beroepsziekte sprake is, worden de verstrekkingen waarop de betrokkene recht heeft, voortgezet als verstrekkingen bij ziekte.

Indien is komen vast te staan dat van een arbeidsongeval of beroepsziekte sprake is, worden met ingang van de dag waarop het arbeidsongeval heeft plaatsgevonden of de beroepsziekte voor de eerste maal medisch werd vastgesteld, de aan betrokkene toegekende verstrekkingen beschouwd als verstrekkingen wegens arbeidsongeval of beroepsziekte.

3. De tweede alinea van artikel 6, lid 5, van de toepassingsverordening is van overeenkomstige toepassing.

Artikel 36

Procedure bij blootstelling aan het risico van een beroepsziekte in meer dan één lidstaat

1. In het geval bedoeld in artikel 38 van de basisverordening wordt de aangifte of kennisgeving van de beroepsziekte doorgezonden aan het voor beroepsziekten bevoegde orgaan van de lidstaat onder de wetgeving waarvan de betrokkene werkzaamheden heeft verricht waardoor de bedoelde beroepsziekte kon ontstaan.

Indien het orgaan waaraan de aangifte of kennisgeving was toegezonden, vaststelt dat werkzaamheden waardoor de betrokken beroepsziekte kon ontstaan, het laatst onder de wetgeving van een andere lidstaat zijn uitgeoefend, zendt het de aangifte of kennisgeving en alle daarbij gevoegde stukken aan het overeenkomstige orgaan van deze lidstaat door.

2. Indien het orgaan van de lidstaat onder de wetgeving waarvan de betrokkene laatstelijk een werkzaamheid heeft uitgeoefend waardoor de betrokken beroepsziekte kan ontstaan, vaststelt dat de betrokkene of zijn nabestaanden niet voldoen aan de voorwaarden van deze wetgeving, bijvoorbeeld omdat de betrokkene in de betreffende lidstaat nooit een werkzaamheid heeft uitgeoefend die de beroepsziekte veroorzaakt heeft of omdat de betreffende lidstaat de ziekte niet als beroepsziekte erkent, zendt dat orgaan de aangifte of kennisgeving en alle daarbij behorende bescheiden, met inbegrip van de bevindingen en verslagen van het geneeskundig onderzoek dat door dit orgaan is verricht, onverwijld door aan het orgaan van de lidstaat onder de wetgeving waarvan de getroffene voordien een werkzaamheid heeft verricht waardoor de betrokken beroepsziekte kan ontstaan.

3. Zo nodig kan door de organen de in lid 2 vastgelegde procedure worden hernomen, waarbij wordt teruggegaan tot aan het overeenkomstige orgaan van de lidstaat onder de wetgeving waarvan de betrokkene het eerst werkzaamheden heeft verricht waardoor de bedoelde beroepsziekte kan ontstaan.

Artikel 37

Uitwisseling van inlichtingen tussen organen en betaling van voorschotten bij beroep tegen een afwijzende beslissing

1. Indien beroep wordt ingesteld tegen een afwijzende beslissing van het orgaan van één van de lidstaten onder de wetgeving waarvan de betrokkene werkzaamheden heeft verricht waardoor de betrokken beroepsziekte kan ontstaan, is dit orgaan verplicht hiervan kennis te geven aan het orgaan waaraan de aangifte of kennisgeving werd doorgestuurd, volgens de procedure van artikel 36, lid 2, van de toepassingsverordening, en het later, wanneer de definitieve beslissing genomen is, hiervan op de hoogte te stellen.

2. Indien op grond van de wetgeving die wordt toegepast door het orgaan waaraan de aangifte of kennisgeving werd doorgestuurd, recht op uitkeringen is ingegaan, betaalt dit orgaan voorschotten waarvan het bedrag eventueel na raadpleging van het orgaan tegen welks beslissing beroep was ingesteld, en wel zodanig dat overbetaling wordt voorkomen. Laatstgenoemd orgaan betaalt het bedrag van de uitbetaalde voorschotten terug, indien het, ingevolge het ingestelde beroep, verplicht is de prestaties te verstrekken. Dit bedrag wordt dan ingehouden op het bedrag van de aan de belanghebbende verschuldigde prestaties, volgens de procedure van de artikelen 73 en 74 van de toepassingsverordening.

3. De tweede alinea van artikel 6, lid 5, van de toepassingsverordening is van overeenkomstige toepassing.

Artikel 38

Verergering van een beroepsziekte

In de gevallen bedoeld in artikel 39 van de basisverordening is de aanvrager verplicht aan het orgaan van de lidstaat tegenover hetwelk hij het recht op prestaties doet gelden, alle inlichtingen te verstrekken omtrent vroeger voor de bedoelde beroepsziekte toegekende prestaties. Dit orgaan kan zich, ter verkrijging van de inlichtingen die het noodzakelijk acht, wenden tot elk ander orgaan dat eerder bevoegd is geweest.

Artikel 39

Beoordeling van de mate van ongeschiktheid bij een eerder of een later voorgekomen arbeidsongeval of beroepsziekte

Indien een eerdere of latere arbeidsongeschiktheid is veroorzaakt door een ongeval dat plaatsvond terwijl de betrokkene onderworpen was aan de wetgeving van een lidstaat waarin geen onderscheid wordt gemaakt naar de oorzaak van de arbeidsongeschiktheid, gaat het bevoegde orgaan van de betrokken lidstaat of de instelling die door de bevoegde instantie van deze lidstaat daartoe is aangewezen, als volgt te werk:

- a) op verzoek van het bevoegde orgaan van een andere lidstaat verstrekt het inlichtingen over de mate van een eerdere of latere arbeidsongeschiktheid, alsmede, voor zover mogelijk, gegevens aan de hand waarvan kan worden vastgesteld of de arbeidsongeschiktheid het gevolg is van een arbeidsongeval in de zin van de door het orgaan van de tweede lidstaat toegepaste wetgeving;
- b) houdt het, overeenkomstig de wetgeving die het toepast, bij de vaststelling van het recht op prestaties en van de hoogte daarvan, rekening met de mate van ongeschiktheid die in deze eerdere of latere gevallen is ontstaan.

Artikel 40

Indiening en behandeling van een aanvraag om renten of aanvullende uitkeringen

Door de betrokkene of diens nabestaanden die op grond van de wetgeving van een lidstaat een rente of een aanvullende uitkering willen ontvangen en op het grondgebied van een andere

lidstaat wonen, wordt een aanvraag gericht tot het bevoegde orgaan, of tot het orgaan van de woonplaats, dat de aanvraag aan het bevoegde orgaan doorzendt.

De aanvraag bevat alle informatie die overeenkomstig de door het bevoegde orgaan toegepaste wetgeving noodzakelijk is.

Artikel 41

Bijzondere toepassingsmaatregelen

1. In verband met de in bijlage II bedoelde lidstaten zijn de bepalingen van titel III, hoofdstuk 2, van de basisverordening betreffende verstrekkingen ten aanzien van personen die hierop uitsluitend op basis van een bijzonder stelsel voor ambtenaren recht hebben, slechts van toepassing in de mate waarin zulks in die bijlage is bepaald.

2. Artikel 32, lid 2, tweede alinea, en artikel 32, lid 3, van de toepassingsverordening zijn van overeenkomstige toepassing.

HOOFDSTUK III

Uitkeringen bij overlijden

Artikel 42

Aanvraag van uitkeringen bij overlijden

Voor de toepassing van de artikelen 42 en 43 van de basisverordening wordt de aanvraag om uitkeringen bij overlijden ingediend bij het bevoegde orgaan dan wel bij het orgaan in de woonplaats van de aanvrager, dat de aanvraag aan het bevoegde orgaan toezendt.

De aanvraag bevat alle informatie die overeenkomstig de door het bevoegde orgaan toegepaste wetgeving noodzakelijk is.

HOOFDSTUK IV

Uitkeringen bij invaliditeit, ouderdoms- en nabestaandenpensioenen

Artikel 43

Aanvullende bepalingen voor de berekening van de uitkeringen

1. Artikel 12, leden 3 tot en met 6, van de toepassingsverordening is van toepassing op de berekening van het theoretische bedrag en het werkelijke bedrag van de uitkering overeenkomstig artikel 52, lid 1, onder b), van de basisverordening.

2. Indien overeenkomstig artikel 12, lid 3, van de toepassingsverordening geen rekening is gehouden met tijdvakken van vrijwillige of vrijwillig voortgezette verzekering, wordt het met deze tijdvakken overeenkomende bedrag berekend door het orgaan van de lidstaat onder de wetgeving waarvan deze tijdvakken vervuld zijn, volgens de wetgeving die het toepast. Het overeenkomstig artikel 52, lid 1, onder b), van de basisverordening berekende werkelijke bedrag van de uitkering wordt verhoogd met het bedrag dat overeenkomt met de tijdvakken van vrijwillige of vrijwillig voortgezette verzekering.

3. Het orgaan van elke lidstaat berekent, volgens de wetgeving die het toepast, het voor de tijdvakken van vrijwillige of vrijwillig voortgezette verzekering verschuldigde bedrag dat overeenkomstig artikel 53, lid 3, onder c), van de basisverordening niet aan de voorschriften inzake vermindering, schorsing of intrekking van een andere lidstaat is onderworpen.

Indien dit bedrag niet rechtstreeks kan worden bepaald omdat de door het bevoegde orgaan toegepaste wetgeving verschillende waarden aan de verzekeringstijdvakken toekent, kan een fictief bedrag worden vastgesteld. De Administratieve Commissie bepaalt op gedetailleerde wijze hoe het fictieve bedrag wordt vastgesteld.

Artikel 44

Inaanmerkingneming van tijdvakken van kinderopvoeding

1. Voor de toepassing van dit artikel wordt onder „tijdvak van kinderopvoeding” verstaan een tijdvak dat op grond van de pensioenwetgeving van een lidstaat wordt meegeteld of dat recht geeft op een aanvulling op het pensioen met kinderopvoeding als expliciete reden, ongeacht volgens welke methode dit tijdvak wordt berekend en ongeacht of het tijdvak tijdens de kinderopvoeding wordt verdiend dan wel met terugwerkende kracht wordt erkend.

2. Indien op grond van de wetgeving van de op grond van titel II van de basisverordening bevoegde lidstaat geen kinderopvoedingstijdvak in aanmerking wordt genomen, blijft het orgaan van de lidstaat waarvan de wetgeving overeenkomstig titel II van de basisverordening op de betrokkene van toepassing was omdat deze aldaar, al dan niet in loondienst, werkzaam was op het tijdstip waarop op grond van die wetgeving de inaanmerkingneming van het kinderopvoedingstijdvak voor het kind in kwestie aanving, verantwoordelijk voor de inaanmerkingneming van dat tijdvak als tijdvak van kinderopvoeding op grond van de door dat orgaan toegepaste wetgeving, alsof de kinderopvoeding op het grondgebied van de desbetreffende lidstaat had plaatsgevonden.

3. Lid 2 geldt niet indien de wetgeving van een andere lidstaat wegens een al dan niet in loondienst uitgeoefende werkzaamheid op de betrokkene van toepassing is of wordt.

Artikel 45

Aanvraag om uitkeringen

A) *Indiening van de aanvraag om uitkeringen onder A-wetgevingen overeenkomstig artikel 44, lid 2, van de basisverordening*

1. Om in aanmerking te komen voor uitkeringen onder A-wetgevingen overeenkomstig artikel 44, lid 2, van de basisverordening, richt de aanvrager een aanvraag tot het orgaan van de lidstaat waarvan de wetgeving van toepassing was op het tijdstip waarop de arbeidsongeschiktheid met daaropvolgende invaliditeit is ontstaan of deze invaliditeit is verergerd of tot het orgaan van de woonplaats, dat de aanvraag aan eerstgenoemd orgaan doorzendt.

2. Indien ziekengeld werd toegekend, wordt de dag waarop het tijdvak van de toekenning van deze uitkering eindigt, in voorkomend geval beschouwd als de datum van indiening van de pensioenaanvraag.

3. In het in artikel 47, lid 1, van de basisverordening bedoelde geval deelt het orgaan waarbij de betrokkene het laatst aangesloten is geweest, aan het orgaan dat deze uitkeringen oorspronkelijk verschuldigd was, de hoogte en de datum van ingang van de op grond van de door eerstgenoemd orgaan toegepaste wetgeving verschuldigde uitkeringen mee. Met ingang van deze datum worden de vóór de verergering van de invaliditeit verschuldigde uitkeringen ingetrokken of verminderd tot het bedrag van de aanvulling bedoeld in artikel 47, lid 2, van de basisverordening.

B) *Indiening van andere aanvragen om uitkeringen*

4. In andere situaties dan de in lid 1 bedoelde richt de aanvrager een aanvraag hetzij aan het orgaan van zijn woonplaats, hetzij aan het orgaan van de lidstaat aan de wetgeving waarvan hij het laatst onderworpen is geweest. Indien de betrokkene nimmer onderworpen is geweest aan de door het orgaan van zijn woonplaats toegepaste wetgeving, zendt dit orgaan de aanvraag door aan het orgaan van de lidstaat aan de wetgeving waarvan hij het laatst onderworpen is geweest.

5. De datum van indiening van de aanvraag geldt voor alle betrokken organen.

6. Indien de aanvrager, hoewel hem daarom is verzocht, niet vermeldt dat hij in andere lidstaten werkzaam is geweest of heeft gewoond, geldt in afwijking van lid 5 als datum van indiening van de aanvraag bij het orgaan dat de wetgeving toepast — onder voorbehoud van gunstiger bepalingen in die wetgeving — de datum waarop de aanvrager zijn oorspronkelijke aanvraag completeert of een nieuwe aanvraag indient voor de ontbrekende tijdvakken van werkzaamheid, al dan niet in loondienst, of van wonen.

Artikel 46

Door de aanvrager bij de aanvraag te voegen stukken en gegevens

1. De aanvraag wordt door de aanvrager ingediend volgens de bepalingen van de wetgeving die door het in artikel 45, lid 1 of lid 4, van de toepassingsverordening bedoelde orgaan wordt toegepast, en gaat vergezeld van de bij die wetgeving voorgeschreven bewijsstukken. Met name verstrekt de aanvrager alle beschikbare relevante gegevens en bewijsstukken betreffende de tijdvakken van verzekering (organen, identificatienummers) van werkzaamheden in loondienst (werkgevers) of anders dan in loondienst (aard en plaats van de werkzaamheden) en van wonen (adressen) die in voorkomend geval onder een andere wetgeving vervuld zijn, alsmede betreffende de duur van die tijdvakken.

2. Indien de aanvrager overeenkomstig artikel 50, lid 1, van de basisverordening verzoekt om uitstel van de toekenning van ouderdomsuitkeringen op grond van de wetgeving van een of meer lidstaten, vermeldt hij dit in zijn aanvraag en specificeert hij op grond van welke wetgeving hij om uitstel verzoekt. Om de aanvrager in de gelegenheid te stellen van dit recht gebruik te maken, delen de betrokken organen de aanvrager op diens verzoek alle gegevens mee waarover zij beschikken zodat hij zich een oordeel kan vormen over de gevolgen van de gelijktijdige of opeenvolgende toekenning van de uitkeringen waarop hij aanspraak kan maken.

3. Indien een aanvrager overeenkomstig de wetgeving van een bepaalde lidstaat een uitkeringsaanvraag intrekt, geldt dit niet als gelijktijdige intrekking van de overeenkomstig de wetgeving van andere lidstaten ingediende uitkeringsaanvragen.

Artikel 47

Behandeling van de aanvragen door de betrokken organen

A) Contactorgaan

1. Het orgaan waaraan de aanvraag overeenkomstig artikel 45, lid 1 of lid 4, van de toepassingsverordening is gericht of doorgezonden, wordt hierna als „contactorgaan” aangeduid. Het orgaan van de woonplaats wordt niet als contactorgaan aangeduid indien de betrokkene nimmer onderworpen is geweest aan de door dat orgaan toegepaste wetgeving.

Het als contactorgaan aangeduide orgaan behandelt de uitkeringsaanvraag op grond van de wetgeving die het toepast; voorts bevordert het de gegevensuitwisseling, de mededeling van beslissingen en de verrichtingen die noodzakelijk zijn voor de behandeling van de aanvraag door de betrokken organen, verstrekt het de aanvrager op diens verzoek alle gegevens die relevant zijn voor de communautaire aspecten van de behandeling en houdt het hem op de hoogte van de voortgang hiervan.

B) Behandeling van de aanvraag om uitkeringen onder A-wetgevingen overeenkomstig artikel 44 van de basisverordening

2. In het in artikel 44, lid 3, van de basisverordening bedoelde geval geeft het contactorgaan alle documenten in verband met de betrokkene door aan het orgaan waarbij deze voorheen aangesloten is geweest; dit orgaan neemt het dossier in behandeling.

3. De artikelen 48 tot en met 52 van de toepassingsverordening zijn niet van toepassing op de behandeling van de in artikel 44 van de basisverordening bedoelde aanvragen.

C) Behandeling van andere aanvragen voor uitkeringen

4. In andere situaties dan de in lid 2 bedoelde zendt het contactorgaan de uitkeringsaanvragen, alle documenten waarover het beschikt en, in voorkomend geval, de relevante door de aanvrager verstrekte documenten onverwijld door aan alle betrokken organen zodat de behandeling van de aanvraag door al deze organen tegelijkertijd kan worden aangevangen. Het contactorgaan stelt de andere organen in kennis van de tijdvakken van verzekering of van wonen die op grond van de wetgeving die het toepast zijn vervuld. Het contactorgaan meldt tevens welke documenten op een later tijdstip zullen worden verstrekt en vult de aanvraag zo spoedig mogelijk aan.

5. Elk van de betrokken organen stelt het contactorgaan en de overige betrokken organen zo spoedig mogelijk in kennis van de tijdvakken van verzekering of van wonen die op grond van de wetgeving die het toepast zijn vervuld.

6. Elk betrokken orgaan berekent het bedrag van de uitkeringen overeenkomstig artikel 52 van de basisverordening en stelt het contactorgaan en de overige betrokken organen in kennis van zijn beslissing, van het bedrag van de verschuldigde uitkeringen en van alle inlichtingen die nodig zijn voor de toepassing van de artikelen 53 tot en met 55 van de basisverordening.

7. Mocht een orgaan op grond van de in de leden 4 en 5 bedoelde inlichtingen vaststellen dat artikel 46, lid 2, of artikel 57, lid 2 of lid 3, van de basisverordening moet worden toegepast, dan stelt dit orgaan het contactorgaan en de overige betrokken organen hiervan in kennis.

Artikel 48

Kennisgeving van de beslissingen aan de aanvrager

1. Elk orgaan stelt de aanvrager in overeenstemming met de wetgeving die het toepast in kennis van de beslissing die het heeft genomen. In elke beslissing worden de toegestane rechtsmiddelen en beroepstermijnen vermeld. Zodra het contactorgaan in kennis is gesteld van de beslissing van elk orgaan, zendt het een samenvatting van deze beslissingen aan de aanvrager en aan de overige betrokken organen toe. Een modelsamenvatting wordt opgesteld door de Administratieve Commissie. De aanvrager krijgt de samenvatting toegezonden in de taal van het orgaan of, op verzoek van de aanvrager, in een taal naar zijn keuze, die overeenkomstig artikel 290 van het Verdrag als officiële taal van de instellingen van de Gemeenschap is erkend.

2. De aanvrager die, na ontvangst van de samenvatting, meent in zijn rechten te zijn benadeeld door de wisselwerking tussen de beslissingen van twee of meer organen, heeft het recht om, binnen de termijnen die daartoe in hun wetgeving zijn gesteld, de beslissingen door de betrokken organen te laten heroverwegen. De termijnen gaan in op de datum van ontvangst van de samenvatting. De aanvrager wordt schriftelijk in kennis gesteld van het resultaat van de heroverweging.

Artikel 49

Vaststelling van de mate van invaliditeit

1. In geval van toepassing van artikel 46, lid 3, van de basisverordening, is het contactorgaan als enige bevoegd de beslissing omtrent de mate van invaliditeit van de aanvrager te nemen indien de door dit orgaan toegepaste wetgeving in bijlage VII is vermeld; is dit niet het geval, dan is het orgaan bevoegd waarvan de wetgeving in bijlage VII is vermeld en waaraan de aanvrager het laatst onderworpen was. Het orgaan neemt deze beslissing zodra het in staat is te bepalen of de voorwaarden zijn vervuld die in de door het orgaan toegepaste wetgeving worden gesteld voor het ingaan van het recht, in voorkomend geval met inachtneming van de artikelen 6 en 51 van de basisverordening. Het stelt de andere betrokken organen onverwijld van deze beslissing in kennis.

Indien de in de door het orgaan toegepaste wetgeving gestelde voorwaarden voor het ingaan van het recht, niet zijnde de voorwaarden betreffende de mate van invaliditeit, met inachtneming van de artikelen 6 en 51 van de basisverordening, niet zijn vervuld, deelt het contactorgaan dit onverwijld mee aan het bevoegde orgaan van de lidstaat aan de wetgeving waarvan de aanvrager het laatst onderworpen was. Dit laatste orgaan is bevoegd de beslissing omtrent de mate van invaliditeit van de aanvrager te nemen, indien de in de door dit orgaan toegepaste wetgeving gestelde voorwaarden voor het ingaan van het recht zijn vervuld. Het stelt de andere betrokken organen onverwijld van deze beslissing in kennis.

Bij het bepalen of de voor het ingaan van het recht gestelde voorwaarden zijn vervuld, kan het nodig zijn dat op dezelfde wijze verder wordt teruggegaan tot aan het inzake invaliditeit bevoegde orgaan van de lidstaat aan de wetgeving waarvan de aanvrager het eerst onderworpen is geweest.

2. Indien artikel 46, lid 3, van de basisverordening niet van toepassing is, kan elk orgaan, volgens de wetgeving die het toepast, de aanvrager door een arts of andere deskundige van eigen keuze te laten onderzoeken, teneinde de mate van invaliditeit te bepalen. Het orgaan van een lidstaat houdt evenwel rekening met de documenten en medische rapporten alsmede met inlichtingen van administratieve aard die door het orgaan van andere lidstaten zijn vergaard alsof deze in zijn eigen lidstaat waren opgesteld.

Artikel 50

Voorlopige betalingen en voorschotten op uitkeringen

1. Onverminderd artikel 7 van de toepassingsverordening wordt door het orgaan dat overeenkomstig artikel 52, lid 1, onder a), van de basisverordening tijdens de behandeling van een uitkeringsaanvraag vaststelt dat de aanvrager op grond van de door het orgaan toegepaste wetgeving recht heeft op een autonome uitkering, deze uitkering onverwijld betaald. Deze betaling wordt als voorlopig beschouwd als het bedrag nog aan wijzigingen onderhevig kan zijn afhankelijk van het resultaat van de behandeling van de aanvraag.

2. Indien uit de beschikbare inlichtingen blijkt dat de aanvrager recht heeft op een uitkering van een orgaan op grond van artikel 52, lid 1, onder b), van de basisverordening, betaalt dat orgaan hem een voorschot dat zo dicht mogelijk het bedrag benadert dat vermoedelijk op grond van artikel 52, lid 1, onder b), van de basisverordening zal worden uitbetaald.

3. Elk orgaan dat op grond van lid 1 of 2 verplicht is voorlopige uitkeringen of een voorschot te betalen, stelt de aanvrager hiervan onverwijld in kennis, waarbij het uitdrukkelijk diens aandacht vestigt op het voorlopige karakter van de genomen maatregel en op de rechtsmiddelen die daartegen op grond van de door het orgaan toegepaste wetgeving openstaan.

Artikel 51

Herberekening van uitkeringen

1. In geval van een herberekening van uitkeringen op grond van artikel 48, leden 3 en 4, artikel 50, lid 4, en artikel 59, lid 1, van de basisverordening is artikel 50 van de toepassingsverordening van overeenkomstige toepassing.

2. In geval van herberekening, intrekking of schorsing van de uitkering stelt het orgaan dat de beslissing heeft genomen de betrokkene hiervan onverwijld in kennis; ook informeert dat orgaan elk der organen ten aanzien waarvan de betrokkene een recht heeft.

Artikel 52

Maatregelen ter bespoediging van het proces rondom de pensioenberekening

1. Teneinde de behandeling van aanvragen en de betaling van uitkeringen te vergemakkelijken en te bespoedigen, zullen organen aan de wetgeving waarvan een persoon onderworpen is geweest:

a) de identiteitsgegevens van personen die onderworpen raken aan de wetgeving van een andere lidstaat uitwisselen met of beschikbaar stellen aan de organen van andere lidstaten; tezamen zorgen zij ervoor dat deze identiteitsgegevens bewaard blijven en overeenstemmen, of, indien dit niet mogelijk is, geven zij de betrokkenen rechtstreeks toegang tot hun identiteitsgegevens;

b) ruim voordat de minimum pensioengerechtigde of een in nationale wetgeving nader te bepalen leeftijd is bereikt, worden gegevens met betrekking tot de pensioenrechten van personen die onderworpen zijn geweest aan de wetgeving van twee of meer lidstaten (vervulde tijdvakken of andere belangrijke elementen) uitwisselen met of beschikbaar stellen aan de betrokkenen en de organen van andere lidstaten, of, indien dit niet mogelijk is, zullen de organen deze personen inlichten over of in staat stellen zich vertrouwd te maken met hun toekomstige recht op uitkering.

2. Voor de toepassing van lid 1 bepaalt de Administratieve Commissie welke informatie wordt uitgewisseld of beschikbaar wordt gesteld en volgens welke procedures en mechanismen dat geschiedt, rekening houdend met de kenmerken, de administratieve en technische aspecten van de organisatie en de technologische middelen waarover de nationale pensioenregelingen beschikken. De Administratieve Commissie verzekert de tenuitvoerlegging van deze pensioenregelingen door verder toe te zien op de genomen maatregelen en de toepassing daarvan.

3. Voor de toepassing van lid 1 wordt de bovengenoemde informatie verstrekt aan het orgaan van de eerste lidstaat waar een persoon een Persoonlijk Identificatienummer (PIN) ten behoeve van het beheer van de sociale zekerheid heeft ontvangen.

Artikel 53

Coördinatiemaatregelen binnen de lidstaten

1. Onverminderd artikel 51 van de basisverordening worden in voorkomende gevallen de voorschriften van de nationale wetgeving toegepast aan de hand waarvan wordt bepaald welk orgaan verantwoordelijk is, welke regeling van toepassing is of welke verzekeringstijdvakken aan een specifieke regeling worden toegewezen, en worden uitsluitend de op grond van de wetgeving van de bewuste lidstaat vervulde verzekeringstijdvakken in aanmerking genomen.

2. De bepalingen van de basisverordening en de toepassingsverordening laten de voorschriften van de nationale wetgeving voor de coördinatie tussen de bijzondere stelsels voor ambtenaren en het algemene stelsel voor werknemers onverlet.

HOOFDSTUK V

Werkloosheidsuitkeringen

Artikel 54

Samentelling van tijdvakken en berekening van de uitkering

1. Artikel 12, lid 1, van de toepassingsverordening is van overeenkomstige toepassing op artikel 61 van de basisverordening. Onverminderd de onderliggende verplichtingen van de betrokken organen, kan de betrokkene aan het bevoegde orgaan een document overleggen dat is afgegeven door het orgaan van de lidstaat aan de wetgeving waarvan hij tijdens zijn laatste al dan niet in loondienst verrichte werkzaamheden onderworpen was, en waarin de op grond van die wetgeving vervulde tijdvakken worden vermeld.

2. Voor de toepassing van artikel 62, lid 3, van de basisverordening deelt het bevoegde orgaan van de lidstaat aan de wetgeving waarvan de betrokkene tijdens zijn laatste al dan niet in loondienst uitgeoefende werkzaamheden onderworpen was, aan het orgaan van de woonplaats op diens verzoek onverwijld alle voor de berekening van de werkloosheidsuitkering nodige gegevens mede die het in de lidstaat waar het gevestigd is kan verkrijgen, met name het bedrag van het ontvangen loon of beroepsinkomen.

3. Voor de toepassing van artikel 62 van de basisverordening en onverminderd artikel 63 daarvan, houdt het bevoegde orgaan van een lidstaat waarvan de wetgeving bepaalt dat de hoogte van de uitkering varieert naargelang het aantal gezinsleden, eveneens rekening met de gezinsleden van de betrokkene die in een andere lidstaat wonen, alsof zij in de bevoegde lidstaat woonden. Deze bepaling is niet van toepassing als in de lidstaat waar de gezinsleden wonen, een andere persoon recht heeft op een werkloosheidsuitkering bij de berekening waarvan met het aantal gezinsleden rekening is gehouden.

Artikel 55

Voorwaarden voor en beperkingen van het behoud van het recht op uitkering van de werkloze die zich naar het grondgebied van een andere lidstaat begeeft

1. Om in aanmerking te komen voor toepassing van artikel 64 van de basisverordening stelt de werkloze die zich naar een andere lidstaat begeeft, vóór zijn vertrek het bevoegde orgaan daarvan in kennis en verzoekt hij dit orgaan om een document waaruit blijkt dat hij onder de in artikel 64, lid 1, onder b), van de basisverordening vastgestelde voorwaarden het recht op de uitkering behoudt.

Dit orgaan informeert de betrokkene over de verplichtingen die op hem rusten, en verstrekt hem het document, waarin met name worden vermeld:

- a) de datum met ingang waarvan de werkloze niet langer ter beschikking staat van de diensten voor arbeidsvoorziening van de bevoegde staat;
- b) de overeenkomstig artikel 64, lid 1, onder b), van de basisverordening toegestane termijn voor de inschrijving als werkzoekende in de lidstaat waarheen de werkloze zich heeft begeven;
- c) het maximumtijdvak gedurende welk het recht op uitkeringen kan worden behouden overeenkomstig artikel 64, lid 1, onder c), van de basisverordening;
- d) de omstandigheden die het recht op uitkeringen kunnen beïnvloeden.

2. De werkloze schrijft zich overeenkomstig artikel 64, lid 1, onder b), van de basisverordening in als werkzoekende bij de diensten voor arbeidsvoorziening van de lidstaat waarheen hij zich begeeft, en verstrekt het orgaan van deze lidstaat het in lid 1 bedoelde document. Indien hij overeenkomstig lid 1 het bevoegde orgaan heeft geïnformeerd, maar het document niet heeft verstrekt, wordt door het orgaan van de lidstaat waarheen de werkloze zich heeft begeven, de nodige informatie ingewonnen bij het bevoegde orgaan.

3. De diensten voor arbeidsvoorziening van de lidstaat waarheen de werkloze zich heeft begeven om daar werk te zoeken, informeren de werkloze over zijn verplichtingen.

4. Het orgaan van de lidstaat waarheen de werkloze zich heeft begeven, zendt het bevoegde orgaan onmiddellijk een document met de datum van inschrijving van de werkloze bij de diensten voor arbeidsvoorziening en zijn nieuwe adres.

Indien zich in het tijdvak dat de werkloze recht heeft op behoud van zijn uitkering, een omstandigheid voordoet die het recht op uitkering kan beïnvloeden, zendt het orgaan van de lidstaat waarheen de werkloze zich heeft begeven aan het bevoegde orgaan en aan de betrokkene onmiddellijk een document met de desbetreffende informatie.

Op verzoek van het bevoegde orgaan verstrekt het orgaan van de lidstaat waarheen de werkloze zich heeft begeven elke maand relevante informatie over het verdere verloop van diens situatie, met name of deze nog steeds is ingeschreven bij de diensten voor arbeidsvoorziening en of hij zich houdt aan de georganiseerde controleprocedures.

5. Het orgaan van de lidstaat waarheen de werkloze zich heeft begeven, voert de controles uit of laat deze uitvoeren alsof het een werkloze betrof die uitkeringen ontvangt op grond van de door dit orgaan toegepaste wetgeving. In voorkomend geval stelt het bevoegde orgaan onmiddellijk in kennis wanneer een omstandigheid als bedoeld in lid 1, onder d) zich voordoet.

6. De bevoegde autoriteiten of de bevoegde organen van twee of meer lidstaten kunnen onderling specifieke procedures en termijnen voor het verder volgen van de situatie van de werkloze overeenkomen, alsmede andere maatregelen om het zoeken van werk door werklozen die zich op grond van artikel 64 van de basisverordening naar een van deze lidstaten begeven, te stimuleren.

Artikel 56

De werkloze die in een andere dan de bevoegde lidstaat woont

1. Indien de werkloze overeenkomstig artikel 65, lid 2, van de basisverordening besluit zich ook ter beschikking te stellen van de diensten voor arbeidsvoorziening van de lidstaat waar hij het laatst, al dan niet in loondienst, werkzaam is geweest, door zich daar als werkzoekende in te schrijven, stelt hij het orgaan en de diensten voor arbeidsvoorziening van de woonplaats daarvan in kennis.

Op verzoek van de diensten voor arbeidsvoorziening van de lidstaat waar de betrokkene het laatst, al dan niet in loondienst, werkzaam is geweest, geven de diensten voor arbeidsvoorziening van de woonplaats de relevante informatie door over de inschrijving van de werkloze en diens pogingen om werk te vinden.

2. Wanneer de in de betrokken lidstaten toepasselijke wetgeving vereist dat een werkloze aan bepaalde verplichtingen voldoet en/of werk zoekt, wordt voorrang verleend aan de verplichtingen en/of de pogingen om werk te vinden in de lidstaat van de woonplaats.

Het feit dat een werkloze in de lidstaat waar hij het laatst werkzaam is geweest, niet heeft voldaan aan alle verplichtingen en/of geen werk heeft gezocht, heeft geen invloed op de in de lidstaat van de woonplaats toegekende uitkeringen.

3. Voor de toepassing van artikel 65, lid 5, onder b), van de basisverordening deelt het orgaan van de lidstaat aan de wetgeving waarvan de werknemer het laatst onderworpen is geweest, het orgaan van de woonplaats op diens verzoek mede of de werknemer recht heeft op uitkeringen op grond van artikel 64 van de basisverordening.

Artikel 57

Voorschriften voor de toepassing van artikel 61, artikel 62, artikel 64 en artikel 65 van de toepassingsverordening met betrekking tot onder een bijzonder stelsel voor ambtenaren vallende personen

1. De artikelen 54 en 55 van de toepassingsverordening zijn van overeenkomstige toepassing op personen die onder een bijzonder werkloosheidsstelsel voor ambtenaren vallen.

2. Artikel 56 van de toepassingsverordening is niet van toepassing op personen die onder een bijzonder werkloosheidsstelsel voor ambtenaren vallen. De werkloze die onder een bijzonder werkloosheidsstelsel voor ambtenaren valt, volledig of gedeeltelijk werkloos is en gedurende zijn laatste werkzaamheden in een andere dan de bevoegde lidstaat woont, heeft recht op de op grond van het bijzonder werkloosheidsstelsel voor ambtenaren verstrekte uitkeringen volgens de wetgeving van de bevoegde lidstaat alsof hij in die lidstaat woont. Deze uitkeringen worden door het bevoegde orgaan voor eigen rekening verleend.

HOOFDSTUK VI

Gezinsuitkeringen

Artikel 58

Prioriteitsregels bij samenloop

Voor de toepassing van artikel 68, lid 1, onder b), punten i) en ii), van de basisverordening berekent elke betrokken lidstaat, wanneer de volgorde van prioriteit niet aan de hand van de woonplaats van de kinderen kan worden vastgesteld, het bedrag van de uitkeringen; daarbij wordt ook rekening gehouden met de kinderen die niet op zijn grondgebied wonen. Bij het toepassen van artikel 68, lid 1, onder b), punt i), betaalt het bevoegde orgaan van de lidstaat waarvan de wetgeving in de hoogste uitkeringen voorziet, het gehele bedrag van die uitkeringen uit. Het bevoegde orgaan van de andere lidstaat vergoedt dat orgaan, binnen de grenzen van de in de wetgeving van die lidstaat voorziene bedragen, de helft van dat bedrag.

Artikel 59

Voorschriften in geval van wijziging van de toepasselijke wetgeving en/of de bevoegdheid om gezinsuitkeringen toe te kennen

1. Indien, in de loop van een kalendermaand, de toepasselijke wetgeving van een andere lidstaat toepasselijk wordt en/of de bevoegdheid om gezinsuitkeringen toe te kennen van de ene lidstaat naar de andere overgaat, ongeacht de in de wetgeving van die lidstaten bepaalde vervaldagen voor de betaling van gezinsuitkeringen, blijft het orgaan dat de gezinsuitkeringen heeft betaald op grond van de wetgeving waaronder de uitkeringen aan het begin van de maand zijn toegekend, deze betalen tot het einde van de lopende maand.

2. Het deelt het orgaan van de andere betrokken lidstaat of lidstaten mede met ingang van welke datum het de betaling van de gezinsuitkeringen in kwestie beëindigt. De betalingen door de andere betrokken lidstaat of lidstaten gaan in op die datum.

Artikel 60

Procedure voor toepassing van de artikelen 67 en 68 van de basisverordening

1. De aanvraag om gezinsuitkeringen wordt gericht aan het bevoegde orgaan. Voor de toepassing van de artikelen 67 en 68 van de basisverordening wordt rekening gehouden met de situatie van het gehele gezin alsof alle betrokkenen onderworpen zijn aan de wetgeving van de betrokken lidstaat en er verblijven, vooral wat het recht van een persoon om deze uitkeringen aan te vragen betreft. Indien een persoon die gerechtigd is om de uitkeringen aan te vragen dit recht niet uitoefent, houdt het bevoegde orgaan van de lidstaat waarvan de wetgeving van toepassing is rekening met een aanvraag om gezinsuitkeringen die is ingediend door de andere ouder, een als ouder beschouwde persoon of een persoon of instelling die de voogdij over het kind of de kinderen uitoefent.

2. Het orgaan waarbij een aanvraag overeenkomstig lid 1 is ingediend, onderzoekt deze op grond van de gedetailleerde informatie die door de aanvrager is verstrekt, rekening houdend met de algehele feitelijke en wettelijke situatie van het gezin van de aanvrager.

Indien dat orgaan concludeert dat zijn wetgeving overeenkomstig artikel 68, leden 1 en 2, van de basisverordening prioritair van toepassing is, verstrekt het de gezinsuitkeringen overeenkomstig de wetgeving die het toepast.

Indien het bevoegde orgaan oordeelt dat de betrokkene op grond van de wetgeving van een andere lidstaat overeenkomstig artikel 68, lid 2, van de basisverordening mogelijk recht heeft op aanvullende toeslag, zendt het de aanvraag onverwijld door aan het bevoegde orgaan van die lidstaat en informeert het de betrokkene. Het stelt tevens het orgaan van de andere lidstaat in kennis van zijn besluit betreffende de aanvraag en het bedrag van de uitbetaalde gezinsuitkeringen.

3. Indien het orgaan waarbij de aanvraag is ingediend, oordeelt dat zijn wetgeving toepasselijk is, maar niet prioritair van toepassing is overeenkomstig artikel 68, leden 1 en 2, van de basisverordening, neemt het onverwijld een voorlopig besluit betreffende de van toepassing zijnde prioriteitsregels, en zendt het de aanvraag overeenkomstig artikel 68, lid 3, van de basisverordening door naar het orgaan van de andere lidstaat en stelt het de aanvrager daarvan tevens in kennis. Laatstgenoemd orgaan bepaalt binnen twee maanden zijn standpunt ten aanzien van het genomen voorlopige besluit.

Indien het orgaan waaraan de aanvraag is doorgezonden, binnen twee maanden na ontvangst van de aanvraag geen standpunt inneemt, is het bovengenoemde voorlopige besluit van toepassing en betaalt het orgaan de uitkeringen waarin zijn wetgeving voorziet en stelt het het orgaan waarbij de aanvraag is ingediend in kennis van het bedrag van de uitbetaalde uitkeringen.

4. In geval van meningsverschil tussen de betrokken organen over welke wetgeving prioritair van toepassing is, is artikel 6, leden 2 tot en met 4, van de toepassingsverordening van toepassing. In dit verband is het in artikel 6, lid 2, van de toepassingsverordening genoemde orgaan van de woonplaats het orgaan van de woonplaats van het kind of de kinderen.

5. Het orgaan dat voorlopige uitkeringen heeft betaald voor een hoger bedrag dan uiteindelijk voor zijn rekening komt, kan zich volgens de procedure van artikel 73 van de toepassingsverordening tot het primair verantwoordelijke orgaan richten om het te veel betaalde terug te vorderen.

Artikel 61

Procedure voor toepassing van artikel 69 van de basisverordening

Voor de toepassing van artikel 69 van de basisverordening stelt de Administratieve Commissie een lijst op van de aanvullende of bijzondere gezinsuitkeringen voor wezen die onder dat artikel vallen. Indien de wetgeving die wordt toegepast door het orgaan dat prioritair bevoegd is niet voorziet in de toekenning van dergelijke aanvullende of bijzondere gezinsuitkeringen, zendt het elke aanvraag voor gezinsbijslagen, vergezeld van alle nodige documenten en inlichtingen, onverwijld door aan het orgaan van de lidstaat aan de wetgeving waarvan de betrokkene het langst onderworpen is geweest en die voorziet in dergelijke aanvullende of bijzondere gezinsuitkeringen voor wezen. In bepaalde gevallen kan dit betekenen dat onder dezelfde voorwaarden verder moet worden teruggeslagen tot aan het orgaan van de lidstaat onder welks wetgeving de betrokkene zijn kortste tijdvak van verzekering of wonen heeft vervuld.

TITEL IV

FINANCIËLE BEPALINGEN

HOOFDSTUK I

Vergoeding van de kosten voor prestaties op grond van de artikelen 35 en 41 van de basisverordening

Afdeling 1

Vergoeding op basis van de werkelijke uitgaven

Artikel 62

Beginselen

1. Voor de toepassing van artikel 35 en artikel 41 van de basisverordening wordt het werkelijke bedrag van de uitgaven voor de verleende verstrekkingen door het bevoegde orgaan aan het orgaan dat genoemde verstrekkingen heeft verleend, vergoed, zoals dit bedrag uit de boekhouding van laatstgenoemd orgaan blijkt, behoudens wanneer artikel 63 van de toepassingsverordening van toepassing is.

2. Indien het gehele of een gedeelte van het werkelijke bedrag van de uitgaven voor de in lid 1 bedoelde verstrekkingen niet blijkt uit de boekhouding van het orgaan dat deze heeft verleend, wordt het te vergoeden bedrag bepaald op basis van een vast bedrag dat wordt vastgesteld op grond van alle ter zake

dienende referenties die aan de beschikbare gegevens zijn ontleend. De Administratieve Commissie beoordeelt de grondslagen die voor de berekening van de vaste bedragen dienen, en stelt de hoogte ervan vast.

3. Voor de vergoeding kunnen geen hogere tarieven in rekening worden gebracht dan die welke gelden voor de verstrekkingen verleend aan verzekerden die zijn onderworpen aan de wetgeving die wordt toegepast door het orgaan dat de in lid 1 bedoelde verstrekkingen heeft verleend.

Afdeling 2

Vergoeding op basis van vaste bedragen

Artikel 63

Vaststelling van de betrokken lidstaten

1. De in artikel 35, lid 2, van de basisverordening bedoelde lidstaten met zodanige juridische of administratieve structuren dat toepassing van vergoeding op grond van de werkelijke uitgaven niet passend is, worden vermeld in bijlage III van de toepassingsverordening.

2. Voor de in bijlage III bij de toepassingsverordening vermelde lidstaten worden de bedragen van de verstrekkingen aan

- a) gezinsleden die niet in dezelfde lidstaat als de verzekerde wonen, als bedoeld in artikel 17 van de basisverordening, en aan
- b) gepensioneerden en hun gezinsleden, als bedoeld in artikel 24, lid 1, en de artikelen 25 en 26 van de basisverordening,

door de bevoegde organen vergoed aan de organen die deze verstrekkingen hebben verleend, op basis van een voor elk kalenderjaar vastgesteld vast bedrag. Dit vaste bedrag moet het bedrag van de werkelijke uitgaven zo dicht mogelijk benaderen.

Artikel 64

Methode voor de berekening van de vaste maandelijkse bedragen en van het vaste totaalbedrag

1. Voor elke crediteurlidstaat wordt het vaste maandelijkse bedrag per persoon (F_i) voor een kalenderjaar vastgesteld door de gemiddelde jaarlijkse kosten per persoon (Y_i), opgesplitst per leeftijdsklasse (i), te delen door 12 en door op het resultaat een aftrek (X) toe te passen volgens de volgende formule:

$$F_i = Y_i \cdot 1/12 \cdot (1-X)$$

waarbij:

— de index i (waarden $i = 1, 2$ en 3) staat voor de drie leeftijdsklassen die voor de berekening van de vaste bedragen worden gehanteerd:

$i = 1$: personen onder de 20 jaar

$i = 2$: personen tussen 20 en 64 jaar

$i = 3$: personen van 65 jaar en ouder

— Y_i staat voor de gemiddelde jaarlijkse kosten per persoon in leeftijdsklasse i , zoals gedefinieerd in lid 2

— de coëfficiënt X (0,20 of 0,15) staat voor de toegepaste aftrek, zoals omschreven in lid 3.

2. De gemiddelde jaarlijkse kosten per persoon (Y_i) in leeftijdsklasse i worden verkregen door de jaarlijkse uitgaven voor het totaal van de verstrekkingen die door de organen van de crediteurlidstaat zijn verleend aan alle personen van de betreffende leeftijdsklasse die onder zijn wetgeving vallen en op zijn grondgebied wonen, te delen door het gemiddelde aantal betrokkenen in deze leeftijdsklasse in het kalenderjaar in kwestie. De berekening wordt gebaseerd op de uitgaven uit hoofde van de in artikel 23 van de toepassingsverordening bedoelde stelsels.

3. De op het vaste maandelijkse bedrag toe te passen aftrek is in beginsel gelijk aan 20 % ($X = 0,20$). Deze aftrek is gelijk aan 15 % ($X = 0,15$) voor gepensioneerden en hun gezinsleden wanneer de bevoegde lidstaat niet in bijlage IV van de basisverordening wordt vermeld.

4. Voor elke debiteurlidstaat is het vaste totaalbedrag voor een kalenderjaar de som van de producten die worden verkregen door in elke leeftijdsklasse i de vastgestelde vaste maandelijkse bedragen per persoon te vermenigvuldigen met het aantal maanden dat door de betrokkenen in de crediteurlidstaat in die leeftijdsklasse is vervuld.

Het aantal maanden dat door de betrokkenen in de crediteurlidstaat is vervuld is de som van de kalendermaanden in een kalenderjaar waarin de betrokkenen vanwege hun woonplaats op het grondgebied van de crediteurlidstaat in aanmerking kwamen voor verstrekkingen op dat grondgebied voor rekening van de debiteurlidstaat. Deze maanden worden vastgesteld aan de hand van een inventaris die voor dit doel wordt bijgehouden door het orgaan van de woonplaats, zulks op basis van de door het bevoegde orgaan verstrekte bewijsstukken inzake de rechten van de rechthebbenden.

5. Uiterlijk ... (*) dient de Administratieve Commissie een specifiek verslag in over de toepassing van dit artikel, en met name over de in lid 3 bedoelde aftrekken. Op basis van dat verslag kan de Administratieve Commissie een voorstel indienen met wijzigingen die nodig kunnen blijken om ervoor te zorgen dat de berekening van de vaste bedragen de werkelijke uitgaven zo dicht mogelijk benadert en dat de in lid 3 bedoelde aftrekken geen aanleiding geven tot onevenwichtige betalingen of dubbele betalingen voor de lidstaten.

6. De Administratieve Commissie bepaalt volgens welke methoden en op welke wijze de in de leden 1 tot en met 5 bedoelde factoren voor de berekening van de vaste bedragen worden vastgesteld.

7. Onverminderd de leden 1 tot en met 4 kunnen de lidstaten de artikelen 94 en 95 van Verordening (EEG) nr. 574/72 van de Raad voor de berekening van het vaste bedrag blijven toepassen tot ... (*), op voorwaarde dat de in lid 3 vastgelegde aftrek wordt toegepast.

Artikel 65

Kennisgeving van de gemiddelde jaarlijkse kosten

1. Het bedrag van de gemiddelde jaarlijkse kosten per persoon in elke leeftijdsklasse voor een bepaald jaar wordt uiterlijk aan het eind van het tweede jaar na het jaar in kwestie aan de Rekencommissie meegedeeld. Bij niet-inachtneming van deze termijnen wordt het bedrag gehanteerd van de gemiddelde jaarlijkse kosten per persoon dat de Administratieve Commissie laatstelijk voor een jaar daarvoor heeft vastgesteld.

2. De gemiddelde jaarlijkse kosten, vastgesteld in overeenstemming met lid 1, worden elk jaar bekendgemaakt in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

(*) Vijf jaar na de inwerkingtreding van deze verordening.

Afdeling 3

Gemeenschappelijke bepalingen*Artikel 66***Procedure voor de vergoeding tussen organen onderling**

1. De vergoeding tussen de betrokken lidstaten vindt zo snel mogelijk plaats. Elk betrokken orgaan is verplicht de schuldvorderingen vóór de in deze afdeling vermelde termijnen te vergoeden zodra het daartoe in de mogelijkheid verkeert. Een betwisting betreffende een bepaalde schuldvordering mag de vergoeding van een andere schuldvordering of andere schuldvorderingen niet in de weg staan.

2. De in de artikelen 35 en 41 van de basisverordening bedoelde vergoedingen tussen de organen van de lidstaten lopen via het verbindingsorgaan. Er kan worden voorzien in een afzonderlijk verbindingsorgaan voor vergoedingen op grond van artikel 35 en artikel 41 van de basisverordening.

*Artikel 67***Termijnen voor de indiening en betaling van schuldvorderingen**

1. De op grond van de werkelijke uitgaven vastgestelde schuldvorderingen worden uiterlijk 12 maanden na afloop van het kalenderhalfjaar waarin deze vorderingen in de rekeningen van het crediteurorgaan zijn ingeschreven, bij het verbindingsorgaan van de debiteurlidstaat ingediend.

2. De voor een kalenderjaar op grond van vaste bedragen vastgestelde schuldvorderingen moeten bij het verbindingsorgaan van de debiteurlidstaat worden ingediend binnen 12 maanden na de maand waarin de gemiddelde kosten voor het jaar in kwestie in het *Publicatieblad van de Europese Unie* zijn bekendgemaakt. De in artikel 64, lid 4, van de toepassingsverordening bedoelde inventarissen worden uiterlijk aan het eind van jaar volgend op het referentiejaar ingediend.

3. In het in artikel 6, lid 5, tweede alinea, van de toepassingsverordening bedoelde geval neemt de in de leden 1 en 2 van dit artikel vastgelegde termijn geen aanvang voordat het bevoegde orgaan is vastgesteld.

4. Schuldvorderingen die na de in de leden 1 en 2 genoemde termijnen worden ingediend, worden niet in aanmerking genomen.

5. De schuldvorderingen worden door het debiteurorgaan binnen 18 maanden na afloop van de maand waarin zij bij het verbindingsorgaan van de debiteurlidstaat zijn ingediend, betaald aan het in artikel 66 van de toepassingsverordening bedoelde verbindingsorgaan van de crediteurlidstaat. Dit geldt niet voor de schuldvorderingen die het debiteurorgaan om een gegronde reden binnen deze termijn heeft afgewezen.

6. Betwistingen betreffende een schuldvordering worden geregeld uiterlijk binnen 36 maanden na de maand waarin de schuldvordering is ingediend.

7. De Rekencommissie faciliteert de definitieve afsluiting van de rekeningen in gevallen waarin er geen regeling binnen de in lid 6 vastgelegde termijn kan worden getroffen, en zij geeft op gemotiveerd verzoek van een van de partijen haar advies over een betwisting binnen zes maanden na de maand waarin de zaak aan haar is voorgelegd.

*Artikel 68***Moratoire interesten en interesten op voorschotten**

1. Vanaf het einde van de in artikel 67, lid 5, van de toepassingsverordening vastgelegde periode van 18 maanden, kan door het crediteurorgaan interest worden geïnd op openstaande schuldvorderingen, tenzij het debiteurorgaan binnen zes maanden vanaf het einde van de maand waarin de schuldvordering is ingediend, een voorschot heeft betaald van ten minste 90 % van de totale schuldvordering ingediend uit hoofde van artikel 67, lid 1 of 2, van de toepassingsverordening. Voor de gedeelten van de schuldvordering die buiten het voorschot vallen, kan enkel interest worden aangerekend vanaf het einde van de in artikel 67, lid 6, van de toepassingsverordening vastgelegde periode van 36 maanden.

2. De interest wordt berekend op basis van de referentievoet die door de Europese Centrale Bank wordt toegepast op haar belangrijkste herfinancieringsverrichtingen. De toegepaste referentievoet is die welke geldt op de eerste dag van de maand waarin de betaling verschuldigd is.

3. Een verbindingsorgaan kan niet worden verplicht een voorschot als bedoeld in lid 1 te aanvaarden. Indien het verbindingsorgaan zulk een aanbod afwijst, heeft het crediteurorgaan evenwel niet meer het recht om moratoire interesten in verband met de betrokken schuldvorderingen aan te rekenen buiten het bepaalde in de tweede zin van lid 1.

*Artikel 69***Afsluiting van de jaarrekeningen**

1. Overeenkomstig artikel 72, onder g), van de basisverordening stelt de Administratieve Commissie op basis van het verslag van de Rekencommissie voor elk kalenderjaar een stand van de schuldvorderingen op. Hiertoe delen de verbindingsorganen de Rekencommissie binnen de door haar vastgestelde termijnen en op de door haar vastgestelde wijze het bedrag mede van de ingediende, betaalde of betwiste schuldvorderingen (crediteurpositie) enerzijds, en het bedrag van de ontvangen, betaalde of betwiste schuldvorderingen (debiteurpositie) anderzijds.

2. De Administratieve Commissie kan elk onderzoek laten instellen, dienstig voor de controle op de statistische en boekhoudkundige gegevens, aan de hand waarvan de jaarlijkse stand van de schuldvorderingen bedoeld in lid 1 wordt opgesteld, inzonderheid om na te gaan of deze gegevens in overeenstemming zijn met de voorschriften van deze titel.

HOOFDSTUK II

Vergoeding van werkloosheidsuitkeringen op grond van artikel 65 van de basisverordening

Artikel 70

Vergoeding van werkloosheidsuitkeringen

Bij ontstentenis van het in artikel 65, lid 8, van de basisverordening bedoelde akkoord richt het orgaan van de woonplaats aan het orgaan van de lidstaat aan de wetgeving waarvan de recht-hebbende het laatst onderworpen is geweest, een verzoek om vergoeding van werkloosheidsuitkeringen op grond van artikel 65, leden 6 en 7, van de basisverordening. Het verzoek wordt gedaan binnen zes maanden na het einde van het kalender-halfjaar waarin de laatste betaling van de werkloosheidsuitkering, waarvan terugbetaling wordt verzocht, is verricht. Het verzoek vermeldt het bedrag van de uitkeringen die gedurende de in artikel 65, leden 6 en 7, van de basisverordening bedoelde tijdvakken van drie of vijf maanden zijn betaald, het tijdvak waarover deze uitkeringen zijn betaald en de identificatiegegevens van de werkloze. De aanvragen worden ingediend en betaald via de verbindingsorganen van de betrokken lidstaten.

Verzoeken die na de in de eerste alinea genoemde termijn worden ingediend, behoeven niet in aanmerking te worden genomen.

Artikel 66, lid 1, en artikel 67, leden 5 tot en met 7, van de toepassingsverordening zijn van overeenkomstige toepassing.

Na afloop van de in artikel 67, lid 5, van de toepassingsverordening bedoelde periode van 18 maanden kan het crediteurorgaan de nog openstaande schuldvorderingen vermeerderen met interest. De interest wordt berekend overeenkomstig artikel 68, lid 2, van deze verordening.

Het maximumbedrag van de in de derde zin van artikel 65, lid 6, van de basisverordening bedoelde vergoeding is per geval het bedrag van de uitkering waarop een betrokkene recht zou hebben op grond van de wetgeving van de lidstaat waaraan hij het laatst was onderworpen, indien hij geregistreerd was bij de diensten voor arbeidsvoorziening van die lidstaat. In de betrekkingen tussen de in bijlage V bij de toepassingsverordening vermelde lidstaten stellen de bevoegde organen van één van deze lidstaten aan de wetgeving waarvan de betrokkene het laatst was onderworpen, echter het maximumbedrag per geval vast op basis van het gemiddelde bedrag van de werkloosheidsuitkeringen die in het voorgaande kalenderjaar onder de wetgeving van die lidstaat werden verstrekt.

HOOFDSTUK III

Terugvordering van ten onrechte verstrekte prestaties, terug-en invordering van voorlopige betalingen en premies, verrekening en bijstand bij terug- en invordering

Afdeling 1

Beginselen

Artikel 71

Gemeenschappelijke bepalingen

Voor de toepassing van artikel 84 van de basisverordening en binnen het bij dit artikel vastgestelde kader vindt de invordering

van schuldvorderingen zoveel mogelijk plaats door middel van verrekening, zowel tussen de organen van de lidstaten, als ten aanzien van de betrokken natuurlijke of rechtspersoon overeenkomstig de artikelen 72 tot en met 74 van de toepassingsverordening. Wanneer de schuldvordering geheel of gedeeltelijk niet door middel van de verrekening kan worden geïnd, wordt het resterende deel van de verschuldigde bedragen ingevorderd overeenkomstig de artikelen 75 tot en met 85 van de toepassingsverordening.

Afdeling 2

Verrekening

Artikel 72

Ten onrechte ontvangen prestaties

1. Indien het orgaan van een lidstaat aan een persoon onverschuldigd uitkeringen heeft verstrekt, dan kan dit orgaan, op de wijze en binnen de grenzen als bepaald in de door dit orgaan toegepaste wetgeving, aan het orgaan van een andere lidstaat dat verantwoordelijk is voor het betalen van uitkeringen aan de betrokkene, verzoeken om, ongeacht de tak van de sociale zekerheid in het kader waarvan de uitkeringen worden betaald, het onverschuldigde bedrag in te houden op eventuele achterstallige of lopende betalingen aan de betrokkene. Het orgaan van de laatstgenoemde lidstaat houdt het bedrag in op de wijze, onder de voorwaarden en binnen de grenzen als voor een dergelijke verrekeningsprocedure is bepaald bij de wetgeving die door dit orgaan wordt toegepast alsof het door dit orgaan zelf te veel betaalde bedragen betreft, en maakt het ingehouden bedrag over aan het orgaan dat de onverschuldigde bedragen heeft uitbetaald.

2. In afwijking van lid 1 kan het orgaan van een lidstaat, indien het een persoon een onverschuldigd uitkeringsbedrag heeft uitbetaald bij de vaststelling of de herziening van een invaliditeitsuitkering of een oudersdoms- of nabestaandenpensioen op grond van titel III, hoofdstukken 4 en 5, van de basisverordening, het orgaan van een andere lidstaat dat verantwoordelijk is voor de betaling van een overeenkomstige uitkering aan de betrokkene, verzoeken het onverschuldigd betaalde bedrag in te houden op de aan de betrokken persoon verschuldigde achterstallige bedragen. Nadat het laatstgenoemde orgaan het orgaan dat een onverschuldigd bedrag heeft betaald, op de hoogte heeft gesteld van deze achterstallige betalingen, deelt de instelling die het onverschuldigde bedrag heeft betaald binnen twee maanden het verschuldigde bedrag mede. Indien het orgaan dat achterstallige bedragen verschuldigd is, de mededeling binnen de termijn ontvangt, draagt het het ingehouden bedrag over aan het orgaan dat de onverschuldigde bedragen had uitbetaald. Na het verstrijken van de termijn worden de achterstallige bedragen onverwijld aan de betrokkene uitbetaald.

3. Indien een persoon in een lidstaat sociale bijstand heeft genoten gedurende een tijdvak waarin hij op grond van de wetgeving van een andere lidstaat recht op prestaties had, kan het orgaan dat de bijstand heeft verleend en een wettelijk verhaalsrecht heeft ten aanzien van de uitkeringen die aan de betrokkene verschuldigd zijn, aan het orgaan van een andere lidstaat dat prestaties aan hem verschuldigd is, verzoeken het voor bijstand uitgegeven bedrag in te houden op de sommen die die lidstaat aan de betrokkene betaalt.

Deze bepaling is van overeenkomstige toepassing op het gezinslid van een betrokken persoon dat op het grondgebied van een lidstaat bijstand heeft genoten gedurende een tijdvak waarin de verzekerde vanwege dat gezinslid op grond van de wetgeving van een andere lidstaat recht op uitkeringen had.

Het orgaan van een lidstaat dat een onverschuldigd bedrag aan bijstand heeft betaald, zendt een verklaring met daarin het hem verschuldigde bedrag aan het orgaan van de andere lidstaat, dat dit bedrag inhoudt, op de wijze, onder de voorwaarden en binnen de grenzen als voor een dergelijke verrekeningsprocedure is bepaald bij de door dit orgaan toegepaste wetgeving, en het ingehouden bedrag onverwijld overmaakt aan het orgaan dat het onverschuldigde bedrag had uitbetaald.

Artikel 73

Voorlopige betaalde prestaties in geld of voorlopig betaalde premies

1. Met het oog op de toepassing van artikel 6 van de toepassingsverordening stelt het orgaan dat voorlopige uitkeringen heeft betaald, hoogstens drie maanden nadat de toepasselijke wetgeving of het voor de betaling van de uitkeringen verantwoordelijke orgaan is vastgesteld, een verklaring op met daarin het bedrag dat voorlopig is betaald, en stuurt deze verklaring aan het als bevoegd aangemerkte orgaan.

Het orgaan dat is aangemerkt als bevoegd voor de betaling van de uitkeringen, houdt het uit hoofde van de voorlopige betaling verschuldigde bedrag in op de achterstallige betalingen van de overeenkomstige uitkeringen die het aan de betrokkene verschuldigd is en maakt onverwijld het ingehouden bedrag over aan het orgaan dat de voorlopige uitkeringen heeft betaald.

Indien de voorlopig betaalde uitkeringen de achterstallige betalingen overtreffen of indien er geen achterstallige betalingen zijn, houdt het als bevoegd aangemerkte orgaan het bedrag in op de lopende betalingen onder de voorwaarden en binnen de grenzen als voor een dergelijke verrekeningsprocedure is bepaald bij de wetgeving die door dit orgaan wordt toegepast, en maakt het het ingehouden bedrag onverwijld over aan het orgaan dat de voorlopige uitkeringen heeft betaald.

2. Het orgaan dat van een rechtspersoon en/of natuurlijke persoon voorlopige premies heeft ontvangen, gaat pas over tot terugbetaling van de bedragen in kwestie aan de persoon die deze heeft betaald, nadat het bij het als bevoegd aangemerkte orgaan navraag heeft gedaan naar de bedragen die op grond van artikel 6, lid 4, van de toepassingsverordening eventueel aan dit orgaan verschuldigd zijn.

Op verzoek van het als bevoegd aangemerkte orgaan, welk verzoek uiterlijk drie maanden na de vaststelling van de toepasselijke wetgeving wordt ingediend, maakt het orgaan dat voorlopige premies heeft ontvangen, deze premies aan dit orgaan over, opdat deze worden verrekend met de over dezelfde periode door de betrokken rechts- of natuurlijke persoon aan het voor de betrokken periode als bevoegd aangemerkte orgaan verschuldigde premies. De overgemaakte premies worden met terugwer-

kende kracht geacht betaald te zijn aan het als bevoegd aangemerkte orgaan.

Indien de voorlopig betaalde premies meer bedragen dan de betrokken natuurlijke of rechtspersoon aan het als bevoegd aangemerkte orgaan verschuldigd is, betaalt het orgaan dat de premies voorlopig had ontvangen, het teveel betaalde bedrag aan de betrokken natuurlijke of rechtspersoon terug.

Artikel 74

Kosten in verband met verrekening

Er worden geen kosten in rekening gebracht indien de schuld wordt ingevorderd volgens de in de artikelen 72 en 73 van de toepassingsverordening bedoelde verrekeningsmethode.

Afdeling 3

Terug- en invordering

Artikel 75

Definities en algemene bepaling

1. In deze afdeling wordt verstaan onder:
 - „schuldvordering”, alle schuldvorderingen betreffende premies of onverschuldigd betaalde of verstrekte prestaties, met inbegrip van interesten, boetes, administratieve sancties, en alle overige lasten en kosten in verband met de schuldvordering overeenkomstig de wetgeving van de lidstaat waaruit de schuldvordering afkomstig is;
 - „verzoekende partij”, voor iedere lidstaat elk orgaan dat ten aanzien van een schuldvordering in bovenstaande zin om inlichtingen, notificatie dan wel invordering verzoekt;
 - „aangezochte partij”, voor iedere lidstaat elk orgaan waaraan een verzoek om informatie, notificatie dan wel een invordering kan worden gericht.
2. De verzoeken en daaraan gerelateerde contacten tussen de lidstaten vinden in de regel plaats via de aangewezen organen.
3. De praktische toepassingsmaatregelen, waaronder die met betrekking tot artikel 4 van de toepassingsverordening en die tot vaststelling van het minimumbedrag waarop een verzoek om invordering betrekking kan hebben, worden getroffen door de Administratieve Commissie.

Artikel 76

Verzoek om inlichtingen

1. Op verzoek van de verzoekende partij verstrekt de aangezochte partij alle inlichtingen die voor de verzoekende partij van nut kunnen zijn voor de invordering van haar schuldvordering.

Teneinde deze inlichtingen te verkrijgen, oefent de aangezochte partij de bevoegdheden uit die zijn vastgesteld bij de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen welke van toepassing zijn voor de invordering van soortgelijke schuldvorderingen, ontstaan in de eigen lidstaat.

2. Het verzoek om inlichtingen vermeldt de naam, het laatst bekende adres en eventuele andere relevante informatie voor de identificatie van de betrokken natuurlijke of rechtspersoon waarop de te verstrekken inlichtingen betrekking hebben, alsmede de aard en het bedrag van de schuldvordering uit hoofde waarvan het verzoek wordt ingediend.

3. De aangezochte partij is niet gehouden inlichtingen te verstrekken:

- a) welke zij niet zou kunnen verkrijgen voor de invordering van soortgelijke schuldvorderingen, ontstaan in de lidstaat waar zij gevestigd is;
- b) waarmee een commercieel, een industrieel of een beroepsgeheim zou worden onthuld; of
- c) waarvan mededeling de veiligheid of de openbare orde van de lidstaat zou kunnen aantasten.

4. De aangezochte partij stelt de verzoekende partij op de hoogte van de redenen voor het weigeren van een verzoek tot inlichtingen.

Artikel 77

Notificatie

1. Op verzoek van de verzoekende partij gaat de aangezochte partij volgens de in de eigen lidstaat voor de notificatie van overeenkomstige akten en beslissingen geldende regels over tot notificatie aan de geadresseerde van alle akten en beslissingen, met inbegrip van de gerechtelijke, met betrekking tot een schuldvordering en/of de invordering daarvan, die uit de lidstaat van de verzoekende partij afkomstig zijn.

2. Het verzoek tot notificatie vermeldt de naam en het adres van de betrokken geadresseerde en alle andere relevante informatie met betrekking tot diens identiteit waartoe de verzoekende partij normaliter toegang heeft, de aard en het onderwerp van de te notificeren akte of beslissing, en, indien noodzakelijk, naam en adres van de debiteur en alle andere relevante informatie betreffende diens identiteit en de in de akte of de beslissing bedoelde schuldvordering, alsmede alle andere nuttige inlichtingen.

3. De aangezochte partij stelt de verzoekende partij onverwijld op de hoogte van het gevolg dat aan het verzoek tot notificatie is gegeven en in het bijzonder van de datum waarop de akte of de beslissing aan de geadresseerde is toegezonden.

Artikel 78

Verzoek tot terug- of invordering

1. Het verzoek tot invordering van een schuldvordering dat de verzoekende partij tot de aangezochte partij richt, dient vergezeld te gaan van een officieel exemplaar of van een voor eensluidend gewaarmerkt afschrift van de executoriale titel dat is afgegeven in de lidstaat van de verzoekende partij, alsmede, in voorkomend geval, van het origineel of van een voor eenslui-

dend gewaarmerkt afschrift van andere voor de invordering nodige documenten.

2. De verzoekende partij kan slechts een verzoek tot invordering indienen:

- a) indien de schuldvordering of de executoriale titel in haar eigen lidstaat niet wordt betwist, behalve wanneer artikel 81, lid 2, tweede alinea, van de toepassingsverordening wordt toegepast;
- b) wanneer zij in de eigen lidstaat de daartoe ter beschikking staande passende invorderingsprocedures heeft ingesteld welke op grond van de in lid 1 bedoelde titel kunnen worden uitgevoerd, en de genomen maatregelen niet tot volledige betaling van de schuldvordering zullen leiden;
- c) indien de in haar eigen wetgeving vastgestelde verjaringstermijn nog niet is overschreden.

3. In het verzoek tot invordering worden vermeld:

- a) naam, adres en alle andere relevante informatie betreffende de identiteit van de betrokken natuurlijke of rechtspersoon en/of de derde die houder is van hem toebehorende vermogensbestanddelen;
- b) naam, adres en alle andere relevante informatie betreffende de identiteit van de verzoekende partij;
- c) een verwijzing naar de executoriale titel die is afgegeven in de lidstaat van de verzoekende partij;
- d) aard en bedrag van de schuldvordering, met inbegrip van hoofdsom, interesten, boetes en administratieve sancties en alle overige lasten en kosten, uitgedrukt in de valuta van de lidstaten van de verzoekende en van de aangezochte partij;
- e) de datum waarop de titel aan de geadresseerde is genotificeerd door de verzoekende partij en/of door de aangezochte partij;
- f) de datum met ingang waarvan en de periode gedurende welke de executie mogelijk is volgens het geldende recht van de lidstaat van de verzoekende partij;
- g) alle overige relevante informatie.

4. Het verzoek tot invordering bevat voorts een verklaring waarin de verzoekende partij bevestigt dat aan de voorwaarden van lid 2 is voldaan.

5. De verzoekende partij doet alle nuttige inlichtingen die haar bereiken met betrekking tot de zaak die de aanleiding was voor het verzoek tot invordering, onverwijld aan de aangezochte partij toekomen.

Artikel 79

Executoriale titel van de schuldvordering

1. Overeenkomstig artikel 84, lid 2, van de basisverordening wordt de executoriale titel van de schuldvordering rechtstreeks erkend en automatisch behandeld als een executoriale titel van een schuldvordering uit de lidstaat van de aangezochte partij.

2. Onverminderd lid 1 kan de executoriale titel van de schuldvordering, in voorkomend geval en volgens de bepalingen welke van toepassing zijn in de lidstaat van de aangezochte partij, worden bekrachtigd als, erkend als, aangevuld met of vervangen door een op het grondgebied van die lidstaat geldende executoriale titel.

Tenzij de derde alinea van dit lid van toepassing is, beijveren de lidstaten zich om binnen drie maanden na ontvangst van het verzoek tot invordering de formaliteiten betreffende bekrachtiging, erkenning, aanvulling of vervanging van de titel te vervullen. De lidstaten kunnen het vervullen daarvan niet weigeren indien de executoriale titel in behoorlijke vorm is opgesteld. De aangezochte partij stelt de verzoekende partij in kennis van de redenen waarom de periode van drie maanden niet kan worden nageleefd.

Ingeval het vervullen van één van deze formaliteiten aanleiding geeft tot een geschil in verband met de schuldvordering en/of de door de verzoekende partij afgegeven executoriale titel, is artikel 81 van de toepassingsverordening van toepassing.

Artikel 80

Wijze en termijnen van betaling

1. De invordering geschiedt in de valuta van de lidstaat van de aangezochte partij. De aangezochte partij dient het volledige door haar ingevorderde bedrag van de schuldvordering aan de verzoekende partij over te maken.

2. De aangezochte partij kan, indien de in haar lidstaat geldende wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen dit toelaten, en na raadpleging van de verzoekende partij, aan de debiteur uitstel van betaling verlenen of een betaling in termijnen toestaan. De door de aangezochte partij uit hoofde van dit uitstel van betaling geïnde interesten dienen eveneens te worden overgemaakt aan de verzoekende partij.

Met ingang van de datum waarop de executoriale titel van de schuldvordering rechtstreeks is erkend overeenkomstig artikel 79, lid 1, van de toepassingsverordening dan wel is bekrachtigd, erkend, aangevuld of vervangen overeenkomstig artikel 79, lid 2, wordt interest geïnd wegens niet-tijdige betaling op grond van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die van toepassing zijn in de lidstaat van de aangezochte partij, welke interest eveneens dient te worden overgemaakt aan de verzoekende partij.

Artikel 81

Betwisting met betrekking tot de schuldvordering of de executoriale titel van de schuldvorderingen of betwisting met betrekking tot de uitvoeringsmaatregelen

1. Indien gedurende de invorderingsprocedure de schuldvordering en/of de in de lidstaat van de verzoekende partij afgegeven executoriale titel door een belanghebbende partij worden betwist, wordt de rechtsvordering door deze partij voor de bevoegde instantie van de lidstaat van de verzoekende partij gebracht, overeenkomstig de in deze laatste lidstaat geldende rechtsregels. Deze rechtsvordering wordt door de verzoekende instantie onverwijld aan de aangezochte instantie genotificeerd. Bovendien kan de belanghebbende partij de aangezochte partij over de rechtsvordering inlichten.

2. Zodra de aangezochte partij de in lid 1 bedoelde notificatie of informatie heeft ontvangen, hetzij van de verzoekende, hetzij van de belanghebbende partij, schorst zij de executieprocedure in afwachting van de beslissing van de op dit gebied

bevoegde instantie, tenzij de verzoekende partij overeenkomstig de tweede alinea van dit lid anders verzoekt. Indien de aangezochte partij dit nodig acht, en onverminderd artikel 83 van de toepassingsverordening, kan zij overgaan tot het nemen van conservatoire maatregelen om de invordering te waarborgen, voor zover de in haar lidstaat geldende wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen zulks toestaan voor soortgelijke schuldvorderingen.

Niettegenstaande de eerste alinea kan de verzoekende partij overeenkomstig de in haar lidstaat geldende wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen en administratieve praktijken de aangezochte partij verzoeken een betwiste schuldvordering in te vorderen, mits de desbetreffende in de lidstaat van de aangezochte partij geldende wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen en administratieve praktijken zulks toelaten. Indien de uitkomst van deze betwisting vervolgens voor de schuldenaar gunstig uitvalt, is de verzoekende partij gehouden tot terugbetaling van elk ingevorderd bedrag, vermeerderd met de vergoedingen die overeenkomstig de in de lidstaat van de aangezochte partij geldende wetgeving verschuldigd kunnen zijn.

3. Wanneer de betwisting betrekking heeft op uitvoeringsmaatregelen die zijn getroffen in de lidstaat van de aangezochte partij, wordt de rechtsvordering voor de passende instantie van deze lidstaat gebracht, overeenkomstig de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen van deze lidstaat.

4. Wanneer de passende instantie waarvoor de rechtsvordering overeenkomstig lid 1 is gebracht, een gewone of administratieve rechter is, vormt de uitspraak van deze rechter, voor zover zij gunstig is voor de verzoekende partij en zij het mogelijk maakt om de schuldvordering in de lidstaat waar de verzoekende partij gevestigd is, in te vorderen, de „executoriale titel” in de zin van de artikelen 78 en 79 van de toepassingsverordening, en wordt de schuldvordering op grond van deze uitspraak ingevorderd.

Artikel 82

Beperkingen van de bijstand

1. De aangezochte partij is niet gehouden:

a) de in de artikelen 78 tot en met 81 van de toepassingsverordening genoemde bijstand te verlenen, indien de invordering van de schuldvordering, wegens de situatie van de debiteur, in de lidstaat van de aangezochte partij ernstige moeilijkheden van economische of sociale aard zou opleveren, voor zover de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen en de administratieve praktijken die gelden in de lidstaat van de aangezochte partij zulks toelaten voor soortgelijke binnenlandse schuldvorderingen;

b) de in de artikelen 76 tot en met 81 van de toepassingsverordening bedoelde bijstand te verlenen, indien het eerste verzoek op grond van de artikelen 76, 77 en 78 van de toepassingsverordening betrekking heeft op schuldvorderingen die meer dan vijf jaar bestaan, te rekenen vanaf het tijdstip van vaststelling van de executoriale titel in overeenstemming met de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen of de administratieve praktijken die gelden in de lidstaat van de verzoekende partij, tot de datum van het verzoek. In gevallen waarin de schuldvordering of de titel wordt betwist, wordt de termijn evenwel berekend vanaf het tijdstip waarop de lidstaat van de verzoekende partij vaststelt dat de schuldvordering of executoriale titel van de schuldvordering niet langer kan worden betwist.

2. De aangezochte partij stelt de verzoekende partij op de hoogte van de beweegredenen die zich verzetten tegen het voldoen aan het verzoek om bijstand.

Artikel 83

Verjaring

1. Vraagstukken met betrekking tot de verjaring worden als volgt geregeld:

- a) wat de schuldvordering en de executoriale titel betreft, volgens de geldende wetgeving van de lidstaat van de verzoekende partij; en tevens
- b) wat de uitvoeringsmaatregelen in de lidstaat van de aangezochte partij betreft, volgens de geldende wetgeving van de lidstaat van de aangezochte partij;

De verjaring overeenkomstig de geldende wetgeving van de lidstaat van de aangezochte partij begint te lopen op de dag waarop de titel rechtstreeks is erkend dan wel is bekrachtigd, erkend, aangevuld of vervangen overeenkomstig artikel 79 van de toepassingsverordening.

2. De overeenkomstig een verzoek om bijstand door de aangezochte partij genomen maatregelen tot invordering van schuldvorderingen, die, indien zij door de verzoekende partij zouden zijn genomen, tot gevolg zouden hebben gehad dat de verjaring volgens de rechtsregels die gelden in de lidstaat waar de verzoekende partij is gevestigd, zou zijn opgeschort of onderbroken, worden, voor wat dit gevolg betreft, beschouwd als te zijn genomen in deze laatste staat.

Artikel 84

Conservatoire maatregelen

Op met redenen omkleed verzoek van de verzoekende partij gaat de aangezochte partij over tot het nemen van conservatoire maatregelen teneinde de invordering van een schuldvordering te waarborgen, voor zover de in de lidstaat van de aangezochte partij geldende wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen zulks toestaan.

Voor de uitvoering van de eerste alinea zijn de artikelen 78, 79, 81 en 82 van de toepassingsverordening van overeenkomstige toepassing.

TITEL V

DIVERSE BEPALINGEN, OVERGANGS- EN SLOTBEPALINGEN

Artikel 87

Geneeskundig onderzoek en administratieve controle

1. Onverminderd andere specifieke bepalingen wordt, indien een rechthebbende op of aanvrager van prestaties, dan wel een lid van diens gezin, op het grondgebied van een andere lidstaat woont of verblijft dan die waar zich het debiteurorgaan bevindt, het geneeskundig onderzoek op verzoek van laatstgenoemd orgaan verricht door het orgaan van de woon- of verblijfplaats van de rechthebbende, volgens de procedures die zijn vastgelegd in de door dit orgaan toegepaste wetgeving.

Het debiteurorgaan stelt het orgaan van de woon- of verblijfplaats in kennis van eventuele speciale vereisten waaraan moet

Artikel 85

Kosten in verband met de invordering

1. De aangezochte partij verricht de invordering bij de betrokken natuurlijke of rechtspersoon en houdt daarbij overeenkomstig de in de lidstaat van de aangezochte partij, ten aanzien van vergelijkbare schuldvorderingen geldende wettelijke of administratiefrechtelijke bepalingen, alle door haar in verband met de invordering gemaakte kosten in.

2. De wederzijdse bijstand die uit hoofde van deze afdeling wordt verstrekt is in de regel kosteloos. Wanneer zich echter bij een invordering een bijzonder probleem voordoet of de kosten zeer hoog zijn, kunnen de verzoekende en de aangezochte partij per geval specifieke afspraken maken over de modaliteiten van de vergoeding.

3. De lidstaat van de verzoekende partij blijft ten opzichte van de lidstaat van de aangezochte partij aansprakelijk voor de kosten en mogelijke verliezen welke het gevolg zijn van vorderingen die niet gerechtvaardigd zijn bevonden wat de gegrondheid van de schuldvordering of de geldigheid van de door de verzoekende partij afgegeven titel betreft.

Artikel 86

Evaluatieclausule

1. Uiterlijk in het vierde volledige kalenderjaar van uitvoering van de toepassingsverordening legt de Administratieve Commissie een verslag over inzake de in artikel 67, leden 2, 5 en 6, van de toepassingsverordening vastgelegde termijnen.

Op basis van dit verslag kan de Europese Commissie in voorkomend geval voorstellen indienen om deze termijnen te herzien met als doel een substantiële inkorting ervan.

2. Uiterlijk ... (*) dient de Administratieve Commissie een verslag in waarin specifiek de toepassing van Titel IV, hoofdstukken I en III van de toepassingsverordening, wordt geëvalueerd, met name met betrekking tot de procedures en termijnen van artikel 67, leden 2, 5 en 6, van de toepassingsverordening en de invorderingsprocedures van de artikelen 75 tot en met 85 van de toepassingsverordening.

Naar aanleiding van dit verslag kan de Europese Commissie, indien nodig, passende voorstellen indienen om deze procedures doeltreffender en evenwichtiger te maken.

worden voldaan en van de aspecten waaraan in het geneeskundig onderzoek aandacht moet worden besteed.

2. Het orgaan van de woon- of verblijfplaats doet aan het debiteurorgaan dat om het geneeskundig onderzoek heeft verzocht een rapport toekomen. Dit orgaan is gebonden door de bevindingen van het orgaan van de woon- of verblijfplaats.

Het debiteurorgaan behoudt zich het recht voor de rechthebbende door een arts van zijn keuze te laten onderzoeken. De rechthebbende kan echter alleen worden verzocht zich naar de lidstaat van het debiteurorgaan te begeven, indien hij in staat is de reis te ondernemen zonder dat dit zijn gezondheid schaadt en mits reis- en verblijfkosten voor rekening komen van het debiteurorgaan.

(*) Vijf jaar na de inwerkingtreding van deze verordening.

3. Indien een rechthebbende op of aanvrager van prestaties, of een lid van diens gezin, op het grondgebied van een andere lidstaat woont of verblijft dan die waar zich het debiteurorgaan bevindt, wordt de administratieve controle op verzoek van dit orgaan uitgeoefend door het orgaan van de woon- of verblijfplaats van de rechthebbende.

Lid 2 is van toepassing.

4. De leden 2 en 3 zijn tevens van toepassing wanneer de mate van afhankelijkheid van een rechthebbende op of aanvrager van langdurige-zorgprestaties in de zin van artikel 34 van de basisverordening wordt bepaald of gecontroleerd.

5. De bevoegde autoriteiten of de bevoegde organen van twee of meer lidstaten kunnen specifieke bepalingen en procedures vaststellen ter verbetering van de gedeeltelijke of volledige geschiktheid voor de arbeidsmarkt van rechthebbenden of aanvragers en hun deelname aan trajecten of programma's in de lidstaat waar zij wonen of verblijven die zijn gericht op verbetering van de geschiktheid voor de arbeidsmarkt.

6. In afwijking van het in artikel 76, lid 2, van de basisverordening neergelegde beginsel van kosteloze administratieve samenwerking, worden de daadwerkelijke uitgaven voor de in de leden 1 tot en met 5 genoemde controles, door het debiteurorgaan dat om de controles had verzocht, terugbetaald aan het orgaan dat werd verzocht de controles uit te voeren.

Artikel 88

Kennisgevingen

1. De lidstaten stellen de Europese Commissie in kennis van de gegevens betreffende de in artikel 1, onder m), q) en r), van de basisverordening en in artikel 1, lid 2, onder a) en b), van de toepassingsverordening bedoelde instanties en van de overeenkomstig de toepassingsverordening aangewezen organen.

2. De in lid 1 bedoelde instanties krijgen de beschikking over een elektronische identiteit in de vorm van een identificatiecode en een elektronisch adres.

3. De Administratieve Commissie stelt de structuur, de inhoud en de exacte wijze vast waarop de in lid 1 bedoelde kennisgeving geschiedt, inclusief de gemeenschappelijke vorm en het model van de kennisgeving.

4. Bijlage IV vermeldt nadere gegevens van de voor het publiek toegankelijke gegevensbank met de in lid 1 bedoelde informatie. De gegevensbank wordt opgericht en beheerd door de Europese Commissie. De lidstaten zijn echter verantwoordelijk voor het invoeren van hun eigen nationale contactinformatie in deze gegevensbank. Voorts zorgen de lidstaten ervoor dat de op grond van lid 1 vereiste ingevoerde nationale contactinformatie correct is.

5. De lidstaten zijn ervoor verantwoordelijk dat de in lid 1 bedoelde informatie actueel blijft.

Artikel 89

Informatie

1. De Administratieve Commissie verschaft de informatie die de betrokken partijen nodig hebben om hun rechten te kennen en te weten welke administratieve formaliteiten zij dienen te vervullen om deze rechten geldend te maken. De informatie wordt bij voorkeur langs elektronische weg verspreid, door deze online te publiceren op openbare sites. De Administratieve Commissie draagt er zorg voor dat de informatie regelmatig wordt bijgewerkt en ziet toe op de kwaliteit van de aan de klanten verleende diensten.

2. Het in artikel 75 van de basisverordening bedoelde Raadgevend Comité kan advies uitbrengen en aanbevelingen doen ter verbetering van de informatie en de verspreiding daarvan.

3. De lidstaten zien erop toe dat de onder de basisverordening vallende personen kunnen vernemen welke veranderingen bij deze basisverordening en de toepassingsverordening worden doorgevoerd, zodat zij hun rechten geldend kunnen maken. Zij zorgen ook voor gebruikersvriendelijke diensten.

4. De bevoegde autoriteiten zien erop toe dat hun organen op de hoogte zijn van alle wettelijke en andere voorschriften van de Gemeenschap, met inbegrip van de besluiten van de Administratieve Commissie, op de gebieden en onder de voorwaarden van de basisverordening en de toepassingsverordening, en dat ze deze toepassen.

Artikel 90

Valutaomrekening

Voor de toepassing van de basisverordening en de toepassingsverordening is de wisselkoers tussen twee valuta's de door de Europese Centrale Bank bekendgemaakte referentievoets. De peildatum voor de berekening van de wisselkoers wordt vastgesteld door de Administratieve Commissie.

Artikel 91

Statistieken

De bevoegde autoriteiten stellen de statistieken betreffende de toepassing van de basisverordening en de toepassingsverordening op en doen deze aan het secretariaat van de Administratieve Commissie toekomen. Deze gegevens worden verzameld en gestructureerd volgens het plan en de methode die door de Administratieve Commissie worden vastgesteld. De Europese Commissie draagt zorg voor de verspreiding van deze informatie.

Artikel 92

Wijziging van de bijlagen

De bijlagen I, II, III, IV en IV van de toepassingsverordening en de bijlagen VI, VII, VIII en IX van de basisverordening kunnen op verzoek van de Administratieve Commissie bij een verordening van de Commissie worden gewijzigd.

Artikel 93

Overgangsbepalingen

Artikel 87 van de basisverordening is van toepassing op de onder de toepassingsverordening vallende situaties.

Artikel 94

Overgangsbepalingen betreffende pensioenen

1. Indien de verzekerde gebeurtenis voorafgaat aan de datum waarop de toepassingsverordening in de betrokken lidstaat in werking treedt en er vóór die datum nog geen uitkering op grond van de aanvraag om pensioen is toegekend, worden er, voor zover de verzekerde gebeurtenis recht geeft op een uitkering voor een aan die datum voorafgaand tijdvak, uit hoofde van de aanvraag twee uitkeringen vastgesteld:

- a) voor het tijdvak voorafgaand aan de datum waarop de toepassingsverordening op het grondgebied van de betrokken lidstaat in werking treedt, overeenkomstig Verordening (EEG) nr. 1408/71 of de verdragen die tussen de betrokken lidstaten van kracht zijn;
- b) voor het tijdvak dat ingaat op de datum waarop de onderhavige verordening op het grondgebied van de betrokken lidstaat in werking treedt, overeenkomstig de basisverordening.

Indien evenwel het bedrag dat berekend is op grond van het onder a) bepaalde, hoger is dan het bedrag dat is berekend op grond van het onder b) bepaalde, blijft de betrokkene recht houden op het bedrag dat is berekend op grond van het onder a) bepaalde.

2. De aanvraag om invaliditeitsuitkeringen, ouderdomsuitkeringen of nabestaandenspensioenen, die bij een orgaan van een lidstaat wordt ingediend vanaf de datum waarop de toepassingsverordening op het grondgebied van de betrokken lidstaat in werking treedt, leidt overeenkomstig het bepaalde in de basisverordening ambtshalve tot herziening van de uitkeringen welke reeds door het orgaan of de organen van één of meer lidstaten vóór deze datum voor dezelfde verzekerde gebeurtenis zijn toegekend, zonder dat als gevolg van deze herziening een lagere uitkering wordt toegekend.

Artikel 95

Overgangstermijn voor uitwisseling van elektronische gegevens

1. Aan iedere lidstaat kan voor de elektronische uitwisseling van gegevens in de zin van artikel 4, lid 2, van de toepassingsverordening, een overgangstermijn worden toegestaan.

Deze overgangstermijnen bedragen ten hoogste 24 maanden te rekenen vanaf de datum waarop de toepassingsverordening in werking treedt.

Indien de aanleg van de nodige communautaire infrastructuur (het systeem voor de elektronische uitwisseling van gegevens betreffende sociale zekerheid — EESSI) evenwel aanzienlijke vertraging oploopt ten opzichte van de inwerkingtreding van de toepassingsverordening, kan de Administratieve Commissie besluiten deze perioden op passende wijze te verlengen.

2. Ter wille van de noodzakelijke gegevensuitwisseling met het oog op de toepassing van de basisverordening en de toepassingsverordening, worden de praktische regelingen voor eventuele in lid 1 bedoelde noodzakelijke overgangstermijnen vastgesteld door de Administratieve Commissie.

Artikel 96

Intrekking

1. Verordening (EEG) nr. 574/72 wordt met ingang van ... (*) ingetrokken.

Verordening (EEG) nr. 574/72 blijft evenwel van kracht en behoudt haar rechtsgevolgen voor de toepassing van:

- a) Verordening (EG) nr. 859/2003 van de Raad van 14 mei 2003 tot uitbreiding van de bepalingen van Verordening (EEG) nr. 1408/71 en Verordening (EEG) nr. 574/72 tot onderdanen van derde landen die enkel door hun nationaliteit nog niet onder deze bepalingen vallen ⁽¹⁾, zulks zolang genoemde verordening niet wordt ingetrokken of gewijzigd;
- b) Verordening (EEG) nr. 1661/85 van de Raad van 13 juni 1985 tot vaststelling van de technische aanpassingen van de communautaire regelingen op het gebied van de sociale zekerheid van migrerende werknemers met betrekking tot Groenland ⁽²⁾, zulks zolang genoemde verordening niet wordt ingetrokken of gewijzigd;
- c) de Overeenkomst betreffende de Europese Economische Ruimte ⁽³⁾, de Overeenkomst tussen de Europese Gemeenschap en haar lidstaten, enerzijds, en de Zwitserse Bondsstaat, anderzijds, over het vrije verkeer van personen ⁽⁴⁾, alsmede andere overeenkomsten die een verwijzing bevatten naar Verordening (EEG) nr. 574/72, zulks zolang genoemde overeenkomsten niet worden gewijzigd als gevolg van deze verordening.

2. Verwijzingen naar Verordening (EEG) nr. 574/72 in Richtlijn 98/49/EG van de Raad van 29 juni 1998 betreffende de bescherming van de rechten op aanvullend pensioen van werknemers en zelfstandigen die zich binnen de Gemeenschap verplaatsen ⁽⁵⁾, en meer in het algemeen in alle andere handelingen van de Gemeenschap, moeten worden gelezen als verwijzingen naar de toepassingsverordening.

Artikel 97

Bekendmaking en inwerkingtreding

Deze verordening wordt in het *Publicatieblad van de Europese Unie* bekendgemaakt en treedt in werking op ... (**).

(*) Datum van inwerkingtreding van deze verordening.

⁽¹⁾ PB L 124 van 20.5.2003, blz. 1.

⁽²⁾ PB L 160 van 20.6.1985, blz. 7.

⁽³⁾ PB L 1 van 3.1.1994, blz. 1.

⁽⁴⁾ PB L 114 van 30.4.2002, blz. 6.

⁽⁵⁾ PB L 209 van 25.7.1998, blz. 46.

(**) Eerste dag van de maand volgend op de periode van zes maanden na de datum van bekendmaking, maar in geen geval vóór 1 januari 2010.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te ...

Voor het Europees Parlement

De voorzitter

...

Voor de Raad

De voorzitter

...

BIJLAGE I

VAN KRACHT GEBLEVEN TOEPASSINGSBEPALINGEN VAN BILATERALE OVEREENKOMSTEN, EN NIEUWE BILATERALE UITVOERINGSOVEREENKOMSTEN**(bedoeld in artikel 8, lid 1, en artikel 9, lid 2, van de toepassingsverordening)**

BELGIË-DENEMARKEN

Briefwisseling van 8 mei 2006 en 21 juni 2006 betreffende de overeenkomst inzake de vergoeding van het werkelijke bedrag van de prestatie die is verleend aan de gezinsleden van een in België verzekerde persoon die al dan niet in loondienst werkzaam is, in het geval dat het gezinslid in Denemarken verblijft, en aan in België verzekerde, maar in Denemarken verblijvende gepensioneerden en/of hun gezinsleden

BELGIË — DUITSLAND

Akkoord van 29 januari 1969 betreffende de inning en terugvordering van socialezekerheidsbijdragen

BELGIË — IERLAND

Briefwisseling van 19 mei 1981 en 28 juli 1981 betreffende artikel 36, lid 3, en artikel 70, lid 3, van Verordening (EEG) nr. 1408/71 (wederzijds afzien van vergoeding van de kosten van verstrekkingen en werkloosheidsuitkeringen uit hoofde van de hoofdstukken 1 en 6 van titel III van Verordening (EEG) nr. 1408/71) en artikel 105, lid 2, van Verordening (EEG) nr. 574/72 (wederzijds afzien van vergoeding van de kosten van administratieve en medische controles)

BELGIË — SPANJE

Overeenkomst van 25 mei 1999 over de vergoeding van de uitgaven voor verstrekkingen die verleend zijn overeenkomstig de Verordeningen (EEG) nr. 1408/71 en (EEG) nr. 574/72

BELGIË — FRANKRIJK

- a) Akkoord van 4 juli 1984 inzake de geneeskundige controles van in het ene land verblijvende en in het andere land tewerkgestelde grensarbeiders
- b) Overeenkomst van 14 mei 1976 betreffende het afzien van vergoeding van de kosten van administratieve en medische controle, gesloten op grond van artikel 105, lid 2, van Verordening (EEG) nr. 574/72
- c) Akkoord van 3 oktober 1977 ter uitvoering van artikel 92 van Verordening (EEG) nr. 1408/71 (inning van socialezekerheidspremies)
- d) Overeenkomst van 29 juni 1979 betreffende de wederkerige verzaking aan de terugbetaling grond van artikel 70, lid 3, van Verordening (EEG) nr. 1408/71 (kosten van werkloosheidsuitkeringen)
- e) Administratieve overeenkomst van 6 maart 1979 betreffende de toepassingsmodaliteiten van het Aanhangsel van 12 oktober 1978 bij de Overeenkomst tussen België en Frankrijk betreffende de maatschappelijke zekerheid in haar bepalingen van toepassing op de zelfstandigen
- f) Briefwisseling van 21 november 1994 en van 8 februari 1995 betreffende de modaliteiten van de vereffening van wederzijdse vorderingen uit hoofde van de artikelen 93, 94, 95 en 96 van Verordening (EEG) nr. 574/72

BELGIË — ITALIË

- a) Akkoord van 12 januari 1974 ter toepassing van artikel 105, lid 2, van Verordening (EEG) nr. 574/72
- b) Akkoord van 31 oktober 1979 ter toepassing van artikel 18, lid 9, van Verordening (EEG) nr. 574/72
- c) Briefwisseling van 10 december 1991 en 10 februari 1992 betreffende de terugbetaling van wederzijdse schuldvorderingen op grond van artikel 93 van Verordening (EEG) nr. 574/72
- d) Overeenkomst van 21 november 2003 betreffende de modaliteiten voor de vereffening van wederzijdse vorderingen uit hoofde van de artikelen 94 en 95 van Verordening (EEG) nr. 574/72 van de Raad

BELGIË — LUXEMBURG

- a) Akkoord van 28 januari 1961 inzake de inning van socialezekerheidspremies
- b) Overeenkomst van 16 april 1976 betreffende het afzien van vergoeding van de kosten van administratieve en medische controle, gesloten op grond van artikel 105, lid 2, van Verordening (EEG) nr. 574/72

BELGIË — VERENIGD KONINKRIJK

- a) Briefwisseling van 4 mei en 14 juni 1976 betreffende artikel 105, lid 2, van Verordening (EEG) nr. 574/72 (afzien van vergoeding voor de kosten van administratieve en medische controle)
- b) Briefwisseling van 18 januari en 14 maart 1977 betreffende artikel 36, lid 3, van Verordening (EEG) nr. 1408/71 (regeling betreffende de vergoeding of het afzien van vergoeding van de uitgaven voor verstrekkingen verleend in toepassing van titel III, hoofdstuk I, van Verordening (EEG) nr. 1408/71), als gewijzigd bij briefwisseling van 4 mei en 23 juli 1982 (regeling betreffende de vergoeding van kosten ingevolge artikel 22, lid 1, onder a), van Verordening (EEG) nr. 1408/71)

BULGARIJE — TSJECHIË

Artikel 29, leden 1 en 3, van het Administratieve Akkoord van 25 november 1998 en artikel 5, lid 4, van het Administratieve Akkoord van 30 november 1999 met betrekking tot het wederzijds afzien van vergoeding van de kosten van administratieve en medische controles

BULGARIJE — DUITSLAND

Artikel 8 en artikel 9 van het Administratieve Akkoord betreffende de toepassing van het Verdrag betreffende de sociale zekerheid van 17 december 1997 op het gebied van pensioenen

TSJECHIË — SLOWAKIJE

Artikelen 15 en 16 van het administratief akkoord van 8 januari 1993 betreffende de bepaling van een zetel van de werkgever en de plaats van verblijf met het oog op de toepassing van artikel 20 van het Verdrag van 29 oktober 1992 betreffende sociale zekerheid

DENEMARKEN — IERLAND

Briefwisseling van 22 december 1980 en 11 februari 1981 betreffende het wederzijds afzien van vergoeding van de kosten voor verstrekkingen van de verzekering bij ziekte, moederschap, arbeidsongeval en beroepsziekte, de uitgaven voor werkloosheidsuitkeringen, alsmede de kosten voor administratieve en medische controle (artikel 36, lid 3, artikel 63, lid 3, van Verordening (EEG) nr. 1408/71 en artikel 105, lid 2, van Verordening (EEG) nr. 574/72)

DENEMARKEN — GRIEKENLAND

Overeenkomst van 8 mei 1986 betreffende het gedeeltelijk afzien van vergoeding van de kosten voor verstrekkingen bij ziekte, moederschap, arbeidsongeval en beroepsziekte, en het afzien van vergoeding van de kosten voor administratieve en medische controle

DENEMARKEN — SPANJE

Overeenkomst van 11 december 2006 betreffende de vooruitbetaling, de termijnen en de terugbetaling van het werkelijke bedrag van de prestatie die is verleend aan de gezinsleden van een in Spanje verzekerde persoon die al dan niet in loondienst werkzaam is, in het geval dat het gezinslid in Denemarken verblijft, en aan in Spanje verzekerde, maar in Denemarken verblijvende gepensioneerden en/of hun gezinsleden

DENEMARKEN — FRANKRIJK

De regeling van 29 juni 1979 en de aanvullende regeling van 2 juni 1993 betreffende het gedeeltelijk afzien van vergoeding op grond van artikel 36, lid 3, en artikel 63, lid 3, van Verordening (EEG) nr. 1408/71 en het wederzijds afzien van vergoeding op grond van artikel 105, lid 2, van Verordening (EEG) nr. 574/72 (gedeeltelijk afzien van vergoeding van de kosten van verstrekkingen bij ziekte, moederschap, arbeidsongevallen en beroepsziekten alsmede afzien van vergoeding van de kosten van administratieve en medische controle)

DENEMARKEN — ITALIË

Overeenkomst van 18 november 1998 betreffende vergoeding van de kosten voor verstrekkingen van de verzekering bij ziekte, moederschap, arbeidsongeval en beroepsziekte, alsmede van de kosten voor administratieve en medische controle

DENEMARKEN — LUXEMBURG

Akkoord van 19 juni 1978 betreffende het wederzijds afzien van vergoedingen als bedoeld in artikel 36, lid 3, artikel 63, lid 3, en artikel 70, lid 3, van Verordening (EEG) nr. 1408/71 en artikel 105, lid 2, van Verordening (EEG) nr. 574/72 (uitgaven voor verstrekkingen bij ziekte, moederschap, arbeidsongevallen en beroepsziekten, uitgaven voor werkloosheidsuitkeringen, kosten van administratieve en medische controle)

DENEMARKEN — NEDERLAND

Briefwisseling van 30 maart en 25 april 1979, zoals gewijzigd bij overeenkomst van 12 december 2006, betreffende de vergoeding voor verstrekkingen van de verzekering bij ziekte, moederschap, arbeidsongevallen en beroepsziekten

DENEMARKEN — PORTUGAL

Overeenkomst van 17 april 1998 betreffende het gedeeltelijk afzien van terugbetaling van de vergoeding voor verstrekkingen van de verzekering bij ziekte, moederschap, arbeidsongevallen en beroepsziekten, alsmede van de kosten voor administratieve en medische controle

DENEMARKEN — FINLAND

Artikel 15 van het Noordse Verdrag betreffende de sociale zekerheid van 18 augustus 2003: Overeenkomst inzake het wederzijds afzien van terugbetaling van kosten en uitgaven in de zin van de artikelen 36, 63 en 70 van Verordening (EEG) nr. 1408/71 (voor verstrekkingen wegens ziekte en moederschap, arbeidsongeval en beroepsziekte, en voor werkloosheidsuitkeringen) en artikel 105 van Verordening (EEG) nr. 574/72 (voor administratieve en medische controle)

DENEMARKEN — ZWEDEN

Artikel 15 van het Noordse Verdrag betreffende de sociale zekerheid van 18 augustus 2003: Overeenkomst inzake het wederzijds afzien van terugbetaling van kosten en uitgaven in de zin van de artikelen 36, 63 en 70 van Verordening (EEG) nr. 1408/71 (voor verstrekkingen wegens ziekte en moederschap, arbeidsongeval en beroepsziekte, en voor werkloosheidsuitkeringen) en artikel 105 van Verordening (EEG) nr. 574/72 (voor administratieve en medische controle)

DENEMARKEN — VERENIGD KONINKRIJK

Briefwisseling van 30 maart en 19 april 1977, gewijzigd bij briefwisseling van 8 november 1989 en 10 januari 1990, over de overeenkomst betreffende het afzien van vergoeding van de kosten voor verstrekkingen en voor administratieve en medische controles

DUITSLAND — LUXEMBURG

- a) Overeenkomst van 14 oktober 1975 betreffende het afzien van vergoeding van de kosten van administratieve en medische controle, gesloten op grond van artikel 105, lid 2, van Verordening (EEG) nr. 574/72
- b) Overeenkomst van 14 oktober 1975 betreffende de inning en terugvordering van socialezekerheidspremies
- c) Overeenkomst van 25 januari 1990 betreffende de toepassing van artikel 20 en artikel 22, lid 1, onder b) en c), van Verordening (EEG) nr. 1408/71

ESTLAND — VERENIGD KONINKRIJK

Overeenkomst van 29 maart 2006 tussen de bevoegde organen van de Republiek Estland en van het Verenigd Koninkrijk uit hoofde van artikel 36, lid 3, en artikel 63, lid 3, van Verordening (EEG) nr. 1408/71 tot vaststelling van andere wijzen van vergoeding van de kosten van verstrekkingen uit hoofde van deze verordening door beide landen met ingang van 1 mei 2004

IERLAND — FRANKRIJK

Briefwisseling van 3 juli 1980 en 26 september 1980 betreffende artikel 36, lid 3, en artikel 63, lid 3, van Verordening (EEG) nr. 1408/71 (wederzijds afzien van vergoeding van de kosten van verstrekkingen) en artikel 105, lid 2, van Verordening (EEG) nr. 574/72 (wederzijds afzien van vergoeding van de kosten van administratieve en medische controle)

IERLAND — LUXEMBURG

Briefwisseling van 26 september 1975 en 5 augustus 1976 betreffende artikel 36, lid 3, en artikel 63, lid 3, van Verordening (EEG) nr. 1408/71 en artikel 105, lid 2, van Verordening (EEG) nr. 574/72 (afzien van vergoeding van de verstrekkingen verleend in toepassing van titel III, hoofdstuk 1 of 4, van Verordening (EEG) nr. 1408/71 alsmede van de kosten van administratieve en medische controle als bedoeld in artikel 105 van Verordening (EEG) nr. 574/72)

IERLAND — NEDERLAND

Briefwisseling van 22 april en 27 juli 1987 betreffende artikel 70, lid 3, van Verordening (EEG) nr. 1408/71 (het afzien van vergoeding van de kosten voor uitkeringen verleend op grond van artikel 69 van Verordening (EEG) nr. 1408/71) en artikel 105, lid 2, van Verordening (EEG) nr. 574/72 (het afzien van de vergoeding van de kosten voor administratieve en medische controle in de zin van artikel 105 van Verordening (EEG) nr. 574/72)

IERLAND — ZWEDEN

Overeenkomst van 8 november 2000 over het wederzijds afzien van vergoeding van de kosten van verstrekkingen bij ziekte en moederschap, arbeidsongevallen en beroepsziekten, en van de kosten van administratieve en medische controles

IERLAND — VERENIGD KONINKRIJK

Briefwisseling van 9 juli 1975 betreffende artikel 36, lid 3, en artikel 63, lid 3, van Verordening (EEG) nr. 1408/71 (regeling betreffende de vergoeding of het afzien van vergoeding van de kosten voor verstrekkingen verleend op grond van titel III, hoofdstuk 1 of 4, van Verordening (EEG) nr. 1408/71) en artikel 105, lid 2, van Verordening (EEG) nr. 574/72 (afzien van vergoeding van de kosten voor administratieve en medische controle)

GRIEKENLAND — NEDERLAND

Briefwisseling van 8 september 1992 en 30 juni 1993 betreffende de wijze van vergoeding tussen organen

SPANJE — PORTUGAL

- a) De artikelen 42, 43 en 44 van het administratief akkoord van 22 mei 1970 (uitvoer van werkloosheidsuitkeringen). Deze vermelding blijft geldig gedurende twee jaar te rekenen vanaf de datum van toepassing van Verordening (EG) nr. 883/2004
- b) Overeenkomst van 2 oktober 2002 houdende nadere regeling van het beheer en de afwikkeling van wederzijdse vorderingen inzake gezondheidszorg, teneinde de afwikkeling te vergemakkelijken en te bespoedigen

SPANJE — VERENIGD KONINKRIJK

Overeenkomst van 18 juni 1999 over de vergoeding van de uitgaven voor verstrekkingen die verleend zijn overeenkomstig de Verordeningen (EEG) nr. 1408/71 en (EEG) nr. 574/72

FRANKRIJK — DUITSLAND

Overeenkomst van 26 mei 1981 voor de toepassing van artikel 92 van Verordening (EEG) nr. 1408/71 (inning van premies of bijdragen)

FRANKRIJK — SPANJE

Overeenkomst van 17 mei 2005 over de regels voor het beheer en de betalingen van wederzijdse vorderingen voor verstrekkingen bij ziekte in toepassing van de bepalingen van Verordening (EEG) nr. 1408/71 en Verordening (EEG) nr. 574/72

FRANKRIJK — ITALIË

- a) Briefwisseling van 14 mei en 2 augustus 1991 betreffende de wijze van vereffening van de wederzijdse schuldverordeningen op grond van artikel 93 Verordening (EEG) nr. 574/72
- b) Aanvullende briefwisseling van 22 maart en van 15 april 1994 betreffende de modaliteiten voor de vereffening van wederzijdse vorderingen uit hoofde van de artikelen 93, 94, 95 en 96 van Verordening (EEG) nr. 574/72
- c) Briefwisseling van 2 april 1997 en 20 oktober 1998 tot wijziging van de briefwisseling onder a) en b) betreffende de wijze van vereffening van de wederzijdse schuldverordeningen uit hoofde van de artikelen 93, 94, 95 en 96 van Verordening (EEG) nr. 574/72
- d) Overeenkomst van 28 juni 2000 betreffende het afzien van de vergoeding bedoeld in artikel 105, lid 1, van Verordening (EEG) nr. 574/72 voor de kosten van administratieve controles en geneeskundige onderzoeken die gevraagd zijn in het kader van artikel 51 van deze verordening

FRANKRIJK — LUXEMBURG

- a) Overeenkomst van 2 juli 1976 betreffende het afzien van vergoeding als bedoeld in artikel 36, lid 3, van Verordening (EEG) nr. 1408/71 van de Raad van 14 juni 1971 van de uitgaven voor verstrekkingen uit hoofde van de ziekte- en moederschapsverzekering, verleend aan de gezinsleden van een werknemer die niet in hetzelfde land wonen als die werknemer
- b) Overeenkomst van 2 juli 1976 betreffende het afzien van vergoeding als bedoeld in artikel 36, lid 3, van Verordening (EEG) nr. 1408/71 van de Raad van 14 juni 1971 van de uitgaven voor verstrekkingen uit hoofde van de ziekte- en moederschapsverzekering, verleend aan gewezen grensarbeiders, aan hun gezinsleden of aan hun nagelaten betrekkingen
- c) Overeenkomst van 2 juli 1976 betreffende het afzien van vergoeding van de kosten van administratieve en medische controle als bedoeld in artikel 105, lid 2, van Verordening (EEG) nr. 574/72 van de Raad van 21 maart 1972
- d) Briefwisseling van 17 juli en 20 september 1995 betreffende de modaliteiten voor de vereffening van wederzijdse vorderingen uit hoofde van de artikelen 93, 95 en 96 van Verordening (EEG) nr. 574/72

FRANKRIJK — NEDERLAND

- a) Akkoord van 28 april 1997 betreffende het afzien van vergoeding van de kosten van administratieve en medische controle op grond van artikel 105 van Verordening (EEG) nr. 574/72
- b) Overeenkomst van 29 september 1998 betreffende de modaliteiten voor het vaststellen van de te vergoeden uitgaven voor verstrekkingen uit hoofde van de Verordeningen (EEG) nr. 1408/71 en (EEG) nr. 574/72
- c) De overeenkomst van 3 februari 1999 betreffende de modaliteiten voor het beheer en de vereffening van wederzijdse vorderingen voor verstrekkingen bij ziekte uit hoofde van de Verordeningen (EEG) nr. 1408/71 en (EEG) nr. 574/72

FRANKRIJK — PORTUGAL

Overeenkomst van 28 april 1999 betreffende de modaliteiten voor het beheer en de vereffening van wederzijdse vorderingen voor medische verstrekkingen uit hoofde van de Verordeningen (EEG) nr. 1408/71 en (EEG) nr. 574/72

FRANKRIJK — VERENIGD KONINKRIJK

- a) Briefwisseling van 25 maart en 28 april 1997 betreffende artikel 105, lid 2, van Verordening (EEG) nr. 574/72 (afzien van vergoeding voor de kosten van administratieve controle en medisch onderzoek)
- b) Overeenkomst van 8 december 1998 over de wijze van vaststellen van de te vergoeden uitgaven voor verstrekkingen uit hoofde van de Verordeningen (EEG) nr. 1408/71 en (EEG) nr. 574/72

ITALIË — DUITSLAND

Akkoord van 3 april 2000 over de inning en invordering van socialezekerheidspremies

ITALIË — SPANJE

Overeenkomst betreffende een nieuwe procedure ter verbetering en vereenvoudiging van de terugbetaling van ziektekosten van 21 november 1997 betreffende artikel 36, lid 3, van Verordening (EEG) nr. 1408/71 (vergoeding van verstrekkingen bij ziekte en moederschap) en de artikelen 93, 94, 95 en 100, en artikel 102, lid 5, van de toepassingsverordening (wijze van vergoeding van verstrekkingen van de ziekte/moederschapsverzekering en achterstallige vereffeningen)

ITALIË — NEDERLAND

Overeenkomst van 24 december 1996/27 februari 1997 betreffende artikel 36, lid 3, en artikel 63, lid 3, van Verordening (EEG) nr. 1408/71

ITALIË — VERENIGD KONINKRIJK

Overeenkomst ondertekend op 15 december 2005 tussen de bevoegde organen van de Republiek Italië en van het Verenigd Koninkrijk uit hoofde van artikel 36, lid 3, en artikel 63, lid 3, van Verordening (EEG) nr. 1408/71 tot vaststelling van andere wijzen van vergoeding van de kosten van verstrekkingen uit hoofde van deze verordening door beide landen met ingang van 1 januari 2005

LUXEMBURG — ITALIË

Artikel 4, leden 5 en 6, van de administratieve regeling van 19 januari 1955 betreffende de wijze van toepassing van het Algemeen Verdrag inzake sociale zekerheid (ziekteverzekering van werknemers in de landbouw)

LUXEMBURG — VERENIGD KONINKRIJK

Briefwisseling van 18 december 1975 en 20 januari 1976 betreffende artikel 105, lid 2, van Verordening (EEG) nr. 574/72 (afzien van vergoeding voor de kosten van administratieve controle en medisch onderzoek als bedoeld in artikel 105 van Verordening (EEG) nr. 574/72)

HONGARIJE — VERENIGD KONINKRIJK

Overeenkomst van 1 november 2005 tussen de bevoegde organen van de Republiek Hongarije en van het Verenigd Koninkrijk uit hoofde van artikel 35, lid 3, en artikel 41, lid 2, van Verordening (EEG) nr. 883/2004 tot vaststelling van andere wijzen van vergoeding van de kosten van verstrekkingen uit hoofde van die verordening door beide landen met ingang van 1 mei 2004

MALTA — VERENIGD KONINKRIJK

Overeenkomst van 17 januari 2007 tussen de bevoegde organen van Malta en van het Verenigd Koninkrijk uit hoofde van artikel 35, lid 3, en artikel 41, lid 2, van Verordening (EEG) nr. 883/2004 tot vaststelling van andere wijzen van vergoeding van de kosten van verstrekkingen uit hoofde van die verordening door beide landen met ingang van 1 mei 2004

NEDERLAND — BELGIË

- a) Overeenkomst van 21 maart 1968 betreffende de invordering van socialeverzekeringspremies, alsmede de administratieve schikking van 25 november 1970 ter uitvoering van die Overeenkomst
- b) Akkoord van 13 maart 2006 inzake de verzekering voor geneeskundige verzorging
- c) Akkoord van 12 augustus 1982 inzake ziekengeld, moederschaps- en invaliditeitsverzekering

NEDERLAND — DUITSLAND

- a) Artikel 9 van het technisch akkoord van 18 april 2001 bij het Verdrag van 18 april 2001 (betaling van pensioenen en renten)
- b) Overeenkomst van 21 januari 1969 inzake de invordering van premies voor de sociale zekerheid

NEDERLAND — SPANJE

Overeenkomst van 21 februari 2000 tussen Nederland en Spanje ter facilitering van de afdoening van wederzijdse Vorderingen inzake verleende prestaties van de ziekte- en moederschapsverzekering bij de toepassing van de bepalingen van de Verordeningen (EEG) nr. 1408/71 en (EEG) nr. 574/72

NEDERLAND — LUXEMBURG

Overeenkomst van 1 november 1976 betreffende het afzien van vergoeding van de kosten van administratieve en medische controle, gesloten op grond van artikel 105, lid 2, van Verordening (EEG) nr. 574/72

NEDERLAND — PORTUGAL

Overeenkomst van 11 december 1987 betreffende de vergoeding van verstrekkingen bij ziekte en moederschap

NEDERLAND — VERENIGD KONINKRIJK

- a) Artikel 3, tweede zin, van het Administratieve Akkoord van 12 juni 1956 voor de toepassing van het Verdrag van 11 augustus 1954
- b) Briefwisseling van 25 april en van 26 mei 1986 betreffende artikel 36, lid 3, van Verordening (EEG) nr. 1408/71 (de vergoeding of het afzien van de vergoeding van de uitgaven voor verstrekkingen), zoals gewijzigd

OOSTENRIJK — DUITSLAND

Afdeling II, nummer 1, en afdeling III van de overeenkomst van 2 augustus 1979 betreffende de tenuitvoerlegging van het verdrag betreffende de werkloosheidsverzekering van 19 juli 1978 blijven van toepassing op personen die op of vóór 1 januari 2005 als grensarbeider werkzaam zijn geweest en vóór 1 januari 2011 werkloos worden.

POLEN — DUITSLAND

Overeenkomst van 11 januari 1977 betreffende de toepassing van de Overeenkomst van 9 oktober 1975 inzake ouderdomspensioenen en prestaties bij arbeidsongevallen

PORTUGAL — VERENIGD KONINKRIJK

Akkoord van 8 juni 2004 tot vaststelling van andere vormen van vergoeding van de kosten voor verstrekkingen door beide landen, in werking tredend op 1 januari 2003

FINLAND — ZWEDEN

Artikel 15 van het Noordse Verdrag betreffende de sociale zekerheid van 18 augustus 2003: Overeenkomst inzake het wederzijds afzien van terugbetaling van kosten en uitgaven in de zin van de artikelen 36, 63 en 70 van Verordening (EEG) nr. 1408/71 (voor verstrekkingen wegens ziekte en moederschap, arbeidsongeval en beroepsziekte, en voor werkloosheidsuitkeringen) en artikel 105 van Verordening (EEG) nr. 574/72 (voor administratieve en medische controle)

FINLAND — VERENIGD KONINKRIJK

Briefwisseling van 1 en 20 juni 1995 betreffende artikel 36, lid 3, en artikel 63, lid 3, van Verordening (EEG) nr. 1408/71 (terugbetaling of afzien van vergoeding van de kosten van verstrekkingen) en artikel 105, lid 2, van Verordening (EEG) nr. 574/72 (afzien van vergoeding van de kosten van administratieve en medische controle)

ZWEDEN — SPANJE

Overeenkomst van 1 december 2004 over de vergoeding van de kosten voor verstrekkingen in de zin van Verordening (EEG) nr. 1408/71 en Verordening (EEG) nr. 574/72

ZWEDEN — LUXEMBURG

Regeling van 27 november 1996 over de terugbetaling van de kosten op het gebied van de sociale zekerheid

ZWEDEN — VERENIGD KONINKRIJK

De regeling van 15 april 1997 betreffende artikel 36, lid 3, en artikel 63, lid 3, van Verordening (EEG) nr. 1408/71 (terugbetaling of afzien van de vergoeding van de kosten van verstrekkingen) en artikel 105, lid 2, van Verordening (EEG) nr. 574/72 (afzien van vergoeding van de kosten van administratieve en medische controle)

BIJLAGE II

BIJZONDERE STELSELS VOOR AMBTENAREN**(bedoeld in de artikelen 31 en 41 van de toepassingsverordening)**

- A. Bijzondere stelsels voor ambtenaren waarop titel III, hoofdstuk I, van Verordening (EG) nr. 883/2004 betreffende verstrekkingen niet van toepassing is
- Duitsland
- Bijzonder ziektestelsel voor ambtenaren
- B. Bijzondere stelsels voor ambtenaren op wie titel III, hoofdstuk I, van Verordening (EG) nr. 883/2004, met uitzondering van artikel 19, lid 1, artikel 27 en artikel 35 betreffende verstrekkingen, niet van toepassing is
- Spanje
- Speciaal socialezekerheidsstelsel voor ambtenaren
- Speciaal socialezekerheidsstelsel voor de strijdkrachten
- Speciaal socialezekerheidsstelsel voor functionarissen en administratief personeel van het gerechtelijk apparaat
- C. Bijzondere stelsels voor ambtenaren waarop titel III, hoofdstuk II, van Verordening (EG) nr. 883/2004 betreffende verstrekkingen niet van toepassing is
- Duitsland
- Bijzonder ongevalstelsel voor ambtenaren
-

BIJLAGE III

**LIDSTATEN DIE VERGOEDING EISEN VAN DE KOSTEN VOOR VERSTREKKINGEN OP BASIS VAN VASTE
BEDRAGEN****(bedoeld in artikel 63, lid 1, van de toepassingsverordening)**

IERLAND

SPANJE

ITALIË

MALTA

NEDERLAND

PORTUGAL

FINLAND

ZWEDEN

VERENIGD KONINKRIJK

BIJLAGE IV

BIJZONDERHEDEN VAN DE IN ARTIKEL 88, LID 4, VAN DE TOEPASSINGSVERORDENING BEDOELDE GEGEVENS BANK

1. Inhoud van de gegevensbank

Een elektronische lijst (URL) van de betrokken organen vermeldt:

- a) de namen van de organen in de officiële taal/talen van de lidstaat alsmede in het Engels
- b) de identificatiecode en het elektronisch adres (EESSI)
- c) hun functie ten opzichte van de definities in artikel 1, onder m), q) en r), van de basisverordening en artikel 1, onder a) en b), van de toepassingsverordening
- d) hun bevoegdheid ten aanzien van de verschillende risico's, soorten uitkeringen, regelingen en geografische werkingssfeer
- e) welk deel van de basisverordening door de organen wordt toegepast
- f) de volgende contactgegevens: postadres, telefoon, fax, e-mailadres en het URL-adres
- g) alle andere informatie die nodig is voor de toepassing van de basisverordening of de toepassingsverordening.

2. Beheer van de gegevensbank

- a) De elektronische lijst wordt in EESSI beheerd op het niveau van de Europese Commissie.
- b) De lidstaten zijn verantwoordelijk voor het verzamelen en controleren van de nodige informatie van de organen en voor de tijdige indiening bij de Commissie van elke vermelding of wijziging van vermeldingen die onder hun verantwoordelijkheid vallen.

3. Toegang

Voor operationele en administratieve doeleinden gebruikte informatie is niet toegankelijk voor het publiek.

4. Veiligheid

Alle wijzigingen in de gegevensbank (opnemen, actualiseren, wissen) worden opgeslagen. Gebruikers worden geïdentificeerd en erkend alvorens zij toegang krijgen tot de lijst met het doel vermeldingen te wijzigen. Voorafgaand aan elke poging tot wijziging van een vermelding, wordt gecontroleerd of de gebruiker gemachtigd is de wijziging door te voeren. Elke niet-gemachtigde wijziging wordt afgewezen en geregistreerd.

5. Taalregeling

De algemene gebruikstaal voor de gegevensbank is Engels. De naam van organen en hun contactgegevens moeten tevens in de officiële taal/talen van de lidstaat worden vermeld.

BIJLAGE V

LIDSTATEN DIE OP BASIS VAN WEDERKERIGHEID HET MAXIMUMBEDRAG VAN DE IN DE DERDE ZIN VAN ARTIKEL 65, LID 6, VAN DE BASISVERORDENING BEDOELDE VERGOEDING VASTSTELLEN OP BASIS VAN HET GEMIDDELDE BEDRAG VAN DE WERKLOOSHEIDSUITKERINGEN DIE IN HET VOORGAANDE KALENDERJAAR ONDER HUN WETGEVINGEN WERDEN VERSTREKT (bedoeld in artikel 69 van de toepassingsverordening)

BELGIË

TSJECHIË

DUITSLAND

OOSTENRIJK

SLOWAKIJE

FINLAND

MOTIVERING VAN DE RAAD

I. INLEIDING

Op 29 april 2004 hebben het Europees Parlement en de Raad Verordening (EG) nr. 883/2004 ⁽¹⁾ betreffende de coördinatie van de socialezekerheidsstelsels (hierna de „basisverordening”) aangenomen, die Verordening (EEG) nr. 1408/71 ⁽²⁾ moet vervangen.

Overeenkomstig artikel 89 van de basisverordening moet de wijze van toepassing van deze verordening bij een latere verordening worden vastgesteld. Daartoe heeft de Commissie op 31 januari 2006 een voorstel voor een verordening ingediend bij de Raad. Het voorstel is gebaseerd op artikel 42 en artikel 308 van het Verdrag.

Handelend volgens de procedure van artikel 251 van het Verdrag heeft het Europees Parlement op 9 juli 2008 ⁽³⁾ advies in eerste lezing uitgebracht. Het Economisch en Sociaal Comité heeft op 26 oktober 2006 ⁽⁴⁾ advies uitgebracht.

De Commissie heeft op 15 oktober 2008 haar gewijzigd voorstel ingediend, waarin zij 159 van de 162 door het Europees Parlement aangenomen amendementen heeft aanvaard.

Conform artikel 251, lid 2, van het EG-Verdrag heeft de Raad op 17 december 2008 zijn gemeenschappelijk standpunt met eenparigheid van stemmen vastgesteld.

II. DOEL

Met het voorstel moet de modernisering van de huidige bepalingen inzake de coördinatie van socialezekerheidsstelsels worden voltooid, door de uitvoeringsprocedures voor Verordening (EG) nr. 883/2004, ter vervanging van de huidige toepassingsverordening (Verordening (EEG) nr. 574/72) vast te stellen. Het specifieke doel is om voor alle betrokken partijen (verzekerden, eventueel hun werkgevers, de socialezekerheidsorganen en de bevoegde autoriteiten van de lidstaten) de procedures te bepalen voor de toepassing van de bepalingen van de basisverordening. Het voorstel wil ook de huidige procedures verbeteren, door ze te vereenvoudigen en de rechten en plichten van de betrokkenen te verduidelijken. Het beoogt ook een betere samenwerking tussen de organen, met name via elektronische gegevensuitwisseling tussen de lidstaten.

III. ANALYSE VAN HET GEMEENSCHAPPELIJK STANDPUNT

1. Algemene opmerkingen:

a) Gewijzigd voorstel van de Commissie

Het Europees Parlement heeft 162 amendementen op het voorstel van de Commissie aangenomen; 160 amendementen zijn volledig, gedeeltelijk, dan wel in een andere formulering in het gewijzigde Commissievoorstel verwerkt (amendementen 1-25, 27-54 en 56-162), 2 amendementen waren echter niet aanvaardbaar voor de Commissie (amendementen 26 en 55).

b) Gemeenschappelijk standpunt van de Raad

De Raad kon 146 van de 162 amendementen die geheel of gedeeltelijk in het gewijzigd voorstel van de Commissie zijn verwerkt, aanvaarden, namelijk de amendementen 2, 4, 5, 7, 8, 12-14, 17-25, 27-34, 36-47, 49-54, 56-71, 74-78, 80-88, 90-107, 109-132, 134-146, 147 (eerste deel), 148 (eerste deel), 149, en 152-162.

⁽¹⁾ PB L 166 van 30.4.2004, rectificatie in PB L 200 van 7.6.2004, blz. 1.

⁽²⁾ Verordening (EEG) nr. 1408/71 van de Raad betreffende de toepassing van de socialezekerheidsregelingen op werknemers en zelfstandigen, alsmede op hun gezinsleden, die zich binnen de Gemeenschap verplaatsen (PB L 149 van 5.7.1971, blz. 2). Verordening laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1992/2006 (PB L 392 van 30.12.2006, blz. 1).

⁽³⁾ Nog niet verschenen in het Publicatieblad.

⁽⁴⁾ PB C 324 van 30.12.2006, blz. 59.

De Raad aanvaardt ook de beginselen van de volgende amendementen, die wel anders geformuleerd moeten worden:

- 3 (nieuwe overweging 8 bis): de Raad is het volledig eens met de inhoud van het amendement, maar is van mening dat de laatste zin een meer algemene formulering moet krijgen, naar het voorbeeld van de laatste zin in overweging nr. 10 van het gemeenschappelijk standpunt;
- 6 en 9, betreffende de definities van „toegangspunt” en „gestandaardiseerd elektronisch bericht” in artikel 1, lid 2, onder a) en onder d): de Raad is van oordeel dat deze definities opnieuw moeten worden bezien op basis van het resultaat van de werkzaamheden van de Administratieve Commissie voor de sociale zekerheid van migrerende werknemers in het kader van het EESSI-project (elektronische uitwisseling van socialezekerheidsgegevens) (artikel 1, lid 2, onder a), van het gemeenschappelijk standpunt);
- 10 (artikel 2, nieuwe alinea -1.): de Raad vindt dat dit amendement licht gewijzigd moet worden en dat behalve personen met een handicap ook bejaarden moeten worden vermeld (artikel 2, lid 1, van het gemeenschappelijk standpunt);
- 11 (artikel 2, lid 1): de Raad acht het noodzakelijk om de term „onverwijld” te gebruiken in plaats van „binnen de in de socialezekerheidswetgeving van de betrokken lidstaat vastgestelde termijnen”, omdat deze termijnen in bepaalde gevallen tamelijk lang, of juist onbestaande kunnen zijn in de nationale wetgeving. Dit is een horizontale kwestie, die van toepassing is op alle amendementen betreffende termijnen (artikel 2, lid 2, van het gemeenschappelijk standpunt);
- 15 (artikel 3, lid 2): de Raad aanvaardt alleen de eerste alinea van dit amendement, omdat hij van mening is dat de gedetailleerde bepalingen die het Parlement in de andere alinea's voorstelt, kunnen botsen met de interne organisatie van de lidstaten op dit gebied, die hoe dan ook reeds door Richtlijn 95/46/EG is bestreken (artikel 3, lid 2, van het gemeenschappelijk standpunt);
- 16 (artikel 3, lid 3): om dezelfde reden als voor amendement 11 is de Raad er ook hier voorstander van om de term „onverwijld” te gebruiken in plaats van te verwijzen naar nationale termijnen. Dezelfde opmerking geldt m.b.t. artikel 27, lid 5, artikel 49, lid 1, en artikel 51, leden 1 en 2, van het Commissievoorstel (artikel 27, lid 5, artikel 49, lid 1, en artikel 51, lid 2, van het gemeenschappelijk standpunt);
- 26 (artikel 6, lid 4): de Raad is het eens met de inhoud van het artikel, maar vindt dat de tekst nader verduidelijkt moet worden, zoals in artikel 6, lid 5, van het gemeenschappelijk standpunt;
- 48 (artikel 17, lid 3): de Raad is het eens met de inhoud van het amendement, maar vindt dat de tekst herschreven moet worden en dat verwezen moet worden naar de betrokken lidstaat, zoals in artikel 16, lid 3, van het gemeenschappelijk standpunt;
- 72 (artikel 26, lid 2, laatste alinea): de Raad acht het onmogelijk dat een termijn van vijftien kalenderdagen wordt gerespecteerd bij het beantwoorden van een verzoek om toestemming. Die termijn moet in de nationale wetgeving worden bepaald (artikel 26, lid 2, van het gemeenschappelijk standpunt);
- 73 (artikel 26, lid 3): volgens de Raad heeft deze bepaling alleen tot doel de procedure vast te stellen om te bepalen welk orgaan toestemming verleent wanneer de persoon niet op het grondgebied van de bevoegde lidstaat woont. Zij heeft geen betrekking op situaties waarin de toestemming niet mag worden geweigerd, omdat die gevallen reeds onder de basisverordening vallen (artikel 26, lid 3, van het gemeenschappelijk standpunt);
- 97 en 98 (artikel 43, lid 1 en lid 3, nieuwe alinea): de Raad kan die amendementen overnemen, maar is toch van mening dat de titel van het artikel moet worden gewijzigd in „aanvullende bepalingen voor de berekening van de uitkering”.

De Raad acht het echter niet wenselijk de volgende amendementen over te nemen:

- 1 (overweging 3, betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en de uitwisseling ervan); de Raad vindt dit amendement, dat in nauw verband staat met amendement 15 (zie hiervoor), overbodig omdat deze kwestie beter in artikel 3, lid 2, aan bod komt. De Raad acht het daarom aangewezen de tekst van het oorspronkelijke Commissievoorstel te behouden in deze overweging (overweging 3 van het gemeenschappelijk standpunt);
- Amendement 35 (Artikel 12, nieuw lid 6 bis): de Raad besloot deze bepaling te schrappen op basis van het rapport van de Administratieve Commissie, die vond dat ze vanuit technisch oogpunt niet nodig was, omdat ze totaal geen negatief effect kan hebben op de rechten van personen;
- 55 (artikel 19, lid 2): dit amendement schrijft voor dat op het bewijs dat bepaalt welke wettelijke regeling van toepassing is, het door de werkgever betaalde loon wordt vermeld. De Raad is het met de Commissie eens dat dit amendement verder gaat dan de informatie die nodig is voor de toepassing van de socialezekerheidsvoorschriften en bijgevolg ook dan het doel van de verordening (artikel 19, lid 2, van het gemeenschappelijk standpunt).
- 79 (artikel 26, lid 6): de Raad is van mening dat de aan de behandeling verbonden reis- en verblijfkosten van de verzekerde door het bevoegde orgaan moeten worden betaald, mits de nationale wetgeving van het orgaan dit voorschrijft en daarvoor toestemming is verleend. De Raad kan voorts het laatste deel van het amendement, in verband met de terugbetaling van reis- en verblijfkosten van een begeleidende persoon van een persoon met een handicap, niet aanvaarden. Hij vindt dat dit buiten het bestek van de coördinatie van socialezekerheidsstelsels zou vallen, aangezien het de lidstaat zou verplichten een nieuwe uitkering te verstrekken in het kader van de ziekteverzekering (artikel 26, lid 6, van het gemeenschappelijk standpunt);

Opgemerkt zij evenwel dat de specifieke behoeften van personen met een handicap in aanmerking zijn genomen; de Raad heeft immers amendement 10 overgenomen (artikel 2, nieuwe alinea -1, zie hierboven), zij het enigszins gewijzigd;

- 164, 165, 166 en 167 (artikel 66 — termijnen voor de indiening en regeling van schuldvorderingen): de Raad vindt het noodzakelijk de door de Commissie voorgestelde termijnen voor de indiening en regeling van schuldvorderingen en voor de regeling van betwistingen te verlengen (12 maanden voor het indienen en 18 maanden voor het regelen van schuldvorderingen en 36 maanden voor het regelen van betwistingen). Daarom kan de Raad de amendementen 164 tot en met 167, die de termijnen van de Commissie onverlet laten, niet aanvaarden, omdat de meeste lidstaten van mening zijn dat dergelijke termijnen alleen kunnen worden ingevoerd op grond van de ervaring en rekening houdend met de technologische vooruitgang die de uitwisselingen tussen de instellingen wellicht sneller zal doen verlopen. In dit verband dient te worden bedacht dat de organen van de lidstaten krachtens de ontwerp-verordening voorschotten en achterstandsrente moeten betalen als prikkels om de procedures te bespoedigen.

Gezien het belang van deze kwestie voor het Europees Parlement, is de Raad overeengekomen in het gemeenschappelijk standpunt een specifieke herzieningsclausule in artikel 86, lid 1, in te voegen, waarbij de termijnen in artikel 67, leden 2, 5 en 6, van de toepassingsverordening uiterlijk vier jaar na de inwerkingtreding van die verordening opnieuw zullen worden bezien op basis van een rapport van de Administratieve Commissie. Doel van die herziening is de termijnen aanzienlijk te verkorten.

De Commissie heeft het gemeenschappelijk standpunt van de Raad aanvaard.

2. Specifiek commentaar

Ten aanzien van artikel 2, lid 4: de Raad is van mening dat de door het Parlement overgenomen tekst van het Commissievoorstel verduidelijking behoeft en dat alleen het verbindingsorgaan moet worden vermeld, aangezien dit lid alleen handelt over de organen die bij de uitwisseling van gegevens betrokken zijn, en niet over de manier waarop deze gegevens worden uitgewisseld (artikel 2, lid 4, van het gemeenschappelijk standpunt). Evenzo is de Raad m.b.t. amendement 108 van mening dat het aanvaardbaar zou zijn indien de woorden „in zijn hoedanigheid van contactorgaan” worden toegevoegd, zodat de lidstaten hun systemen voor informatie-uitwisseling kunnen inrichten (artikel 47, lid 1, van het gemeenschappelijk standpunt). Er zijn ook gevallen waarin uitwisseling van informatie niet automatisch behoort plaats te vinden om onnodige bureaucratie te voorkomen. In dit verband is amendement 89 aanvaardbaar indien de woorden „indien nodig” worden toegevoegd (artikel 27, lid 9, van het gemeenschappelijk standpunt).

De Raad is van mening dat de term „rechthebbenden” in de titel van artikel 3 moet worden vervangen door „betrokkenen”, teneinde duidelijk te maken dat deze bepaling van toepassing is op personen die onder de basisverordening vallen, en niet op rechthebbenden in het algemeen. Voorts is de Raad van oordeel dat de leden 4 tot en met 8 van dit artikel moeten worden geschrapt. De leden 4 tot en met 7 van het Commissievoorstel betreffende ontvangstbevestiging bij het grensoverschrijdend versturen van documenten en de rechtsgevolgen daarvan en de toepasselijke rechtsmiddelen, door-kruisen de nationale bevoegdheden, zo is de mening. Wat betreft lid 8 (beslissingen die langs elektro-nische weg aan de betrokkene worden gericht) is de mening dat dit punt beter op zijn plaats zou zijn in artikel 4. Deze bepaling is dan ook opgenomen in artikel 4, lid 3, van het gemeenschappelijk standpunt.

Wat artikel 4, lid 2, betreft, is de Raad van mening dat de tekst van het oorspronkelijke Commissie-voorstel, dat het Parlement ongewijzigd wil laten, niet verenigbaar is met de organisatie die de lidstaten zullen opzetten. De Raad vindt dat deze bepaling moet worden herschreven, zodat wordt bepaald dat de gegevensuitwisseling tussen de organen of verbidingsorganen langs elektronische weg, direct of indirect via de toegangspunten, geschiedt aangezien de toegangspunten de functie van elektronisch contactpunt vervullen (artikel 4, lid 2, van het gemeenschappelijk standpunt).

De Raad is van mening dat in de titel en in de tekst van artikel 5 de term „bewijsmateriaal” moet worden gebruikt in plaats van „bewijsstukken”. Bewijsmateriaal vormt namelijk de basis voor het opstellen van een document en is niet bindend voor de organen in een andere lidstaat, tenzij het deel uitmaakt van de gegevens die in het document zelf voorkomen. De Raad is voorts van mening dat de in het artikel opgenomen referentie aan de besluiten van de belastingsautoriteiten moet worden geschrapt, omdat deze kwestie ofwel geen communautaire bevoegdheid is, ofwel in andere Gemeen-schapsinstrumenten wordt behandeld (artikel 5 van het gemeenschappelijk standpunt).

Wat artikel 5, lid 3, betreft, gaat de Raad akkoord met de essentie van het door het Parlement overge-nomen Commissievoorstel, maar acht hij het wel noodzakelijk de tekst anders te formuleren, in die zin dat de organen een geschil gedurende minstens een maand moeten proberen op te lossen, voordat zij het recht hebben de Administratieve Commissie in te schakelen. Deze verduidelijking blijkt noodzakelijk, om de lidstaten ertoe aan te sporen tot bilaterale akkoorden te komen, in plaats van de geschillen automatisch aan de Administratieve Commissie voor te leggen. Het is ook belang-rijk dat dergelijke verzoeken via de bevoegde autoriteiten worden gedaan en niet via elk afzonderlijk orgaan (artikel 5, lid 4, van het gemeenschappelijk standpunt).

De Raad vindt dat in artikel 6, lid 2, een onderscheid moet worden gemaakt tussen uitkeringen en verstrekkingen. De titel van artikel 6 moet in die zin worden gewijzigd en de term „betaling” moet worden vervangen door „verlening” (artikel 6 van het gemeenschappelijk standpunt).

De Raad is van oordeel dat de titel van artikel 7 anders moet worden geformuleerd, teneinde te verduidelijken dat dit artikel betrekking heeft op de voorlopige berekening van uitkeringen en premies. In het tweede lid van het artikel moet „of documenten” worden toegevoegd, zodat bij de definitieve berekening van de premies of uitkeringen ook met de daarvoor noodzakelijke informatie in documenten rekening kan worden gehouden (artikel 7 van het gemeenschappelijk standpunt).

Met betrekking tot artikel 8, lid 1, kan de Raad ermee instemmen dat het Commissievoorstel in stand wordt gelaten, mits wordt verwezen naar artikel 8, lid 1, en niet naar artikel 8 (artikel 8, lid 1, van het gemeenschappelijk standpunt).

In artikel 9 moet gewag worden gemaakt van „autoriteiten en organen” aangezien dit artikel niet alleen op organen ziet (artikel 9 van het gemeenschappelijk standpunt).

De Raad vindt dat „onverminderd andere bepalingen in de basisverordening” moet worden toege-voegd aan artikel 10, aangezien de artikelen 53 tot en met 55 van de basisverordening bijzondere bepalingen bevatten inzake de samenloop van uitkeringen met andere uitkeringen of inkomsten en dit artikel 10 over de non-cumulatie van uitkeringen die bepalingen onverlet moet laten (artikel 10 van het gemeenschappelijk standpunt).

Wat betreft artikel 11, vindt de Raad dat de punten c), d) en e) moeten worden geschrapt omdat lid 1 moet worden herschreven (artikel 11 van het gemeenschappelijk standpunt).

De Raad vindt dat de term „de verzekerde” in artikel 12, lid 5, moet worden vervangen door „de betrokkene” (om te zorgen voor overeenstemming met artikel 12, lid 1, aangezien artikel 6 van de basisverordening niet tot de verzekerden is beperkt. De term „verzekerde” wordt bovendien niet in alle hoofdstukken van de basisverordening gebruikt (in het hoofdstuk over pensioenen wordt bijvoorbeeld de term „betrokkene” gebruikt) (artikel 12, lid 5, van het gemeenschappelijk standpunt).

Artikel 13 van het voorstel (artikel 13 van het gemeenschappelijk standpunt) heeft betrekking op de omrekening van tijdvakken, uitgedrukt in verschillende eenheden, met het oog op samentelling. Het Commissievoorstel is gebaseerd op de veronderstelling dat alleen omrekeningen voor periodes op basis van een vijfdaagse werkweek noodzakelijk zijn. Uit de bespreking in de Raad is gebleken dat dit niet volstaat, omdat sommige lidstaten (toch voor bepaalde regelingen) nog steeds op basis van een zesdaagse of zevendaagse werkweek rekenen (bijv. in het geval van zelfstandigen). Zodoende bestond de mogelijkheid om ofwel de bestaande regeling van artikel 15, lid 3, van Verordening (EEG) nr. 574/72 van de Raad over te nemen, ofwel een nieuwe bepaling uit te werken. Gezien de onduidelijkheid van de bestaande omrekeningsbepaling is besloten om een nieuwe bepaling vast te stellen en zo de problemen met de huidige regeling op te lossen.

Doel was een nieuw systeem voor de omrekening van tijdvakken in te stellen, dat systematisch toegepast zou worden, om ervoor te zorgen dat bij die omrekening geen tijdvakken van verzekering verloren gaan.

Wat artikel 14, lid 2, van het voorstel betreft, inzake het centrum van belangen van de werkzaamheden van een zelfstandige op basis waarvan de bevoegdheid van de betrokken lidstaat wordt bepaald voor de toepassing van artikel 13, lid 2, onder b), van de basisverordening, acht de Raad het noodzakelijk het aantal verleende diensten toe te voegen (net als in artikel 12 bis, lid 5, onder d), van Verordening (EEG) nr. 574/72), en „de lidstaat waar de betrokkene aan belasting (...) is onderworpen” te schrappen. De Raad is namelijk van oordeel dat belastingskwesties buiten het toepassingsgebied van de coördinatie van socialezekerheidsstelsels vallen (artikel 14, lid 8, van het gemeenschappelijk standpunt).

De Raad is van mening dat in artikel 14, lid 10, de woorden „derde land” moeten worden gebruikt in de plaats van „grondgebied buiten de Unie” zodat ook met de Europese Economische Ruimte en Zwitserland verband houdende situaties worden bestreken (artikel 14, lid 11, van het gemeenschappelijk standpunt).

Artikel 17 heeft betrekking op personen die in meer dan één lidstaat werkzaamheden verrichten. Volgens artikel 17, lid 1, van het Commissievoorstel moeten alle betrokken lidstaten daarvan in kennis zijn en bepalen zij in onderling overleg welke wettelijke regeling van toepassing is. De Raad is van mening dat snellere procedures noodzakelijk zijn en dat het besluit moet worden getroffen door het orgaan van de lidstaat van woonplaats. Voorts zou lid 1 in het Commissievoorstel een doublure zijn van lid 2 in amendement 47. Dit amendement zou ten dele aanvaardbaar zijn voor de Raad indien het Parlement artikel 16, lid 1, van het gemeenschappelijk standpunt zou aanvaarden. Amendement 48 is, met een enigszins andere formulering, ook aanvaardbaar (artikel 16, lid 3, van het gemeenschappelijk standpunt).

Voor artikel 20, lid 2, betreffende de verstrekking van informatie over de toepasselijke wettelijke regeling door het bevoegde orgaan, kiest de Raad voor hetzelfde concept als bij artikel 15, teneinde te verduidelijken dat het voordien bevoegde orgaan niet in alle gevallen automatisch op de hoogte moet worden gesteld, maar dat de informatie alleen beschikbaar moet zijn (artikel 20, lid 2, van het gemeenschappelijk standpunt).

De Raad vindt dat het tweede lid van artikel 22 moet vervallen, en vervangen moet worden door een nieuwe algemene overweging (overweging 16 van het gemeenschappelijk standpunt). Ook vindt de Raad dat het derde lid overbodig is, aangezien artikel 9 reeds voorziet in de mogelijkheid om andere procedures overeen te komen (artikel 22 van het gemeenschappelijk standpunt).

Volgens de Raad behoort in artikel 23 niet te worden verwezen naar artikel 27 (artikel 23 van het gemeenschappelijk standpunt).

De Raad vindt dat artikel 24, lid 1, moet verduidelijken dat het door het bevoegde orgaan opgestelde document moet worden verstrekt op verzoek van de verzekerde of van het orgaan van de woonplaats, en dat het bevoegde orgaan het document ook nietig kan verklaren indien niet langer aan de voorwaarden wordt voldaan (artikel 24, lid 1, van het gemeenschappelijk standpunt).

De Raad is van mening dat aan artikel 25 een nieuw lid moet worden toegevoegd, ter verduidelijking van de bepaling die de Commissie in lid 6, derde alinea, heeft voorgesteld (artikel 25, lid 7, van het gemeenschappelijk standpunt).

De Raad acht verschillende wijzigingen aan artikel 27 in de tekst van het Commissievoorstel noodzakelijk (artikel 27 van het gemeenschappelijk standpunt):

- de tekst in artikel 27, punt 5, moet anders worden geformuleerd, teneinde te verduidelijken dat het orgaan van de woonplaats of verblijfplaats uitsluitend op verzoek van het bevoegde orgaan de nodige administratieve of geneeskundige controles uitvoert. Het woord „onverwijld” moet worden gebruikt;
- de Raad vindt dat de tekst van het Commissievoorstel in punt 8 duidelijker moet zijn, vooral wat de medische bevindingen van de behandelend geneesheer of het orgaan betreft, en dat moet worden gespecificeerd dat het bewijs van arbeidsongeschiktheid dezelfde juridische waarde heeft als het in de bevoegde lidstaat opgestelde bewijs;
- wat punt 9 betreft, vindt de Raad dat het orgaan van de woonplaats niet noodzakelijkerwijs in kennis moet worden gesteld indien de uitkeringen worden geweigerd. De woorden „indien nodig” dienen derhalve te worden toegevoegd.

Wat artikel 28 van het Commissievoorstel betreft, meent de Raad te begrijpen dat het Parlement m.b.t. amendement 91 (dat de Raad volledig kan aanvaarden), dit artikel tot het eerste lid wil beperken, zoals in artikel 29 van het gemeenschappelijk standpunt.

Artikel 31, leden 1 en 3, van het gemeenschappelijk standpunt bevat specifieke bepalingen over vrijstelling van verzekering, die voor sommige lidstaten nodig zijn en erop gericht zijn het evenwicht tussen de lidstaten te beschermen.

De door de Raad overeengekomen bepalingen in de artikelen 33 tot en met 42 van het gemeenschappelijk standpunt (Titel III, Hoofdstuk II, Prestaties bij arbeidsongevallen en beroepsziekten en uitkeringen bij overlijden) zijn grotendeels afkomstig uit de desbetreffende bepalingen in Verordening (EEG) nr. 574/72 (met name de artikelen 34 en 40). De Raad acht het immers van belang die bepalingen te behouden om de werknemer te beschermen. Artikel 33 van het Commissievoorstel (dat tot op zekere hoogte de voorwaarden voor het verlenen van toestemming bij arbeidsongevallen of beroepsziekten beperkt) is geschrapt en de inhoud ervan is in artikel 36 van de basisverordening verwerkt. De artikelen 35, 36, 37, 38, 39 en 42 van het Commissievoorstel zijn in het gemeenschappelijk standpunt verduidelijkt (artikelen 35, 36, 37, 38, 39 en 42 van het gemeenschappelijk standpunt).

De Raad vindt dat de titel in artikel 43 duidelijker moet aangeven dat dit artikel voorziet in aanvullende bepalingen voor de berekening van de uitkering (artikel 43 van het gemeenschappelijk standpunt). Hetzelfde geldt voor artikel 47, waarin de term „betrokken” in de titel moet worden ingevoegd (artikel 47 van het gemeenschappelijk standpunt).

In artikel 45, lid 3, van het Commissievoorstel moet de referentie naar artikel 47, lid 1, onder b), van de basisverordening worden vervangen door artikel 47, lid 1, onder a) (artikel 45, lid 3, van het gemeenschappelijk standpunt). Artikel 45, lid 6, moet zo worden geformuleerd dat duidelijk is dat, indien de aanvrager nalaat informatie over zijn werkzaamheden of woonplaats in een lidstaat te verstrekken, en hij later een aanvraag voor een pensioen indient in diezelfde lidstaat, deze aanvraag als een nieuwe aanvraag moet worden beschouwd (artikel 45, lid 6, van het gemeenschappelijk standpunt).

De Raad is van mening dat de tekst in artikel 49, lid 1, per geval duidelijk moet aangeven welk orgaan de beslissing neemt. Voorts moet in het Commissievoorstel het woord „onverwijld” worden gebruikt in de plaats van „onmiddellijk” (artikel 49, lid 1, van het gemeenschappelijk standpunt).

De Raad is van mening dat artikel 50, lid 2, een duidelijker onderscheid moet maken tussen een voorlopige betaling van en een voorschot op een uitkering. Een betaling wordt als voorlopig beschouwd indien een onderzoek loopt naar de aanvraag en het resultaat ervan invloed kan hebben op het toe te kennen uitkeringsbedrag. Een voorschot op de uitkering wordt betaald door het orgaan van de lidstaat onder de wettelijke regeling waarvan de betrokkene recht heeft op een uitkering pro rata (artikel 50, lid 2, van het gemeenschappelijk standpunt).

De Raad gaat akkoord met de essentie van artikel 51, lid 2, van het Commissievoorstel maar acht toch bepaalde amendementen noodzakelijk. Hij vindt met name dat „onmiddellijk” door „onverwijld” moet worden vervangen (artikel 51, lid 2, van het gemeenschappelijk standpunt). Hetzelfde geldt voor artikel 54, lid 1 (artikel 54, lid 2, van het gemeenschappelijk standpunt).

De Raad is van oordeel dat de bewoordingen in artikel 55 van het Commissievoorstel moeten worden verduidelijkt. In lid 5 moeten volgens de Raad de woorden „indien nodig” aan het begin van de tweede zin worden toegevoegd. De Raad is van mening dat lid 6 moet worden versoepeld door in de mogelijkheid te voorzien dat twee of meer lidstaten overeenkomsten sluiten met andere maatregelen om het zoeken van werk te vergemakkelijken. Voorts dient toegevoegd dat, indien de bevoegde autoriteiten of organen van twee of meer lidstaten andere specifieke procedures en/of termijnen noodzakelijk achten, zij dit onderling kunnen afspreken (artikel 55 van het gemeenschappelijk standpunt).

De Raad behoudt de essentie van artikel 56, lid 1, van het voorstel maar vindt enkele amendementen noodzakelijk om te bepalen dat het bevoegde orgaan van de woonplaats, dat de uitkeringen verstrekt, de leiding heeft. Indien een werkloze zich dus ter beschikking stelt van de diensten voor arbeidsvoorziening van de lidstaat waar hij zijn laatste beroepsactiviteit uitoefende, door zich er als werkzoekende in te schrijven, dient hij het bevoegde orgaan van de lidstaat van woonplaats in kennis te stellen (artikel 56, lid 1, van het gemeenschappelijk standpunt).

De Raad acht het nodig in het gemeenschappelijk standpunt een nieuw artikel 57 in te voegen, waarin bepalingen zijn opgenomen voor de toepassing van de artikelen 61, 62, 64 en 65 van de basisverordening betreffende personen die onder een bijzonder stelsel voor ambtenaren vallen.

De Raad vindt dat artikel 59, lid 5, van het Commissievoorstel moet worden versoepeld door „richt zich tot” te vervangen door „kan zich richten tot” (artikel 60, lid 5, van het gemeenschappelijk standpunt).

In de titel van Hoofdstuk I van Titel IV moet naar het volledige artikel 35 worden verwezen.

Met betrekking tot artikel 61, leden 1 en 3, en artikel 62, lid 3, vindt de Raad dat de tekst moet worden verduidelijkt (artikel 62, leden 1 en 2, en artikel 63, lid 2, van het gemeenschappelijk standpunt).

In artikel 64, lid 2, van het Commissievoorstel moet volgens de Raad worden gespecificeerd dat de gemiddelde jaarlijkse kosten conform de vorige alinea moeten worden bepaald (artikel 65, lid 2, van het gemeenschappelijk standpunt).

Wat betreft Titel IV, Hoofdstuk III, neemt de Raad de hoofdlijnen van het Commissievoorstel over, maar brengt hij wijzigingen aan (zoals neergelegd in de artikelen 71 tot en met 86 van het gemeenschappelijk standpunt) om rekening te houden met enerzijds de bestaande bepalingen (met name artikel 111 van Verordening (EG) nr. 574/72) en anderzijds de specifieke kenmerken van de sociale zekerheid, waardoor moet worden afgeweken van de door de Commissie voorgestelde tekst, die gebaseerd is op de tekst van een belastingrichtlijn.

Ten slotte, met betrekking tot Titel V van het Commissievoorstel („Diverse bepalingen, overgangs- en slotbepalingen”) is het doel van de Raad de overgang van de bestaande naar de nieuwe communautaire wetgeving te vergemakkelijken en tegelijk te zorgen voor rechtszekerheid (bijvoorbeeld wat betreft bilaterale overeenkomsten die op grond van Verordening (EG) nr. 1408/71 zijn gesloten of, in het geval van pensioenuitkeringen die zijn toegekend krachtens de bestaande verordening, de overgang van deze wetgeving naar de nieuwe wetgeving), rekening houdend met de logistieke beperkingen voor elektronische uitwisselingen, en met bescherming van de rechten van personen.

De voornaamste wijzigingen van het Commissievoorstel in het gemeenschappelijk standpunt zijn de volgende:

- de Raad vindt het nuttig om aan de leden 1 en 3 van artikel 85 van het Commissievoorstel verduidelijkingen toe te voegen over de kwaliteit van de verstrekte informatie (artikel 89, leden 1 en 3, van het gemeenschappelijk standpunt);

- wat artikel 88 van het Commissievoorstel betreft, is de Raad van mening dat een nieuw lid 3 aan artikel 9 van de basisverordening moet worden toegevoegd. De bedoeling hiervan is de rechtszekerheid van door de lidstaten in het kader van de Verordeningen (EEG) nr. 1408/71 en (EEG) nr. 574/72 gesloten overeenkomsten te garanderen;
- voorts is in het gemeenschappelijk standpunt een nieuw artikel 87, lid 4, betreffende de afhankelijkheid ingevoegd, teneinde de voorwaarden voor bepaling van de mate van afhankelijkheid te verduidelijken;
- inzake artikel 89 van het Commissievoorstel is de Raad van mening dat artikel 87, lid 8, van de basisverordening moet worden gewijzigd (doc. 14518/08 ADD 1 REV 1);
- artikel 88, leden 2 tot en met 5, van het gemeenschappelijk standpunt bevat enkele verduidelijkingen met betrekking tot bijlage IV;
- wat artikel 91 van het Commissievoorstel betreft, heeft de Raad een unaniem akkoord bereikt over de bepaling dat de verordening in werking moet treden op de eerste dag van de maand volgend op de periode van zes maanden na de datum van bekendmaking van de verordening, maar in geen geval vóór 1 januari 2010 (artikel 97 van het gemeenschappelijk standpunt);
- de Raad voegt voorts in het gemeenschappelijk standpunt een nieuw artikel 94 in over overgangsbepalingen betreffende pensioenen, naar het voorbeeld van artikel 118 van Verordening (EEG) nr. 574/72, aangezien deze bepalingen van bijzonder belang zijn voor de nieuwe lidstaten;
- de Raad acht het noodzakelijk een nieuw artikel 95 aan het gemeenschappelijk standpunt toe te voegen, betreffende de overgangperiode voor elektronische gegevensuitwisseling, teneinde te specificeren dat de overgangperiode voor het uitwisselen van gegevens via elektronische weg niet meer dan 24 maanden vanaf de toepassingsdatum van de verordening mag bedragen;

Voorts bevat het gemeenschappelijk standpunt vijf bijlagen, namelijk over bilaterale overeenkomsten (Bijlage I), bijzondere stelsels voor ambtenaren (Bijlage II), een lijst van lidstaten die vergoeding eisen van de kosten voor verstrekkingen op basis van vaste bedragen (Bijlage III), bijzonderheden over de in artikel 89, lid 4, bedoelde databank (Bijlage IV) en de lijst van lidstaten die op basis van wederkerigheid het maximumbedrag van de in de derde zin van artikel 65, lid 6, van de basisverordening bedoelde vergoeding vaststellen (Bijlage V).

IV. CONCLUSIE

De Raad is verheugd over de geest van samenwerking met het Europees Parlement tijdens de eerste lezing van deze belangrijke ontwerp-wetgeving waardoor er al veel minder ruimte voor onenigheid is.

Hij is van mening dat zijn gemeenschappelijk standpunt ruimschoots aansluit bij de punten van zorg van het Parlement, namelijk dat de hervorming van de coördinatie van socialezekerheidsstelsels ervoor zal zorgen dat de nieuwe voorschriften de procedures zullen verbeteren en vereenvoudigen, zowel voor de werkgevers (met name het mkb) en de verzekerden (werknemers en zelfstandigen), als voor de EU-burgers in het algemeen enerzijds, en voor de socialezekerheidsorganen anderzijds.

Hij kijkt uit naar de voortzetting van deze constructieve dialoog met het Europees Parlement, teneinde zo spoedig mogelijk definitieve overeenstemming te bereiken, gezien het doorslaggevend belang van de spoedige uitvoering van de nieuwe regelgeving ter modernisering en vereenvoudiging van de coördinatie van socialezekerheidsstelsels.

BERICHT AAN DE LEZER

De instellingen hebben besloten in hun teksten niet langer te verwijzen naar de laatste wijziging van de aangehaalde besluiten.

Tenzij anders vermeld, zijn de besluiten waarnaar in de hierin gepubliceerde teksten wordt verwezen, de besluiten zoals die momenteel van kracht zijn.